പെണ്ണൊരുമ്പെട്ടാൽ
Pennorumpettaal Kambi Novel bY Smitha

"അശ്വതീ, വരുന്നോ?"

അറ്റഡര് സൈഫുദ്ദീന്റെ കൈയില് നിന്ന് പ്രിസ്ക്രിപ്ഷന് ഫയല് വാങ്ങി ഫാര്മസിയിലേക്ക് കയറവേ ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ള പിമ്പില് വന്ന് പതിയെ മന്ത്രിക്കുന്ന സ്വരത്തില് ചോദിച്ചു.

എന്റെ ഈശ്വരാ....

മനസ്സ് നൊന്ത് അശ്വതി വിളിച്ചു.

എവിടെതിരിഞ്ഞാലും ആണുങ്ങള്ക്ക് ഈയൊരു ചിന്ത മാത്രമേയുള്ളോ?

തെണ്ടി മുതല് മുതല് പ്രസിഡന്റ് പദവിയിലുള്ളവര് വരെ പെണ്ണ് എന്ന് കേട്ടാല് ഇത് പോലെ തരം താഴുന്നതെന്തു കൊണ്ടാണ്?

ഒരു നാലാംകിട തെരുവ് വേശ്യകളോട് സംസാരിക്കുന്നത് പോലെ വൃത്തികെട്ട ചിരി ചിരിച്ച്, വരുന്നോ എന്ന്!

താന് ഈ ആശുപത്രിയില് ജോയിന് ചെന്നതിന്റെ പിറ്റേ ദിവസം മുതല് തുടങ്ങിയതാണ് ഗൈനക്കൊളജിസ്റ്റ് ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ളയില് നിന്നുള്ള ഉപദ്രവം.

രണ്ടാമത്തെ ദിവസം ഗര്ഭിണിയായ ശോശാമ്മ ഈപ്പന്റെ ദേഹപരിശോധന നടത്താനാണ് ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ള തന്നെ കൂടെ കൂട്ടിയത്.

"അശ്വതീ, വന്നേ. ഒരു പ്രേഗ്നന്റിന്റെ ഇന്റേണല് ചെക്ക് അപ് ഉണ്ട്,"

ഗ്ലൌസ് ഇട്ടുകൊണ്ട് അയാള് പറഞ്ഞു.

കര്ട്ടനു പിമ്പിലെ ബെഡില് മലര്ന്ന് കിടക്കുന്ന സ്ത്രീയെ കണ്ട് താന് ശരിക്കും അമ്പരന്നു.

യക്ഷിയുടെ സൌന്ദര്യവും ശരീരവുമുള്ള ഒരു മാദകസുന്ദരി.

നെറ്റിയില് വലിയ വൃത്താകാരമുള്ള ചുവന്ന പൊട്ട്.

വലിയ ആലിലത്താലി കോര്ത്ത തടിച്ചു ഉരുണ്ട സ്വര്ണ്ണമാല.

ഒരു പത്ത് പവനെങ്കിലും കാണും.

തടിച്ചു മലര്ന്ന ചുവന്ന കീഴ്ച്ചുണ്ട്.

തടിച്ചു മാംസളമായ കവിളുകള്.

കൊഴുത്ത മാദകമായ കൈത്തണ്ടകള്.

സാരിത്തലപ്പു മാറിക്കിടന്ന് പുറത്തേക്ക് കാണുന്ന മാംസളമായ, മടക്കുകളുള്ള വയര്.

സാരിയ്ക്കകത്തുപോലും പുറത്തേക്ക് ദൃശ്യമാകുന്ന തടിച്ചു മുറ്റിയ തുടകളുടെ വ്യക്തമായ ഔട്ട് ലൈന്.

മലര്ന്ന് കിടക്കുമ്പോഴും ഉത്തുംഗമായി നില്ക്കുന്ന മുലപര്വ്വതങ്ങളുടെ മെഴുപ്പും തുറിപ്പും.

ചുവന്ന സാരിയും ചുവന്ന സ്ലീവ് ലെസ്സ് ബ്ലൗസ്സുമാണ് വേഷം.

"പുതിയ നേഴ്സ് ആണോ?"

അവര് ചോദിച്ചു.

"ഒരു മാസം ആയി. എന്നാ പേര്?

അശ്വതി ചോദിച്ചു.

"കാര്ത്യായനി,"

"എത്രയായി?"

"ഒരു മാസവായി,"

"എത്രമാത്തെയാ?"

"രണ്ടാമത്തെ,"

അശ്വതിക്ക് പക്ഷെ അവളുടെ മുഖത്ത് നോക്കിയപ്പോള് ഒരു ഗര്ഭിണിയുടെ ലക്ഷണങ്ങള് ഒന്നും കണ്ടില്ല.

കാലം മാറി.

മനുഷ്യരുടെ ജീവിത രീതി, ഭക്ഷണ രീതി...അപ്പോള് ഗര്ഭലക്ഷണങ്ങളും മാറിയിരിക്കാം.

അപ്പോഴേക്കും ഡോക്റ്ററുമെത്തി.

"ഓ, ഇത് കാര്ത്യായനി ആരുന്നോ?"

അവരെ കണ്ട് ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ള പറഞ്ഞു.

"ഷൈനി നേഴ്സ് പറഞ്ഞത് കാര്ത്തിക ആണെന്നാ,"

ആ കമന്റ്റ് കേട്ട് കാര്ത്യായനി ആസ്വദിച്ച് ചിരിച്ചു.

"അയ്യോ കാര്ത്യായനി ആണേല് ഉള്ള് പരിശോധനയ്ക്ക് ഗ്ലവ്സ് ഇടാന് പറ്റത്തില്ലല്ലോ. ലാറ്റെക്സ് അലര്ജിയുണ്ടെന്നല്ലേ പറഞ്ഞെ?"

ഡോക്റ്റര് ഒരു പ്രത്യേക ഭാവത്തില് കാര്ത്യായനിയെ നോക്കി.

"ഓ, ഡോക്റ്റര്ക്ക് നല്ല ഓര്മ്മയുണ്ടല്ലോ,"

കാര്ത്യായനിയും ചിരിച്ചു.

അശ്വതിയ്ക്ക് അവരുടെ ചിരി അത്രയ്ക്കങ്ങ് ഇഷ്ടമായില്ല.

"ഗ്ലവ്സ് ഇടാതെ അകത്ത് കയ്യിടാന് സമ്മതിച്ച പേഷ്യന്റ്റിനെ അത്രയ്ക്ക് വേഗം മറക്കാന് പറ്റുമോ? അതും കാര്ത്യായനിയെപ്പോലെ ഒരു ചരക്ക് സുന്ദരി പെണ്ണിനെ,"

അശ്വതിയ്ക്ക് അവിടെ നിന്ന് പോകണമെന്ന് തോന്നി.

അവള്ക്ക് പണ്ടേ അത്തരം വാക്കുകള് കേള്ക്കുന്നതിഷ്ടമല്ല.

"ഒന്ന് പോ ഡോക്റ്ററെ,"

കാര്ത്യായനി പക്ഷെ ലജ്ജിച്ച്, അധരത്തില് പതിയെ കടിച്ച് കൊഞ്ചി.

"ഗ്ലവ്സ് ഇട്ട് അവിടെ പിടിച്ചാ ഭയങ്കര ചൊറിച്ചിലാ. അത് കൊണ്ടല്ലേ?"

കാര്ത്യായനിയുടെ കൈത്തലം പതിയെ തുടയിടുക്കിലേക്ക് പോകുന്നത് അശ്വതി കണ്ടു.

ശ്യെ, ഇത് ശരിക്കും എന്റെ മുമ്പില് സംഭവിക്കുകയാണോ?

ഇത്ര അശ്ലീലമൊക്കെ ഒരു സ്ത്രീയ്ക്ക് പരസ്യമായി ചെയ്യുവാന് കഴിയുമോ?

അശ്വതിയെ കൂടുതല് അമ്പരപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവര് തുടകള് ചേരുന്നിടത്ത് കൈത്തലം പതിയെ അമര്ത്തി.

അവള്ക്ക് അവിടെ നിന്ന് പോകണമെന്ന് തോന്നി.

"അതേ,"

ഡോക്റ്റര് ചിരിച്ചു.

"ഗര്ഭിണി ആകാനൊള്ള പണിയൊക്കെ ചെയ്ത് കഴിഞ്ഞ് ഇപ്പം കൈ വെച്ചേക്കുന്ന ആ ഫാഗം ഒക്കെ ശരിക്ക് കഴുകണം. അല്ലേല് ചൊറിച്ചില് ഒക്കെ വരും,"

അവരും കുലുങ്ങി ചിരിച്ചു.

അപ്പോള് അവരുടെ മുല പര്വ്വതങ്ങള് ഇളകിതുളുമ്പുന്നത് കണ്ടു.

ഡോക്റ്ററുടെ കണ്ണുകള് അവിടെയാണെന്നും.

അശ്വതിയ്ക്ക് ശ്വാസം മുട്ടി.

"പണിയൊക്കെ കഴിഞ്ഞാല് ഒടുക്കത്തെ ക്ഷീണവാ ഡോക്റ്ററെ. നിങ്ങള്ക്ക് അങ്ങനെ പറയാം. കിന്റ്റല് കണക്കിന് ഒള്ള ആക്രാന്തം മൊത്തം ഞങ്ങടെ മേത്ത് അല്ലേ തീര്ക്കുന്നെ? അത് കഴിയുമ്പം ഒന്ന് ഒറങ്ങിയാ മതീന്നേ ഒള്ളൂ . അല്ലേ മോളെ?"

അവര് അശ്വതിയെ നോക്കി.

അശ്വതി ദേഷ്യത്തോടെ അവരെ നോക്കി.

"ഓ, ഡോക്റ്ററിന്റെ സുന്ദരി നേഴ്സിന് അത് കേട്ടതും നാണം വന്നു,"

അശ്വതിയെ നോക്കി അവര് പറഞ്ഞു.

പ്രിസ്ക്രിപ്ഷന് പാഡ് കൊണ്ട് അവരുടെ മുഖത്തിന് വിലങ്ങനെ ഒരടി കൊടുക്കാനുള്ള ദേഷ്യമുണ്ടായി അശ്വതിയ്ക്ക് ആ പരാമര്ശം കേട്ടപ്പോള്.

"ഉം..ഡോക്റ്ററിന്റെ സുന്ദരീന്ന് ഒക്കെ കേള്ക്കാന് നല്ല രസവാ,"

അശ്വതിയെ ഒന്ന് ചുഴിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ട് ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ള പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ ആശ്വതീടെ ഹസ്ബണ്ട് സമ്മതിക്കണ്ടേ,"

അശ്വതി പുറത്തേക്ക് നോക്കി.

"അശ്വതി കാര്ത്യായനീടെ സാരി പോക്ക്,"

ഡോക്റ്റര് പറഞ്ഞു.

അശ്വതി സ്റ്റാന്ഡില് നിന്ന് പച്ച നിറമുള്ള കവറിംഗ് ക്ലോത്ത് എടുത്തു.

"അയ്യോ അതും വേണ്ട,"

ഡോക്റ്റര് അശ്വതിയെ വിലക്കി.

"അതും അലര്ജിയാ കാര്ത്യായനിക്ക്,"

അശ്വതി ശരിക്കും അമ്പരന്നു.

"ഇതിലിപ്പം എന്നാ നാണിക്കാനാ സിസ്റ്ററെ,"

അശ്വതിയുടെ മുഖഭാവം കണ്ട് അവര് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"ഡോക്റ്ററും പേഷ്യന്റുമല്ലേ? അതിനിപ്പം പ്രശ്നമൊന്നുവില്ല,"

അശ്വതി അവരുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

എന്ത് വിലയുള്ള സാരിയാണ് ഇത്!

അതില് തൊട്ടപ്പോള് അവള് ഓര്ത്തു.

തൂവലില് തൊടുന്നത് പോലെ മൃദുലം.

നല്ല പണമുള്ള വീട്ടിലെയാണ് ഈ സ്ത്രീയെന്ന് വ്യക്തം.

അവള് പതിയെ അവരുടെ സാരി മുകളിലേക്ക് ഉയര്ത്തി.

തടിച്ച കൊഴുത്ത മിനുപ്പുള്ള തുടകള് കണ്ടിട്ട് അശ്വതി അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.

പത്ത് കിലോ ഇറച്ചി ഉറപ്പായും ഉണ്ടാവും ഓരോ തുടയിലും, അവള് അനുമാനിച്ചു.

മാംസളമായ, മാദകമായ, കൊഴുപ്പ് ചീറിനില്ക്കുന്ന അമറന് തുടകള്.

കാര്ത്യായനി അല്പ്പം കൂടി തന്റെ ഭാരിച്ച തുടകള് അകത്തുന്നത് അശ്വതി കണ്ടു.

അപ്പോള് കാര്ത്യായനിയുടെ വലിയ പാന്റ്റീസ് പുറത്ത് ദൃശ്യമായി.

അതിന്റെ മുന്പില് നനവ് കണ്ടു അശ്വതി മുഖം മാറ്റി.

"നീയെന്നാ മുള്ളിയോ കാര്ത്യായനി?"

ഡോക്റ്റര് അങ്ങോട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

അവരുടെ മുഖം ലജ്ജകൊണ്ടു മൂടി.

"അയ്യോ, അതെന്നാ അങ്ങനെ ചോദിച്ചേ?"

അവര് നാണം കൊണ്ട് തുടുത്ത് ചോദിച്ചു.

"നിന്റെ ഷഡ്ഢി നനഞ്ഞിരിക്കുന്നു,"

"ശ്ശ്യെ, നേരോ?"

കൊഴുത്തു തടിച്ച കൈത്തണ്ടയെടുത്ത് താഴേക്കിട്ടു.

പതിയെ കൈത്തലം വിടര്ത്തിയകത്തി വെച്ച തുടകള്ക്കിടയിലെ വീര്ത്തു മുഴച്ച യോനിത്തടത്തെ മറച്ച പാന്റ്റീസിന്റെ മേലേ നീങ്ങി.

അശ്വതിയ്ക്ക് എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും അവര് ചെയ്യുന്നത് നോക്കാതിരിക്കാനായില്ല.

കാര്ത്യായനിയുടെ കൈത്തലം പാന്റ്റീസിന്റെ നനവിന്റെ മേലേ അമര്ന്നു.

"ശരിയാണല്ലോ സാറേ, വല്ലാതെ നനഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ,"

അവിടെ ശരിക്ക് അമര്ത്തിനോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"വണ്ടി ചെലപ്പം എടുത്ത് ചാടും ഡോക്റ്ററെ. അന്നേരം അറിയാതെ മുള്ളിപ്പോയതാ. അതെങ്ങനെയാ അത്രയ്ക്കും കുണ്ടും കുഴീം അല്ലേ നമ്മടെ റോഡ് മൊത്തം?"

അവര് ജാള്യതയോടെ ചിരിച്ചു.

"ഉം...കുണ്ടും കുഴീം....!! ഇത് അതിന്റെയൊന്നുവല്ല. നിന്റെ കുണ്ടിയേലും കുഴിയേലും ഒക്കെ ആരാണ്ടൊക്കെ ആവശ്യത്തിന് പണി തന്നിട്ടൊണ്ട്. അതിന്റെയാ..."

കാര്ത്യായനി ലജ്ജയോടെ പുഞ്ചിരിച്ചു.

അവര് കവകള് അല്പ്പം കൂടി അകത്തി.

വൃത്തികെട്ട തള്ളേ, ഇനി ഒരു വാക്ക് മിണ്ടിയാല് ഇറങ്ങിപ്പോകും ഞാന് ഇവിടുന്ന്, അശ്വതി തീര്ച്ചപ്പെടുത്തി.

"നല്ല ആമ്പിള്ളേരുടെ ഞെക്കും പിടുത്തോം കിട്ടാന് വേണ്ടീട്ടല്ലെടീ നീ സൊന്തം കാറൊക്കെ ഒണ്ടായിട്ടും ബസ്സേല് കേറിവരുന്നെ?"

"യ്യേ, ഈ ഡോക്റ്റര് എന്നതൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നെ?"

കാര്ത്യായനി അശ്വതിയെ നോക്കി ആസ്വദിച്ചു ചിരിച്ചു.

"കാര്യേം നേഴ്സ് ആണേലും ഇതൊരു കൊച്ചുപെണ്ണാ. ഇതിന്റെ കേക്കെ ആണോ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയുന്നെ?"

"സാറേ ഞാന് പോകുവാ. ഷൈനി ഇപ്പം ഫ്രീ ആരിക്കും, ഞാന് അവളെ വിടാം,"

"ഇല്ലന്നേ,"

ഡോക്റ്റര് വായ് തുറന്ന് ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

"ഷൈനി ഇപ്പം ഭയങ്കര ബിസിയാ. എനിക്കറിയാം. അതല്ലേ ഞാന് ആശ്വതീനെ വിളിച്ചേ?"

"അതിനു നാണം വന്നു ഡോക്റ്ററെ, നമ്മടെ വര്ത്താനം കേട്ടിട്ട്,"

കാര്ത്യായനി പിന്നെയും അശ്വതിയെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

"നീ കാര്യം പറ കാര്ത്യായനി. പിള്ളേര് ശരിക്ക് പിടിച്ചു തന്നോ?"

"ഒന്ന് പോ ഡോക്റ്ററെ,"

അവരുടെ മാംസളമായ മുഖത്തേക്ക് വീണ്ടും ലജ്ജ കടന്നുവന്നു.

"ഡോക്റ്ററെപ്പോലെയാ ബസേലെ സകല എണ്ണവും. ഒന്നിന്റെയും കയ്യും അരേം അടങ്ങി ഇരിക്കുവേല. തള്ളിത്തള്ളി വരും. നമ്മളും മനുഷ്യരല്ലേ....അന്നേരം ഇച്ചിരെ നനഞ്ഞെന്നൊക്കെയിരിക്കും. ഇതെന്നാ ആണുങ്ങക്ക് മാത്രവേ ഈ ഫീലിംഗ് ഒക്കെ പാടുള്ളൂ?"

"എന്റെ പോന്നോ! എന്ന് ഞാന് പറഞ്ഞോ? ഒരു ഡൌട്ട് ചോദിച്ചതല്ലേയുള്ളൂ?"

ഡോക്ടര് ഉച്ചത്തില് ചോദിച്ചു.

"മൊലയൊക്കെ ഞെക്കിപ്പഴുപ്പിച്ചു കാണും അല്ലേ?"

അയാള് ഉയര്ന്ന് തുറിച്ചുനില്ക്കുന്ന അവളുടെ പാര്വ്വത സ്തനങ്ങളിലേക്ക് നോക്കി ചോദിച്ചു.

അശ്വതിയുടെ തൊണ്ട വരണ്ടു.

പല ആശുപത്രികളിലും അനാശാസ്യങ്ങള് നടക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവള് കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇത്ര തുറന്ന ലൈംഗിക പരാമര്ശങ്ങള് ഒരു ഡോക്റ്റര്ക്ക് രോഗിയോട് നടത്താന് കഴിയുമോ എന്നോര്ത്ത് അവള് ആശങ്കപ്പെട്ടു.

"ഞെക്കിപ്പഴുപ്പിച്ചോന്നോ?"

രണ്ടു കൈകളും മുകളിലെക്കെടുത്ത് മുലകള് കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് കാര്ത്യായനി പറഞ്ഞു.

"പൊള്ളുവാ. ഞെക്കിഞെക്കി...വല്ല ബാമോ ഓയിന്മേന്റോ തേക്കണം..."

അശ്വതി കണ്ണുകള് മാറ്റി.

ഈശ്വരാ, എന്തൊക്കെയാ ഈ കാണുന്നത്? നാണം എന്ന് പറയുന്ന സാധനം ഒരു തരിമ്പ് പോലും ഇല്ലേ ഇവര്ക്ക് രണ്ടുപേര്ക്കും?

"എന്നാ ബാമാടീ വേണ്ടേ?"

അപ്പോഴും അവരുടെ കൈകളില് ഞെരിയുന്ന മുലകളിലേക്ക് നോക്കി ഡോക്ടര് വിക്രമന് പിള്ള ചോദിച്ചു.

"ഡോക്റ്ററുടെ കൈയില് എന്നാ ബാമാ ഒള്ളത്?"

കാര്ത്യായനിയുടെ നോട്ടം അയാളുടെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് നീങ്ങി.

അശ്വതിയെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വെറുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ളയുടെ കൈത്തലം തന്റെ അരക്കെട്ടിലെ മുഴപ്പില് അമര്ന്നു.

"നല്ല ബാമാ. ചൂടൊക്കെ ഉണ്ട്. ഇത് മതിങ്കി തേച്ച് തരാടീ മൊലേല്,"

"ഈ ഡോക്റ്ററ്ടെ കാര്യം,"

കാര്ത്യായനി കൃത്രിമ ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"എന്നാ പറഞ്ഞാലും വഷളെ നാക്കില് വരത്തൊള്ളൂ,"

അയ്യോടാ, എന്തൊരു സാവിത്രി, ചാരിത്ര്യവതി, സ്ത്രീരത്നം!

അവരുട മുഖമടച്ച് ഒരടികൊടുക്കാന് തോന്നി അശ്വതിയ്ക്ക്.

"ഓ..എന്നാ ഞാന് ബാലകാണ്ടോം ഹനുമാന് ചാലിസേം ഒക്കെ പറയാടീ. നീയിത്ര കാര്ത്യാനന്ദമയീദേവിയായ വിവരം ഞാനൊണ്ടോ അറിയുന്നു!"

അത് കേട്ടു കാര്ത്യായനി ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

"അതിരിക്കട്ടെ കവക്കെടേല് അവമ്മാര് കുത്തിയോടീ?"

അശ്വതിയ്ക്ക് ദേഹം വിറയ്ക്കുന്നത് പോലെ തോന്നി.

എന്റെ ഭഗവതീ!

ഇത്രേം വഷളായ കാര്യങ്ങളൊന്നും ആര്ക്കും പബ്ലിക്കായി പറയാന് പറ്റില്ല എന്ന് താന് ധരിച്ചിരുന്നത് എത്ര തെറ്റായി!

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള, ഡോക്റ്ററുടെ നിലവാരമുള്ള ഒരാള്, നല്ല ഒരു വീട്ടമ്മയെപ്പോലെ തോന്നിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയോട് യാതൊരു ഭാവഭേദവും കൂടാതെ വൃത്തികെട്ടകാര്യങ്ങള് മാത്രം സംസാരിക്കുന്നു!

അത് ഭംഗിയായി ആസ്വദിച്ച് രസിച്ചു യീ സ്ത്രീയും!

ഇതൊക്കെ എന്റെ മുമ്പില് യഥാര്ത്ഥത്തില് സംഭവിക്കുന്നത് തന്നെയാണോ?

"എന്റെ ഡോക്റ്ററെ. മൊല രണ്ടും ഞെക്കിപ്പഴുപ്പിക്കുന്നവന്മ്മാര് താഴെയും പിന്ഭാഗോം ഒക്കെ വെറുതെ വിടൂന്ന് കരുതുന്നുണ്ടോ?"

"എന്നിട്ട് നീ ഒച്ചയൊന്നും ഒണ്ടാക്കീല്ലേടീ?"

"പിന്നെ ഒച്ച! എന്നിട്ട് വേണം നാറാന്! ഞാന് എല്ലാം സഹിച്ചു കഷ്ടപ്പെട്ട് നിന്നു. ങ്ഹാ...അല്ലാതെന്ത് ചെയ്യും?"

അവര് ദീര്ഘ നിശ്വാസം വിട്ടു.

"ഓ മിസിസ് സത്യവാന്....നല്ല പെണ്ണുങ്ങള്ടെ അഖിലേന്ത്യാ പ്രസിഡന്റെ....സഹിച്ച, കഷ്ടപ്പെട്ട സ്ത്രീ രത്നമേ ...മൈരേ എന്നിട്ടാണോടീ കൂത്തിച്ചി പുണ്ടാച്ചി അവരാതി മൈരേ നിന്റെ ഷഡ്ഢിയേന്ന് ഇടുക്കി ഡാമിലെ ഷട്ടര് തൊറന്ന പോലെ പൂറു വെള്ളം ഇങ്ങനെ ഗുമഗുമഗുമാന്ന് ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നെ?"

അശ്വതി ഭയത്തോടെ ചെവികള് പൊത്തി.

കാര്ത്യായനി കുടകുടാന്ന് ചിരിച്ചു.

ചിരിച്ചപ്പോള് അവരുടെ ദേഹം മുഴുവന് തുള്ളിത്തുളുമ്പുന്ന പോലെ ഇളകി.

പാന്റീസ് പൂര്ണ്ണമായും അവരുടെ യോനിതടത്തെ മറക്കുന്നില്ല എന്ന് അശ്വതി കണ്ടു.

പാന്റ്റിയുടെ ഇരുവശവും പുറത്തേക്ക് കടന്നിരിക്കുന്ന രോമങ്ങള്.

അതിനിടെ അവര് ഒരു കൈ മടക്കി തലയുടെ പിമ്പില് വെച്ചു.

അപ്പോള് അവരുടെ കക്ഷത്തില് രോമങ്ങള് വളര്ന്നിരിക്കുന്നതും അശ്വതി കണ്ടു.

ഈ സ്ത്രീയ്ക്ക് ഒരു നാണവുമില്ലേ?

ഒരന്യ പുരുഷന്റെ മുമ്പില് കക്ഷത്തിലെ രോമവും പാന്റീസിലേ നനവും കാണിച്ചു കിടക്കാന്?

ഡോക്ട്ടറും പേഷ്യന്റ്റുമാണെന്ന് വെച്ച് ഇത്രയും അടുത്തിടപഴകണമെന്തുണ്ടോ?

അപ്പോഴാണ് അശ്വതിയുടെ നെഞ്ചിടിപ്പ് കൂട്ടിയ മറ്റൊരു കാഴ്ച്ചയവള് കാണുന്നത്.

ഡോക്റ്ററുടെ പാന്റ്റിസിന്റെ മുന്ഭാഗം മുഴച്ചു പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നു!

അശ്വതിയ്ക്ക് അവിടെ നിന്നും പെട്ടെന്ന് പുറത്ത് കടക്കണമെന്ന് തോന്നി.

ഇത്തവണ അവള് അങ്ങനെ ആഗ്രഹിച്ചത് കണ്മുമ്പില് നടക്കുന്ന ആ അശ്ലീലം കാണാതെയിരിക്കാനല്ല.

ഒളിഞ്ഞു നിന്ന് കണ്ട് ആസ്വദിക്കാനാണ്.

അവളുടെ ഒരേയൊരു സ്വകാര്യ വൈകൃതം അത് മാത്രമാണ്.

ആണുങ്ങളുടെ അരക്കെട്ടിലെ മുഴ.

അത് കാണുമ്പോള് തന്നെ ദാഹിക്കാന് തുടങ്ങും.

തൊണ്ട വരളും.

ഹൃദയമിടിപ്പ് കൂടും.

രോമങ്ങള് എഴുന്നു നില്ക്കാന് തുടങ്ങും.

ചോരയോട്ടം കൂടും.

നനവൂറും.

എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അടക്കവും ഒതുക്കവും വൃത്തിയും വെടിപ്പും സദാചാരവുമുള്ളതെന്ന് എല്ലാവരും ഒരേപോലെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന അശ്വതിയുടെ ഒരേയൊരു ബലഹീനത അത് മാത്രമാണ്.

"നീ തിന്നുന്നതെല്ലാം നിന്റെ എല്ലാ ഭാഗോത്തും ഒരുപോലെ എത്തുന്നുണ്ടല്ലോടീ,"

ഡോക്റ്റര് ചിരിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"അതെന്നാ ഡോക്റ്ററെ?"

കാര്ത്യായനിയുടെ കണ്ണുകള് ഡോക്ട്ടറുടെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് നീങ്ങുന്നത് ഒരു വിറയലോടെ അശ്വതി കണ്ടു.

അവിടെ അവരുടെ കണ്ണുകള് സ്ഥിരമാകുന്നതും.

"നിനക്ക് നല്ല ഇടതൂര്ന്ന മുടിയൊള്ളത് തലേല് മാത്രവല്ലല്ലോ ...കക്ഷത്തേലും പിന്നെ പൂ...."

ഡോക്റ്റര് നിര്ത്തി ഒരു വഷളന് ചിരിയോടെ അശ്വതിയെ നോക്കി.

"അല്ലേ വേണ്ട. അശ്വതി വന്നിട്ടിപ്പോള് ആകെ രണ്ട് ദിവസവേ ആയുള്ളൂ. എന്റെ വികട സരസ്വതി കേട്ട് റിസൈന് ചെയ്ത് പോയാലോ..."

അശ്വതി അക്ഷമ കാണിച്ചപ്പോള് ഡോക്റ്റര് അല്പ്പം കൂടി മുമ്പോട്ട് വന്ന് കാര്ത്യായനിയുടെ തുടകള്ക്കിടയിലേക്ക് കൈകള് നീട്ടി.

"ഷഡ്ഢി ഊരെടീ,"

"ഡോക്റ്റര് ഊരുന്നെ,"

അവര് ചിണുങ്ങി.

"ഓ..ഈ സാധനത്തിന്റെ ഒരു കാര്യം!"

ഡോക്റ്റര് അസഹ്യത ഭാവിച്ചു.

"ങ്ഹാ, അശ്വതി, ആ സാധനത്തിന്റെ പാന്റി അങ്ങോട്ടൂരിക്കെ. സമയം പോകുന്നു!"

അശ്വതി സംശയത്തോടെ ഡോക്റ്ററെ നോക്കിയെങ്കിലും അയാളുടെ ആജ്ഞ തുളുമ്പുന്ന നോട്ടത്തെ അവഗണിക്കാന് അവള്ക്കായില്ല.

അവള് കൈകള് അവരുടെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടു പോയി.

അപ്പോള് കാര്ത്യായനി കവകള് അല്പ്പം കൂടി അകത്തി വെച്ചു.

അശ്വതിയുടെ കൈകള് അവരുടെ നനഞ്ഞൊട്ടിയ പാന്റിയെ തൊട്ടു.

അപ്പോള് അവരുടെ ദേഹം വിറകൊണ്ടത് പോലെ അവള്ക്ക് തോന്നി.

അവരുടെ കണ്ണുകള് ഡോക്ടറുടെ മുഖത്താണ് എന്ന് അശ്വതി കണ്ടു.

അവരുടെ പാന്റീസ് താഴേക്ക് വലിച്ചൂരുന്നതിനിടയില് അവള് പിമ്പോട്ട് തിരിഞ്ഞ് ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ളയെ നോക്കി.

അപ്പോള് അയാള് പെട്ടെന്ന് അരക്കെട്ടില് നിന്ന് കൈ പിന്വലിക്കുന്നത് അവള് കണ്ടു.

അപ്പോള് അയാള് ഈ സ്ത്രീയെ നോക്കി വളര്ന്ന് വലുതായ സാധനം പിടിച്ചു ഞെക്കി അമര്ത്തി കാണിക്കുകയായിരുന്നോ?

ഛെ!

അവള്ക്ക് അറപ്പ് തോന്നി.

"അത് അശ്വതീ..."

ഡോക്ടര് ഒരു വഷളന് ചിരി ചിരിച്ചു.

"അതിപ്പം ആണുങ്ങള്ക്ക്...പെണ്ണിങ്ങനെ തുണീം കോണാനും ഇല്ലാലെ കെടക്കുന്ന കണ്ടാ ശരീരത്ത് അവിടേം ഇവിടേം ഒക്കെ എടങ്ങേറ് ഒണ്ടാകും. അതിനപ്പം ഒന്നും ചെയ്യാന് പറ്റുകേല. പ്യുവര്ലി ബയോളജിക്കല്! അതിനു ആരും എക്സേപ്ഷനില്ല. തെണ്ടി മൊതല് കലക്റ്റര് വരെ അതാ അവസ്ഥ!"

അശ്വതി കാര്ത്യായനിയുടെ പാന്റ്റീസ് ഊരി മുട്ടുവരെ വെച്ചു.

"മുഴുവന് ഊര് മോളെ,"

കാര്ത്യായനി അശ്വതിയെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു.

"ഡോക്റ്റര് അതിനാത്ത് മൊത്തം കൈയിട്ടു നോക്കാനൊള്ളതല്ലേ? അന്നേരം എനിക്ക് കൊറച്ചുംകൂടി കവയ്ക്കേണ്ടി വരും. തൊടയ്കക് ഭയങ്കര തടി ഒള്ളത് കൊണ്ട് ഷഡ്ഢി ഫുള് ഊരീല്ലേല് കീറിപ്പോകും,"

അശ്വതി കലിപ്പോടെ അവരുടെ പാന്റി മുഴുവന് ഊരി.

എന്റെ ഭഗവതി!

അശ്വതി അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.

വിടര്ത്തി അകത്തി വെച്ചിരിക്കുന്ന രോമങ്ങള് നിറഞ്ഞ യോനിത്തടം മുഴുവന് നനഞ്ഞ് കുഴഞ്ഞാണിരിക്കുന്നത്!

മാത്രമല്ല അവിടെ നിന്ന് മദജലത്തിന്റെ രൂക്ഷമായ മണവും വരുന്നു.

"ഇനി അശ്വതി തലയ്ക്കല് പോയി നില്ക്ക്,"

ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ള പറഞ്ഞു.

അശ്വതി കാര്ത്യായനിയുടെ തലക്കല് പോയി നിന്നു.

വിക്രമന് പിള്ളയുടെ വിരലുകള് കാര്ത്യായനിയുടെ നനഞ്ഞൊട്ടിയ യോനിത്തടത്തെ സ്പര്ശിച്ചു.

"ആഹ്,"

അധരം കടിച്ചമര്ത്തി കാര്ത്യായനി സീല്ക്കാരമിട്ടു.

അവിടെ നില്ക്കണോ പുറത്തേക്ക് പോകണോ എന്ന് അശ്വതി സംശയിച്ചു.

ഇത് പ്രേഗ്നന്സി ഇന്വെസ്റ്റിഗേഷനൊന്നുമല്ല.

ഇവള് പ്രഗ്നന്റുമല്ല.

ഇത് രോഗം വേറെയാണ്.

അതിനു എന്റെ മുമ്പില് വെച്ച് ഇവരിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്താണ്?

അതും എന്റെ മുമ്പില് വെച്ച്!

ഭര്തൃസുഖമെന്തെന്ന് ഒരുവര്ഷമായി അറിയാത്ത തന്റെ മുമ്പില് വെച്ച്.

പുരുഷഗന്ധമേറ്റിട്ട് ഇപ്പോള് ഒരു വര്ഷം കഴിഞ്ഞു.

തന്റെ മനസ്സിളക്കി വശത്താക്കാന് കാര്ത്യായനിയുടെ കൂട്ടുപിടിച്ച് ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ള നടത്തുന്ന നാടകമല്ലേയിത്?

അതിനിടെ ഡോക്റ്ററുടെ വിരലുകള് അവരുടെ യോനിയില് ഇളകി മറിയുകയായിരുന്നു.

കാളക്കൂറ്റന്മാര് നുകമിട്ട് വയലിളക്കി മറിക്കുന്നതുപോലെ.

അയാളുടെ വിരലുകള് നിറഞ്ഞുനുരയുന്ന മദജലത്തില് പൊതിഞ്ഞ് താളാത്മകമായ ശബ്ദം ഉച്ചത്തില് കേപ്പിച്ചു.

കാര്ത്യായനി ഉപ്പുവെള്ളം വീണ അട്ടയെപ്പോലെ പുളയുകയാണ്.

ഇടയ്ക്ക് അവര് ചന്തിപൊക്കിയുയര്ത്തി അയാളുടെ വിരലുകള്ക്ക് മര്ദം കൊടുക്കുന്നുമുണ്ട്.

ആ കാഴ്ച കണ്ടുകൊണ്ടു നില്ക്കാന് ശക്തിയില്ലാതെ അശ്വതി പെട്ടെന്ന് മുറിവിട്ടുപോയി.

അവള് പെട്ടെന്ന് ടോയിലറ്റിലേക്കാണ് പോയത്.

അവളെ കിതക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ടോയിലറ്റ് സീറ്റില് അശ്വതി കവച്ചിരുന്നു.

ചുരിദാറിന്റെ ചരടുകള് അസ്ത്രവേഗതിലഴിച്ചു.

അല്പ്പ നിമിഷങ്ങള്ക്ക് മുമ്പ് കണ്ട കാഴ്ച അത്രമേല് അവളെ വികാരവതിയാക്കിയിരുന്നു.

യോനിത്തടം വിങ്ങിവീര്ക്കുകയാണ്.

ചൂടെടുക്കുന്നു.

ഹാവൂ....

അരക്ക് താഴെ പൂര്ണ്ണനഗ്നയായി ടോയലെറ്റ് സീറ്റില് അശ്വതി കവച്ചിരുന്നു.

വിരലുകള് വിറയ്ക്കുന്ന പൂവിതളുകളെ സ്പര്ശിച്ചു.

"ഹ്മം...ഹ്മം...."

അവള് സീല്ക്കാരമിട്ടു.

ദേഹത്തുനിന്നും മോഹശലഭങ്ങള് കുതിച്ചുയര്ന്നു പറക്കുകയാണ്.

പിളര്പ്പ് നിറയെ മദിപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധത്തോടെ മദജലം.

രണ്ടുവിരലുകള് ഒരുമിച്ചു കയറ്റി.

ചുരിദാര്ത്തുമ്പെടുത്ത് അശ്വതി വായില് വെച്ചു.

ശബ്ദം പുറത്തേക്ക് കേള്ക്കാതിരിക്കാന്.

വിരലുകള് അതിദ്രുതം കന്തില് ഞെരിഞ്ഞമര്ന്നു.

പിന്നെ താഴേക്ക്.

പിളര്പ്പില് നിന്ന് മദജലമെടുത്ത് നാവില് വെച്ചു രുചിച്ചു.

അതിന്റെ രുചി അവളില് കത്തുന്ന കാമത്തെ ഒന്നുകൂടി ഊതിക്കത്തിച്ചു.

വീണ്ടും വിരലുകള് കന്തില്, താഴെ, ഉയര്ന്നമര്ന്നു.

കാട്ടുതീയില് പെട്ടു വന്മരം താഴെവീഴാന് തുടങ്ങുന്നത് പോലെ അശ്വതിയുടെ ദേഹം വളഞ്ഞു.

ഉടല് വിറച്ചു.

കൈത്താളമേറി.

"ഊ...ഹ്മം..ഹ്മം....ഹ്മം......ഊ...."

ശബ്ദം പുറത്തേക്ക് വരാതിരിക്കുവാന് അവള് പരമാവധി ശ്രമിച്ചു.

പുറത്തേക്ക് കുതിക്കാന് കാത്ത് കൊതിച്ചിരുന്ന കൊഴുത്ത വെള്ളം അടുത്തനിമിഷം ചീറ്റിപ്പുറത്തേക്കൊഴുകി.

അശ്വതി കിതച്ച് തളര്ന്നിരുന്നു.

ദേഹം കഴുകി വസ്ത്രം ധരിച്ച് പുറത്തേക്ക് വന്നപ്പോള് അശ്വതി തരിച്ചു നിന്നുപോയി.

അര്ത്ഥഗര്ഭമായ പുഞ്ചിരിയോടെ മുമ്പില് ഷിനി.

"എന്താടീ ഈ നേരത്ത് പതിവില്ലാത്ത ഒരു ബാത്ത് റൂം സര്വ്വീസ്?"

"അതിപ്പം..."

അശ്വതി വാക്കുകള്ക്കുവേണ്ടി പരതി.

"അത് ചേച്ചി...ബാത്ത് റൂമിലൊക്കെ നേരത്തെ പ്ലാന് ചെയ്താണോ പോകുന്നെ? പോകാന് ഫീല് ഉള്ളപ്പോള് അല്ലേ പോകണ്ടേ?"

"മോളെ അശ്വതീ, അച്ചൂ , അശ്വതി മനോജേ..വേല വേലായുധന്റെ അടുത്ത് വേണ്ട കേട്ടോ. നീ എന്തിനാ ഇപ്പം ബാത്ത് റൂമില് പോയെന്ന് എനിക്കറിയാം കേട്ടോ?"

"ഒന്ന് പോ ചേച്ചി,"

അശ്വതി ഷിനിയെ മറികടന്നുകൊണ്ട് ക്യാബിനിലേക്ക് പോയി.

അവളെ പിന്തുടര്ന്ന് ഷിനിയും.

"എന്റെ പോന്നുമോളെ നീ ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് സാറിന്റെ കണ്സല്റ്റിംഗ് റൂമീന്നല്ലേ ഇറങ്ങി വന്നേ? അവിടുന്ന് ഒരു നേഴ്സ് ഇറങ്ങി വന്നിട്ട് ബാത്ത് റൂമില് പോയാല് അത് മുള്ളാനും തൂറാനും അല്ല എന്ന് എല്ലാവര്ക്കും അറിയാം,"

അശ്വതി ഷിനിയെ ഞെട്ടലോടെ നോക്കി.

"നീയിങ്ങനെ കണ്ണുകള് മിഴിച്ച് നോക്കുവൊന്നും വേണ്ട അച്ചൂ. അകത്ത് തകര്ക്കുവാ രണ്ടാളും,"

ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ളയുടെ കണ്സല്റ്റിംഗ് റൂമിലേക്ക് നോക്കി ഷിനി പറഞ്ഞു.

"നേര്?'

വിശ്വാസം വരാതെ അശ്വതി ചോദിച്ചു.

"പിന്നല്ലാതെ! കഴിഞ്ഞാഴ്ച്ച ഞാനല്ലാരുന്നോ സാറിന്റെ കൂടെ മുറീല്. കളിക്കാന് സമയമായപ്പോള് എന്നോട് പൊക്കോളാന് പറഞ്ഞു സാറ്!"

"ഈശ്വരാ!"

അശ്വതി തലയില് കൈ വെച്ചു.

"അപ്പോള് ആ സ്ത്രീ പ്രെഗ്നന്റ് ഒന്നുവല്ലേ?"

"കോപ്പാ. അവര്ക്ക് അസ്സല് കഴപ്പാ. മുതുകഴപ്പ്. നല്ല അമ്പോറ്റി പോലത്തെ ഒരു കെട്ടിയോന് ഉണ്ട്, എന്നിട്ടും ഇങ്ങനെ ആണുങ്ങളെ തേടി നടക്കുവാന്നു പറഞ്ഞാല് പിന്നെ എന്താ, കഴപ്പല്ലാതെ?"

അശ്വതിക്ക് ഒന്നും പറയാന് കഴിഞ്ഞില്ല.

തനിക്ക് സ്വപ്നത്തില് പോലും അങ്ങനെ ചിന്തിക്കാന് കഴിയില്ല അത്തരം കാര്യങ്ങള്.

ഈ സംഭവം നടന്നിട്ട് ഇപ്പോള് രണ്ടാഴ്ചയാവുന്നു.

ഇന്ന് അയാള് തന്നെ വിളിക്കുന്നു "വരുന്നോ?" എന്ന്!

ഈശ്വരാ എന്തെങ്കിലും തൊഴിലെടുത്ത് ജീവിക്കാമെന്ന് വെച്ചാല് എല്ലായിടത്തും ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളാണല്ലോ.

ആലോചന മുറുകുമ്പോള് ക്യാബിനില് മേശമേല് കിടന്ന തന്റെ മൊബൈല് ശബ്ദിക്കുന്നത് അശ്വതിയറിഞ്ഞില്ല.

"എടീ അശ്വതീ നിന്റെ കാമുകൻ കുറേ നേരമായി വിളിക്കുന്നു....നീ അതൊന്ന് എടുത്തേ....."

മേശമേൽ ഇരുന്ന് മിന്നുന്ന മൊബൈൽ ഫോൺ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഷിനി പറഞ്ഞു

അത് മറ്റൊരു ഉപദ്രവം.

ഒരു പേഷ്യന്റ്റിനെ സഹോദര തുല്യമായി പരിചരിച്ചതിനു കിട്ടിയ പ്രതിഫലം.

ദീപക്.

മരിച്ചു പോയ തന്റെ ഇളയ സഹോദരന് പ്രശാന്തിനോട് മുഖസാദൃശ്യം തോന്നിയത് കൊണ്ടാണ് രോഗക്കിടക്കയില് അവനോടു താന് സ്നേഹത്തോടെ വാത്സല്യത്തോടെ പെരുമാറിയത്.

പക്ഷെ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്തു പോയ അന്ന് തന്നെ അവന് വീണ്ടും വന്നു.

ജന്നല് ചില്ലില് തട്ടി കൈ മുറിഞ്ഞതിന് ചികിത്സിക്കാന്.

മനപ്പൂര്വ്വം കൈ മുറിച്ചതാണ് എന്ന് പിന്നീടാണ് അറിഞ്ഞത്.

എന്തിന് മനപ്പൂര്വ്വം?

കാര്യമറിഞ്ഞപ്പോള് ഞെട്ടിപ്പോയി.

ചെറുക്കന് തന്നോട് അസ്ഥിക്ക് പിടിച്ച പ്രണയം!

തന്റെ കണ്ണുകള്, മൂക്ക്, കവിളുകള്, ചുണ്ടുകള് എല്ലാം അവനെ ഭ്രാന്ത് പിടിപ്പുക്കുന്നുവെന്ന്.

ഉറങ്ങാന് സമ്മതിക്കുന്നില്ലന്ന്.

തന്നെ വിവാഹം കഴിച്ച്, ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചാല് മാത്രമേ ആ ഭ്രാന്ത് മാറുകയുള്ളൂ എന്ന്.

പുച്ഛവും വെറുപ്പുമാണ് തോന്നിയത്.

സൌഹൃദത്തെ, സാഹോദര്യ മനോഭാവത്തെ പ്രണയമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരോട് ആശ്വതിക്കെപ്പോഴും വെറുപ്പായിരുന്നു.

എല്ലാവരുടെയും കാണ്കെ ഉച്ചത്തില് അലറി പുറത്താക്കുകയാണ് അന്ന് ചെയ്തത്.

അതില്പ്പിന്നെ എപ്പോഴും അവന്റെ കോളുകള് വരുന്നു.

മെസേജുകള് വരുന്നു.

എടുക്കാതെ വന്നപ്പോള് മറ്റു നമ്പറില് നിന്ന് വിളിക്കുന്നു.

ശല്യം.

മടുത്തു.

"......അവനെപ്പോലെ ഒരു പ്രാന്തന്റെ തോന്ന്യാസത്തിനു കൂട്ടുനിക്കാനൊന്നും പറ്റത്തില്ല ചേച്ചി. കിടന്ന് വിളിക്കട്ടെ. ഞാൻ ഇരുന്നൂറ്റി മൂന്നിലെ പേഷ്യന്റിന് ഇൻജക്ഷൻ കൊടുത്തിട്ട് വരാം......"

മരുന്നുകൾ നിറച്ച ട്രേ എടുത്ത് തന്റെ അത്യാകർഷകമായ നിതംബം താളാത്മകമായി ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അശ്വതി മുറിയിലേക്ക് നടന്നു....

"കാര്യം എന്താണേലും ഡോക്ടർ വിക്രമന്റെ കൈപ്പുണ്യം അപാരം തന്നെ അല്ലേ? എങ്ങനെ വന്ന പേഷ്യന്റ് ആയിരുന്നു! ഒത്തിരി ഭേദപ്പെട്ടു,"

ബെഡ്ഡില് അവരെനോക്കിപ്പുഞ്ചിരിക്കുന്ന വിനോദിനെ നോക്കി ഷിനി പറഞ്ഞു.

"ഞാനിനി ആരുടേം കാര്യത്തി പരിധി കഴിഞ്ഞ് ഒരു ഇന്ററെസ്റ്റും എടുക്കുവേല. ഒരു പ്രാവശ്യം ചൂട് വെള്ളത്തി വീണു,"

സിറിഞ്ചും സൂചിയും രക്തം പുരണ്ട കോട്ടൺ കഷണങ്ങളും വേസ്റ്റ് ബിന്നിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയായിരുന്നു അശ്വതി പറഞ്ഞു.

അവര് പുറത്ത് കടന്നു.

"അതവിടെ നിൽക്കട്ടെ.... ഇപ്പം ഈ പേഷ്യന്റിൻറെ കാര്യത്തിൽ എന്താ നിന്റെ തീരുമാനം?"

അപ്പോഴും മിന്നി കൊണ്ടിരുന്ന അശ്വതിയുടെ ഫോൺ ചൂണ്ടി ഷിനി പുരികം ഉയർത്തി....

"എന്റെ പൊന്ന് ഷിനി ചേച്ചി. ചേച്ചിക്ക് എന്റെ കാര്യം അറീത്തില്ലേ? എല്ലാം അറിയുന്ന ചേച്ചീം ഇങ്ങനത്തെ വ്യത്തികേടിനെ ഒക്കെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചാലോ? പ്രേമം! ഹും! അതും അഞ്ച് വയസുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ അമ്മയായ എന്നോട്!"

"അങ്ങനെ പറയാതെടീ..... പാവം അല്ലേ? എന്തേലും ഒരു റിപ്ലൈ കൊടുക്ക്,"

"അയ്യടാ.... എന്റെ മനോജേട്ടൻ അടുത്ത മാസം വരുന്നുണ്ട്... എന്റെ കയ്യിൽ പുള്ളിക്ക് കൊടുക്കാൻ ഉള്ളതൊക്കെയേ കാണൂ എന്റെ പൊന്നു ഷിനി ചേച്ചീ,"

അശ്വതി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ഷിനിയുടെ ചെവിയിൽ മൃദുവായി നുള്ളി.

"പിന്നെ റിപ്ലൈ ഞാന് നല്ല പച്ചമലയാളത്തില് കൊടുത്താ. അതും പബ്ലിക്കായി,"

"എന്നാലും അവൻ കുഴപ്പക്കാരനല്ല. കുറച്ചു ദിവസം ഇവിടെ കിടന്നതല്ലേ?"

"അതൊക്കെ ശരിയാ അതോണ്ട് തന്നെയാ ഞാൻ ഫോൺ നമ്പർ ഒക്കെ കൊടുത്തത്. പിന്നെ എന്റെ പ്രശാന്ത് മോന്റെ മൊഖച്ഛായേം ഒണ്ടല്ലോ എന്നും വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ അത് ഇങ്ങനെ ഒരു വള്ളിക്കെട്ട് ആകുമെന്ന് ഞാൻ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല,"

"അതിപ്പോൾ നിന്നെ കണ്ടാൽ ആർക്കാടീ പെണ്ണേ പ്രേമം തോന്നാത്തത്? പ്രത്യേകിച്ച് ഈ വീണക്കുടം,"

നിലത്ത് വീണ പേഷ്യന്റ് ഫയൽ കുനിഞ്ഞ് എടുക്കുമ്പോൾ ആകൃതിയുടെ മുഴുവൻ ഭംഗിയും പ്രകടമാക്കിയ അശ്വതിയുടെ സമൃദ്ധമായ നിതംബത്ത് പുറം കൈ കൊണ്ട് തട്ടിക്കൊണ്ട് ഷിനി പറഞ്ഞു.

"പിന്നെ ഈ രണ്ട് മണ്ണപ്പംപോലെ മുഴുത്തുരുണ്ട രണ്ട് പിള്ളേരേം,"

ഷിനി അശ്വതിയുടെ മാറിലേക്ക് കണ്ണു കാണിച്ചു.

"ശൊ, ഒന്ന് വെറുതെ ഇരിക്കൂ ചേച്ചീ. ഇയ്യേ....ഛീ ...ആരേലും കണ്ടാല്...വിക്രമന് ഡോക്ടറുടെ

വെള്ള കോട്ട് പിടിച്ച് നേരെ ഇട്ടുകൊണ്ട് അശ്വതി കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച്ചയാണ് മുമ്പാണ് പനി ബാധിച്ച് ദീപക്ക് അവിടെ അഡ്മിറ്റ് ആകുന്നത്. മൂന്ന് ദിവസത്തെ ആശുപത്രി വാസത്തിനു ശേഷം പുറത്തിറങ്ങുമ്പോഴേക്കും അശ്വതിയുമായി വല്ലാത്ത ഒരു അടുപ്പം അവൻ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. താൻ ഒരു സഹോദരന്റെ സ്ഥാനത്ത് കണ്ട് പരിചരിച്ച ദീപക് പതുക്കെ പതുക്കെ ആ ബന്ധത്തിൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത നിറങ്ങൾ കലർത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അശ്വതി ശാസിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ പിൻ വാങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കാതെ അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അവളുടെ പിറകെ കൂടി. ഓരോരോ പുതിയ രോഗങ്ങള് അവന് കണ്ടുപിടിക്കുകയായിരുന്നു. തന്നെ കണ്ടുമുട്ടുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങള് ഉണ്ടാക്കുവാന്.

അന്ന് രാത്രി പല തവണ അശ്വതിയുടെ ഫോണ് ശബ്ദിച്ചു. "ശല്യം കോളിംഗ്" എന്ന് സ്ക്രീനില് അക്ഷരങ്ങള് മിന്നിയപ്പോള് അവള് മൊബൈല് സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്തു.

പിറ്റേദിവസം ഉണര്ന്ന് കഴിഞ്ഞ് പല്ല്തേക്കുമ്പോള് ആണ് വീണ്ടും ഫോണ് സ്വിച്ച് ഓണ് ചെയ്യുന്നത്.

ചെയ്ത കഴിഞ്ഞ് രണ്ടു മിനിറ്റിനുള്ളില് റിംഗ് ശബ്ദം കേട്ടു.

"നാശം!"

കലി കയറി അശ്വതി ഫോണ് വലിച്ചെറിയാന് ഭാവിച്ചപ്പോഴാണ് സ്ക്രീനിലേക്ക് നോക്കിയത്.

"ഷിനി ചേച്ചി കോളിംഗ്,"

"എന്താ ഷിനി ചേച്ചീ"

"കൊഴപ്പവായെടീ,"

അപ്പുറത്തെ തലക്കല് ഷിനിയുടെ ഉദ്വേഗഭരിതമായ സ്വരം അശ്വതി കേട്ടു.

"എടീ ആ ചെറുക്കൻ ഇല്ലേ ദീപക് അവൻ ബിയറിൽ സ്ലീപിങ് പിൽസ് കലക്കി കുടിച്ച് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്..... നിന്നോട് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നോ?"

ആ വാര്ത്ത കേട്ട് ഒരു നിമിഷം അശ്വതി സ്തംഭിച്ചിരുന്നു.

"അയ്യോ ചേച്ചീ, ഇന്നലെ പല പ്രാവശ്യം വിളിച്ചു അവന് ഞാന് ദേഷ്യപ്പെട്ട് മൊബൈല് സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്ത് വെച്ചു,"

അശ്വതിക്ക് തുടര്ന്ന് എന്താണ് ചോദിക്കേണ്ടത് എന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു രൂപവും കിട്ടിയില്ല.

“പറ, ചേച്ചീ, അവനു അപകടം ഒന്നുമില്ലല്ലോ?”

“കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല…. പക്ഷേ അൽപം താമസിച്ചിരുന്നേൽ ആളു പോയേനെ. എന്തായാലും നീ ഒന്നിങ്ങോട്ട് വാ,”

ഷിനി ഫോൺ വച്ച ഉടനെ അശ്വതി ദീപക്കിന്റെ മെസേജുകൾ പരതി

മാപ്പ് പറഞ്ഞു കൊണ്ടും സ്നേഹം യാചിച്ചു കൊണ്ടും ഒട്ടേറെ വാക്കുകൾ അവൻ കുറിച്ചിരുന്നു.

അവസാനത്തെ മെസ്സേജ് അവളെ ഞെട്ടിച്ചു.

“മഴ കിട്ടാതെ വരുമ്പോള് പനിനീര്പ്പൂവിന് എന്ത് സംഭവിക്കും? അതില് പൂവിടരില്ല. ഇലകള് വളരില്ല. അതിന്റെ വേരുകള് വെള്ളമന്വേഷിച്ച് പിടഞ്ഞു ചാകും,”

“അശ്വതീ, ഞാന് നിന്നെ അന്വേഷിച്ചു. നീ അകന്നകന്നു പോയി. എന്റെ ജീവജലം നീയായിരുന്നു. നിന്നെ കിട്ടാതെ വരുമ്പോള് ഞാന് ജീവിക്കുമോ?”

“സോ ഐ ക്വിറ്റ്…”

എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും നിയന്ത്രിക്കാനാവാതെ അശ്വതി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

സുന്ദരനായ, ബുദ്ധിശാലിയായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന്.

തനിക്ക് വേണ്ടി മരിക്കാന് തയ്യാറാകുന്നു.

അത്രമേല് വിലയുള്ളവളാണോ താന്?

ദീപക്കിന്റെ പൂച്ചക്കണ്ണുകള്, നനുത്ത തടിരോമങ്ങളുള്ള സുന്ദരമായ മുഖം, നനവ് പടര്ന്നിരിക്കുന്ന അവന്റെ ചുണ്ടുകള് ഒക്കെ അവളുടെ മനസ്സില് നിറഞ്ഞു.

അവന്റെ മുഴക്കമുള്ള സ്വരം മുറിയില് നിറഞ്ഞു.

“അശ്വതീ, ഞാന് പോകുന്നു…”

അവളുടെ ഹൃദയം പിടഞ്ഞു.

എങ്ങനെയോ രാവിലെ വരെ സമയം പോക്കി അവൾ സാധാരണയിലും നേരത്തെ ഡ്യൂട്ടിക്ക് പോകാൻ ഇറങ്ങി.

ബസ്സിനു വേഗം പോരാ എന്നവള്ക്ക് തോന്നി.

“ഐ ക്വിറ്റ്…”

വാക്കുകള് അവളുടെ കണ്ണുകളെ സ്വസ്ഥതയെ മുറിപ്പെടുത്തി മുമ്പില് കിടന്നാടി.

ബസ് നിര്ത്തിയതും അവള് ഗേറ്റിലേക്കോടി.

സെക്യൂരിറ്റി രവി അതുകണ്ട് അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.

“എമര്ജന്സി കേസ് ഒന്നും അഡ്മിറ്റ് ആയില്ലല്ലോ സിസ്റ്ററെ,”

അയാള് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

പക്ഷെ അശ്വതി അത് കേട്ടില്ല.

അശ്വതി കടന്നു വരുമ്പോള് ഐ സി യുവിന്റെ മുമ്പില് ഷിനിയുണ്ടായിര്ന്നു.

“ങ്ഹാ, നീ വന്നോ?”

അവള് അശ്വതിയെക്കണ്ട് ആശ്വാസത്തോടെ ചോദിച്ചു.

“ഞാന് കരുതി, നീ എന്നും വരുന്ന സമേത്തെ വരൂള്ളൂന്ന്. നീ നേരത്തെ വന്നല്ലോ മോളെ. നന്നായി,”

“എങ്ങനുണ്ട് ചേച്ചി, അവന്? അത് പറ,”

“പേടിക്കേണ്ട മോളെ, ദൈവം കാത്തു,”

ഷിനി അവളുടെ കൈയ്യില് പിടിച്ചു.

“ഒഹ്,”

അശ്വതി ആശ്വാസനിശ്വാസമുതിര്ത്തു.

“നീ ഏതായാലും കേറി അവനെ ഒന്ന് കാണ്,”

ഷിനി അവളോട് പറഞ്ഞു.

“അ ബാഗ് ഇങ്ങ് താ. ഞാന് പിടിച്ചോളാം,”

അശ്വതി ബാഗ് ഷിനിയുടെ കൈയ്യില് കൊടുത്തു.

എന്നിട്ട് അകത്തേക്ക് കയറി.

കണ്ണുകളടച്ച്, ശാന്തനായി കിടക്കുന്ന, താരുണ്യം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന, അതീവ സൌന്ദര്യമാര്ന്ന ദീപക്കിന്റെ മുഖത്തേക്കും വിമോഹനമായ ശരീരത്തിലേക്കും നോക്കിയപ്പോള് അശ്വതിയുടെ കണ്ണുകള് നിറഞ്ഞു.

ഹൃദയം വിറച്ചു.

ഈശ്വരാ, തന് കാരണം, ഈ ചെറുപ്പക്കാരന്!

അതോടൊപ്പം തന്നെ മറ്റൊരു ഭയം അശ്വതിയെ പിടികൂടി?

തന്റെ ജീവിതം എങ്ങോട്ടാണ് പോകുന്നത്?

സാധാരണ പെണ്ണാണ് താന്.

സാധാരണ ഭാര്യ.

സാധാരണ അമ്മ.

സാഹസികമായി, വിവാഹേതര ബന്ധമൊക്കെയായി ജീവിക്കാനോന്നും തനിക്കാവില്ല.

പക്ഷെ ഒരു മനുഷ്യജീവനേക്കാള് വിലയുണ്ടോ ആദര്ശങ്ങള്ക്ക്?

ഉണ്ട്.

ആദര്ശമാണ് വലുത്.

ജീവനല്ല.

പക്ഷെ ദീപക്കിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കുന്തോറും അശ്വതിയ്ക്ക് മനസ്സ് കൈവിടുന്നത് പോലെ തോന്നി.

മോനേ, നീ ആദ്യം സുഖപ്പെട്.

നിനക്ക് വേണ്ടി ഞാന് അമ്പലത്തില് വഴിപാടു കഴിക്കും.

വ്രതമെടുക്കും.

പ്രാര്ഥിക്കും.

നീ വേഗം സുഖപ്പെടാന് വേണ്ടിമാത്രമല്ല.

നിനക്ക് എന്നെ ഒരു സഹോദരിയായി കാണാനുള്ള മനസ്സ് ഉണ്ടാകുവാനും.

മോനേ,നീ എന്തിനാണ് എന്നെപ്പോലെ പ്രായത്തില് മുതിര്ന്ന പെണ്ണിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?

എന്റെ ഭര്ത്താവ് എന്റെ തലമുടി മുതല് കാല്പ്പാദത്തിലെ നഖങ്ങള് വരെയുള്ള സകല ചാരിത്ര്യവും കവര്ന്നെടുത്തു കഴിഞ്ഞു.

എന്റെ ചുണ്ടുകള് പല തവണ കടിച്ച് മുറിവേല്പ്പിക്കപ്പെട്ടു.

എന്റെ മുലകളുടെ മൃദുത്വവും തെറിപ്പും ഒന്നുമിപ്പോള് ബാക്കിയില്ല.

എന്റെ കുഞ്ഞ് കുടിച്ച് കുടിച്ചു മുലകളുടെ സൌകുമാര്യമെല്ലാം പൊയ്പ്പോയി.

പിന്നെ നീ ഏറ്റവും കൊതിക്കുന്ന എന്റെ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ സുവര്ണ്ണമുദ്രയുള്ള ഭാഗവും ഭേദിക്കപ്പെട്ടു, ആയിരത്തോളം തവണ.

പിന്നെ എന്തിനാണ് എന്നെ നീ കൊതിക്കുന്നത്?

നിന്റെ ഒരു നോട്ടം പോരെ മോനേ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സുന്ദരിയെ നിന്റെ മുമ്പിലെത്തിക്കാന്?

നിന്റെ ഒരു പുഞ്ചിരി ഏത് അപ്സരസ്സിന്റെയാണ് മനസ്സിളക്കാത്തത്?

എത്ര സുന്ദരനാണ് നീ!

എന്നിട്ട് എനിക്ക് വേണ്ടി നീ മരിക്കാനൊരുങ്ങിയോ?

എന്നെപ്പോലെ കന്യകാത്വമില്ലാത്ത, ഭംഗി നഷ്ടപ്പെട്ട, പല തവണ കാമ ക്രീഡകള്ക്ക് ഉപകരണമായ എനിക്ക് വേണ്ടി....

അശ്വതിയുടെ മിഴികള് വീണ്ടും നിറഞ്ഞു.

പെട്ടെന്ന് ഡോക്റ്റര് സുരേഷ് അങ്ങോട്ട് വന്നു.

"ആഹ് അശ്വതി,"

സുന്ദരനായ ഡോക്റ്റര് പറഞ്ഞു.

"ഇവന് അരമണിക്കൂര് കഴിയുമ്പോ ഉണരും. എന്തോ ലവ് ഫെയിലറാ കാരണം. അതുകൊണ്ട് ഹോളിസ്റ്റിക് ആയിട്ട് ഒന്ന് ട്രീറ്റ് ചെയ്യുന്നതും നല്ലതാ. വേറെ നേഴ്സസൊന്നും അതിന് പറ്റുകേലാ. എണീറ്റ് കഴിയുമ്പം അശ്വതി ഒരു നല്ല ഫ്രണ്ട്, അല്ലേല് സിസ്റ്റര് ഒക്കെപ്പോലെ ഒന്ന് ഇവനോട് വര്ത്താനം ഒക്കെപ്പറയണം,"

"ഉവ്വ്, സാര്,"

അശ്വതി പറഞ്ഞു.

ഞാനല്ലാതെ പിന്നെ ആര് പറയും ഡോക്റ്റര്? അവള് സങ്കടത്തോടെ മനസ്സില് പറഞ്ഞു.

അല്പ്പം കൂടി അവിടെ നിന്നതിനു ശേഷം അശ്വതി പുറത്തിറങ്ങി.

"നീ വിഷമിക്കണ്ട മോളെ,"

കൌണ്ടറിലേക്ക് നടക്കവേ ഷിനി അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

ബാഗില് നിന്ന് മൊബൈല് ശബ്ദിക്കുന്നു.

അവളുടെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞു.

മനോജാണ്.

ഈ സമയം തനിക്ക് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമുള്ളയാള്.

തനിക്കേറ്റവും കരുതലും സംരക്ഷണവും തരേണ്ടയാള്.

മനോജേട്ടന്.

തന്റെ കുഞ്ഞിന്റെയച്ചന്.

"മനോജേട്ടാ,"

അവള് വിളിച്ചു.

"എന്താ മോളെ...നിന്റെ...നിന്റെ സ്വരം ഇങ്ങനെ വല്ലാതെ...?"

ഉള്ളുലക്കുന്ന സ്നേഹമാണ് ആ വാക്കുകള് നിറയെ.

"മനോജേട്ടാ, അത്..."

അശ്വതി സംശയിച്ചു.

പറയണോ?

അരുത്!

എത്ര സ്നേഹമുള്ളയാളായാലും പുരുഷന്റെ മനസ്സ് ഈയൊരു കാര്യത്തില് മലക്കം മറിയും.

ഇപ്പോള് മറ്റൊന്നും സംഭവിച്ചില്ലല്ലോ.

മാത്രമല്ല, കടലുകള്ക്കപ്പുറത്ത് തന്നെക്കുറിച്ച് മാത്രമോര്ത്ത് കഴിയുന്നയാളാണ്.

"ഇതെന്താ ചുറ്റും ഒക്കെ ഒരു ബഹളം നീയെന്താ ഇന്ന് നേരത്തെ ഹോസ്പിറ്റലില് വന്നോ?"

"ഒരു എമര്ജന്സി ഒണ്ടാരുന്നു മനോജേട്ടാ..ജസ്റ്റ് ഇപ്പം വന്നതേ ഉള്ളൂ..."

"എന്നാ ആക്സിഡന്റ് കെയ്സ് വല്ലതും ആണോ?"

"ആ...അല് ..ആഹ് അത് .. അതേ മനോജേട്ടാ ഒരു ആക്സിഡന്റ് കേയ്സ്..."

"അയ്യൊ..നീ വീട്ടില് ആന്ന് കരുതി ഒന്ന് ..ഇച്ചിരെ പഞ്ചാര വര്ത്താനം ഒക്കെ പറയാന്ന് കരുതി വിളിച്ചതാ...ഞാനിപ്പം ഫ്രീ ആരുന്നു...."

"അതെന്താ കുട്ടാ കുഴപ്പം ...മനോജേട്ടന് എന്നെ എപ്പ വേണേലും എന്തും ..."

അവള് ചുറ്റും നോക്കി. ഇല്ല സമീപത്ത് ആരും ഇല്ല.

"എന്റെ മാമ്പഴങ്ങള്ക്ക് സുഖാണോടീ.."

അശ്വതിയുടെ വിരലുകള് അറിയാതെ മാറിനെ സ്പര്ശിച്ചു.

ചുരിദാറിനുള്ളില്, ബ്രായ്ക്കുള്ളില് ഇളംചൂടില് മയങ്ങുന്ന മാര്ക്കുടങ്ങളെ മാമ്പഴങ്ങള് എന്നാണ് എപ്പോഴും മനോജേട്ടന് വിളിക്കാറ്.

"എല്ലാം ഒരുക്കി കാത്തിരിക്കാ മനോജേട്ടാ..എന്റെ മുത്ത് ഇങ്ങോട്ടൊന്ന് വന്നാ മതി,"

"നന്നായി മൂടിപ്പൊതിഞ്ഞ് പഴുപ്പിച്ച് വെക്ക്...ഞാന് വരുമ്പം കടിച്ച് മുറിച്ച് തിന്നാനുള്ളതാ,"

ആ വാക്കുകള് അശ്വതിയെ അടിമുടി കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. കാല്വിരല് മുതല് മുകളിലേക്ക് വൈദ്യുതി പ്രവാഹം പോലെ രസരേഖകള് പുളഞ്ഞുകയറി. അവ മുലക്കണ്ണുകള്ക്ക് ചുറ്റും തുടകള്ക്കിടയില് രോമങ്ങള് ആവരണം തീര്ത്ത പൊയ്കപ്പിളര്പ്പിലും നഖമുനകള്കൊണ്ടെന്നപോലെ കോര്ത്ത് പിടിച്ചു. അശ്വതിയ്ക്ക് എവിടെയെങ്കിലും കിടക്കണമെന്ന് തോന്നി. കാലുകള് അകത്തി വിടര്ത്തി വെക്കണമെന്ന് തോന്നി. കമിഴ്ന്ന് കിടന്ന് കൊഴുത്ത മുലകള് അമര്ത്തിയുരയ്ക്കണമെന്ന് തോന്നി. പിളര്പ്പിലേക്ക് വിരല് കടത്തി പൊട്ടിയുറഞ്ഞുപ്രവഹിക്കുന്ന കൊഴുപ്പ് വിരല്കൊണ്ട് തോണ്ടിയെടുത്ത് നാവിലമര്ത്തി ഊമ്പിവലിക്കണമെന്ന് തോന്നി.

"ഹോ..."

അവള് പരിസരം മറന്ന് സീല്ക്കാരമിട്ടു.

"എന്താടീ, നനഞ്ഞോ മോളെ?"

വീണ്ടും ചൂടുള്ള സ്വരം അവള് കേട്ടു.

അധരങ്ങള് വിറച്ചതല്ലാതെ തിരിച്ചെന്തെങ്കിലും അവള്ക്ക് പറയാന് പറ്റിയില്ല.

എത്രനാളായി പ്രണയമൈലാഞ്ചികൊണ്ട് വിരലുകള് ചുവപ്പിച്ച് കാത്തിരിക്കുന്നു!

കനവില് എത്ര തവണയാണ് മിഴികള് പൊത്തി എന്റെ ഗന്ധര്വ്വാ നീ വരുന്നത് കാത്ത് ഞാനിരിക്കുന്നതെന്ന് നീ അറിയുന്നുവോ?

നിന്റെ വിരല് പിടിച്ച് തൃക്കാര്ത്തികയില് അമ്പല വിളക്കിന് മുമ്പില്, നീ പ്രണയത്തോടെ എന്നെ നോക്കുമ്പോള്, നമ്രശിരസ്ക്കയായി കണ്ണുകളടയ്ക്കാന് ഞാന് കൊതിക്കുന്നു!

അറിയുന്നുണ്ടോ നീ?

"മോളേ..."

വീണ്ടും കരള് തൊടുന്ന ചൂടില് മനോജിന്റെ വിളി അവള് കേട്ടു.

"ഉം..."

അവള് മൂളി.

"ഞാന് ചോദിച്ചത് നീ കേട്ടോ?"

"കേട്ടു..."

"എന്നിട്ട് ? പറ.."

"പറയില്ല..."

"പറ കുട്ടാ,"

"എനിക്ക് വയ്യ മനോജേട്ടാ..മനോജേട്ടന് അറിയില്ലേ? ആ മുഖം ഒന്നോര്ത്താല് മതി എനിക്ക്...."

"നനയാന് അല്ലേ?"

"ഉം,"

"എവിടെ?"

"എവിടെയാന്ന് അറിയില്ലേ?"

"എന്നാലും പറഞ്ഞെ,"

"ഇല്ല, പറയില്ല,"

"പ്ലീസ് മുത്തേ,"

"മനോജേട്ടന്റെ പെണ്ണിന്റെ പൂന്തോട്ടത്തില്,"

"പൂറില്?'

"ച്ഛി...അങ്ങനെയൊക്കെ പറയല്ലേ. ഷ്ല്ല എനിക്ക് അത് ..അങ്ങനത്തെ വാക്കൊന്നും..."

പെട്ടെന്ന് മുമ്പില് ഷിനി ചേച്ചി നില്ക്കുന്നത് അവള് കണ്ടു. മുഖം ലജ്ജകൊണ്ടും ജാള്യതകൊണ്ടും മൂടി.

"മനോജ്?"

അവള് ചോദിച്ചു.

അവള് ചമ്മലോടെ തലകുലുക്കി.

"ഹോട്ട് ആണോ?"

കുളിര്ന്ന ലജ്ജയോടെ അവള് നിഷേധാര്ഥത്തില് തല കുലുക്കി.

"ഉം...മനസ്സിലായി.. വാ,"

ഷിനി അശ്വതിയുടെ കൈയില് പിടിച്ച് വലിച്ചു.

ഷിനി അശ്വതിയെ ചേഞ്ചിംഗ് റൂമില് കൊണ്ടുപോയി.

"ഫ്രീ ആയിട്ട് പറഞ്ഞോ...പറ്റൂങ്കില് ഒന്ന് അവിടേം ഇവിടേം ഒക്കെ പിടിച്ചും ഞെക്കീം സംസാരിച്ചോ....ആരും വരില്ല...കതകടച്ചോ,"

അത് പറഞ്ഞ് ഷിനി മുറിയില് നിന്നുമിറങ്ങി.

"ആരാ...മോളെ ? ആരേലും വന്നോ? നീ വാര്ഡില് ആണോ?"

"അല്ല ..മനോജേട്ടാ.പറഞ്ഞോ..ഞാന് ചേഞ്ചിംഗ് റൂമിലാ,"

അവള് കിടക്കയിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

"പൂന്തോട്ടം നെറച്ചും കാടുപിടിച്ച് കെടക്കുവാരിക്കും അല്ലേ?"

അവള് വീണ്ടും അയാളുടെ ശബ്ദം കേട്ടു.

"മനോജേട്ടന് വരുമ്പം കാടൊക്കി ശരിക്ക് വെട്ടിത്തെളിച്ച് വൃത്തിയാക്കാം പോരെ മുത്തേ?"

കാലുകള് വിടര്ത്തി വെച്ച് ചുരിദാറിനു മുകളിലൂടെ പിളര്പ്പില് അമര്ത്തി ഞെക്കിക്കൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു.

"എന്തിനാ മോളെ?"

"എനിക്കൊരു കുഞ്ഞ് മനോജില്ലേ? അവനു ഓടിക്കളിക്കാന്..."

തന്റെ ശ്വാസം മുറുകുന്നത് അവള് അറിഞ്ഞു.

വിരലുകള് പാന്റ്റ്സിന്റെ ചരടില് തെരുപ്പിടിച്ചു.

"അവന് ഒളിച്ചു കളിക്കാനാ ഇഷ്ടം..."

"ഒളിച്ചോ..."

"അടഞ്ഞിരിക്കുവല്ലേ? എങ്ങനെ അകത്ത് കയറി ഒളിച്ചിരിക്കും?"

"ഞാന് തുറന്ന് തരാം മുത്തേ,"

ചരടുകള് എത്ര പെട്ടെന്നാണ് അഴിയുന്നത്! പാന്റ്റീസിനകത്ത്കൂടി രോമങ്ങള് വകഞ്ഞുമാറ്റി വിരലുകള് പിളര്പ്പിലെ കൊഴുപ്പിനെ സ്പര്ശിക്കുമ്പോള് അവള് അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.

"നിന്റെ ശ്വാസം വല്ലാതായല്ലോ മോളെ...മൂഡ് ആയോ?"

"മനോജേട്ടന് പറ..."

"എന്താടീ? എന്താ പറയേണ്ടേ...."

"ശ്യെ..ഇഷ്ടമുള്ളത് ...പറ മനോജേട്ടാ...."

"വിരല് പൂറ്റില് ആണോടീ?"

"ഉം...മനോജേട്ടന് എന്തെടുക്കാ...?"

"ഞാന് കിടക്കാ മുത്തേ,"

"ചുമ്മാ കിടക്കാ?"

"പിന്നല്ലാതെ..."

"ഉം..."

"ചുമ്മാ കിടക്കുവല്ലാതെ വേറെ എന്തേലും ചെയ്യണോ?"

"നിക്ക്യ് അറീല്ല..."

"പറയെടാ..."

"......"

അവളുടെ ശ്വാസഗതി ക്രമാതീതമായി ഉയര്ന്നു.

വിരലിന്റെ താളവും മുറുകിയുയര്ന്നു.

"ഞാന് പിടിക്ക്യാ മുത്തേ..."

അപ്പോള് അവന്റെ സ്വരം അവള് കേട്ടു.

"എന്താ ഓര്ക്കണേ...?"

"നിന്റെയാ മുഴുത്ത സാധനങ്ങള്..."

"അത്ര മുഴുപ്പൊന്നുമ്മില്ല..."

"അതെന്താ മുത്തേ..."

"അത് ...അത് മനോജേട്ടന് തൊട്ടാലല്ലേ മുഴുക്കൂ? എത്ര നാളായീന്നാ വിചാരം? ഒരു ഒന്നരക്കൊല്ലം കഴിഞ്ഞില്ലേ...പിന്നെങ്ങനെ മുഴുക്കും?"

"എന്നെ ഓര്ത്ത് നെനക്ക് പിടിച്ചൂടെ?"

"പോ..മനിജേട്ടാ..മനോജേട്ടന് ഒന്നും അറീല്ല. സൊന്തം പിടിച്ചാലൊന്നും മുഴുക്കില്ല,"

"ഓഹോ? എന്നാ ആരെക്കൊണ്ടേലും പിടിപ്പിക്ക്,"

"ച്ചി...എന്താ പറഞ്ഞെ? അസ്സത്ത്!"

"ഹഹഹ..."

അയാളുടെ കുസൃതിച്ചിരി അവള് കേട്ടു.

"എന്റെ മോന് പറഞ്ഞപോലെ അടുത്ത ആഴ്ച്ച ഒന്നിങ്ങു വന്നാല് മതി. നിക്ക് വേറെ ആരേം വേണ്ട കേട്ടോ,"

അല്പ്പ സമയത്തേക്ക് അവള് അയാളുടെ സ്വരം കേട്ടില്ല.

"മനോജേട്ടാ..."

അവള് വിളിച്ചു.

"മോളൂ,"

"എന്താ മിണ്ടാതെ?"

"മോളൂ അത് ..."

അയാളുടെ സ്വരം മാറിയത് അവള് കേട്ടു.

അശ്വതിയുടെ മനസ്സില് അസ്വസ്ഥത ഉരുണ്ടുകൂടി.

എന്ത് പറ്റി?

"മനോജേട്ടാ, എന്താ പറ്റിയെ? പറയുന്നുണ്ടോ?"

അവള് ശബ്ദമുയര്ത്തി.

പാന്റ്സിനുള്ളില് നിന്നും അവള് വിരലുകള് വലിച്ചെടുത്തു.

വിരലില് പറ്റിയിരുന്ന മദജലത്തിന്റെ കൊഴുപ്പ് ബെഡ്ഷീറ്റില് കിടന്ന ടവ്വല് കൊണ്ട് തുടച്ചു.

"...മോളെ ഞാന് ലാസ്റ്റ് പറയാന്ന് വെച്ചതാ. എന്റെ ലീവ് ക്യാന്സല് ആയി,"

ഒരു മലയിടിഞ്ഞ് ശിരസ്സില് വീണത് പോലെ അശ്വതിക്ക്.

തൊണ്ട വരളുന്നത് അവള് അറിഞ്ഞു.

"മോളൂ..."

അയാള് വീണ്ടും വിളിച്ചു.

"എന്റെ മനോജേട്ടാ എന്തായീപ്പറയണെ?"

അശ്വതി കരച്ചിലിന്‍റെ വക്കില് എത്തിയിരുന്നു.

"കഴിഞ്ഞാഴ്ച്ച ഞാന് പറഞ്ഞില്ലേ പുതിയ ജനറല് മാനേജര് ചാര്ജ് എടുത്ത കാര്യം. ആളു ഭയങ്കര ചൂടനാ. ഇന്നലെ മീറ്റിംഗ് ഉണ്ടാരുന്നു. പ്രോഡക്റ്റ് റേറ്റിംഗ് കൂട്ടുന്നതിന്‍റെ ഭാഗമായി ഭയങ്കര കോമ്പെറ്റിറ്റീവ് ആകണമത്രേ..അതോണ്ട് ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക് ആര്ക്കും ലീവില്ല. ലീവെടുക്കണ്ടോര്ക്ക് പിരിഞ്ഞ് പോകാന്ന് അയാള് ജെയിംസിനോടൊക്കെ പറഞ്ഞു...ജെയിംസ് ആണേല് കൊച്ച് പിള്ളേരെപ്പോലെ നിന്ന് കരയുവാ...അടുത്ത ആഴ്ച്ച അവന്‍റെ വൈഫ് പ്രസവിക്കും,"

ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്...!

ഈശ്വരാ...!!

എന്നിട്ട് അത് മറച്ചുവെച്ചിട്ടാണ് മനോജേട്ടന് ഫോണിലൂടെ ശൃംഗരിക്കാന് തുടങ്ങിയത്.

ഈശ്വരാ ജയിലില് കിടക്കുന്ന ഒരു അനുഭവമാണല്ലോ.

പെട്ടെന്ന് കതകില് മുട്ടുകേട്ടു.

അവള് ചാടിയെഴുന്നേറ്റു.

കതക് തുറന്നു.

ഷിനിയാണ്.

അശ്വതിയുടെ കണ്ണുകള് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കണ്ട് ഷിനി വല്ലാതായി.

"എന്താ മോളെ?"

അശ്വതി തേങ്ങി.

"ശ്ശ്യെ, നെനക്കെന്താ പറ്റീത് അശ്വതി?'

കണ്ണുനീരിനിടയില് അവള് മനോജിന്‍റെ ലീവ് ക്യാന്സല് ആയ കാര്യം പറഞ്ഞു.

"എന്‍റെ ഈശോയേ..."

ഷിനി തലയില് കൈ വെച്ചു.

പെട്ടെന്ന് അവള് ഗ്ലാസ് പാര്റ്റീഷനിലൂടെ അകത്തേക്ക് നോക്കി.

"മോളെ, നോക്ക്...ദാ...ദീപക് കണ്ണു തുറന്നു. ചെല്ല്..."

അവള് അശ്വതിയെ അകത്തേക്ക് ഉന്തി വിട്ടു.

അശ്വതി ഡോക്റ്ററുടെ വാക്കുകള് ഓര്മ്മിച്ചു.

അവള് അവന്‍റെ കിടക്കയെ സമീപിച്ചു.

ദീപക് തല തിരിച്ച് അവളെ നോക്കി.

ആ നോട്ടം തന്‍റെ ഹൃദയത്തെ തലോടുന്നത് പോലെ അവള്ക്ക് തോന്നി.

ഈ വയ്യാത്ത അവസ്ഥയിലും എന്ത് സുന്ദരനാണ് ഈ ചെറുക്കന്!

എന്തോ ഒരു അസ്വാഭാവികതയില്ലേ ഇവന് തന്നോട് തോന്നുന്ന ഇഷ്ടത്തില്?

അസ്വാഭാവികതയോ?

മനസാക്ഷി അവളെ ശാസിച്ചു.

നിന്നെയോര്ത്ത് ജീവനൊടുക്കാന് തുടങ്ങിയ ചെറുപ്പക്കാരന് ആണിത്.

എന്നിട്ടാണ് നീ!

"ഞാന് മരിച്ചില്ല ചേച്ചി..."

കണ്ണുകള് നിറയെ ജലകണങ്ങള് നിറച്ചുകൊണ്ട് ദീപക് പറഞ്ഞു.

"എന്ത് ചെയ്യാം? ചേച്ചിയുടെ കഷ്ടകാലം! എന്റെ വൃത്തികെട്ട മുഖം ഇനിയും ഇങ്ങനെ കാണേണ്ടി വന്നില്ലേ?"

അവള് അവനു സമീപം ഒരു കസേരയില് ഇരുന്നു.

"നീ എന്തിനാ അത് ചെയ്തെ?"

അവള് ചോദിച്ചു.

"ഞാന് നോര്മ്മല് അല്ലാത്തത് കൊണ്ട്,"

അവന് പറഞ്ഞു.

അവള് അവനെ ദൈന്യതയോടെ നോക്കി.

"പ്രേമത്തിന് റൂള്സ് ഒക്കെ ഉണ്ട്. സ്വന്തം മതത്തില് പെട്ടവരെ മാത്രമേ സ്നേഹിക്കാവൂ. പ്രേമിക്കുന്ന പെണ്ണ് സ്വന്തം ജാതി ആയിരിക്കണം. പ്രായത്തില് താഴെയുള്ള പെണ്ണിനെയേ പ്രേമിക്കാവൂ...ഒരേ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവര് ആയിരിക്കണം. ഒരേ രാജ്യക്കാര് ആയിരിക്കണം.... ഇങ്ങനെയൊക്കെയാ നോര്മ്മല് പ്രേമം...ഞാന് സ്നേഹിച്ചത് ...ഹൃദയം നൊന്ത് പ്രേമിച്ചത് ചേച്ചിയേ ആണ്. അപ്പം ഞാന് അബ്നോര്മ്മല് അല്ലേ? അത് കിട്ടാതെ വന്നപ്പോള് ചാകാന് നോക്കി. അതും അബ്നോര്മ്മല്..."

എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് അശ്വതിക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

ആത്മഹത്യ രോഗമാണ്.

വീണ്ടും പിടിപെടാവുന്ന രോഗം.

അപ്പോള്?

ഇനിയും?

അതും എനിക്ക് വേണ്ടി.

"മോനേ നിന്നെ ഇതുവരെ ആരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ?"

"ഒരു അഹങ്കാരം പറയാം. അല്ലേല് ഇപ്പഴത്തെ ഭാഷേല് പറഞ്ഞാല് തള്ള്. ഒരു തള്ളാണ് എന്ന് കരുതിയാ മതി. എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട പെണ്ണുങ്ങടെ മുഴുവന് പേരുകള് കൊണ്ട് ഒരു പഞ്ചായത്തിലെ ടെലിഫോണ് ഡയറക്ട്ടറി ഉണ്ടാക്കാം..."

"എന്നിട്ട്...അവരില് ആരേം ഇഷ്ടപ്പെടാതെ നീ എന്റെ പിന്നാലെ...?

"നമ്മുടെ ഇഷ്ടം നമ്മളല്ലേ ചേച്ചി ഉണ്ടാക്കുന്നേ? ചേച്ചി ഇങ്ങനെ ഏഴ് തിരിയിട്ട വിളക്ക് പോലെ എന്റെ മുമ്പില് ഇങ്ങനെ കത്തി നിക്കുമ്പം ഞാനെങ്ങനാ വേറെ പെണ്ണുങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നെ?"

"മോനേ ..നിന്റെ പ്രായം ...എന്റെ പ്രായം...നീ വെറും കൊച്ച് ..ഞാന് ഭാര്യ ..അമ്മ ..."

അവള് വിശദീകരിക്കാന് ശ്രമിച്ചു.

"അതല്ലേ ...ഞാന് എന്റെ പ്രേമം അബ്നോര്മ്മല് എന്ന് പറഞ്ഞെ?"

അശ്വതി ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

"എനിക്ക് ചേച്ചിയെ കൂടാതെ പറ്റില്ല. അതാണ് ഞാന് മരിക്കാന് തുടങ്ങിയത്...ഞാന് ഇനി ജീവിക്കണമെന്നാണ് ചേച്ചി ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എങ്കില് എനിക്ക് ചേച്ചിയെ കിട്ടിയേ മതിയാവൂ,"

ആ വാക്കുകള് അവളില് ഭയം നിറച്ചു.

"മോനേ എന്റെ ഭര്ത്താവ് അറിഞ്ഞാല്...ആളുകള് അറിഞ്ഞാല്..."

"എനിക്ക് പ്രേമം ഒരു ഷോ അല്ല. പബ്ലിക്കിന്റെ മുമ്പില് സര്ക്കസ് കാണിക്കാന് അല്ല ഞാന് പ്രേമിക്കുന്നെ...എന്റെ മനസ്സിന്റെ ദാഹം...ആത്മാവിന്റെ ദാഹം ....അത്.... അത് മാത്രമാണ് ചേച്ചി ... എനിക്ക് വേണ്ടത്...നമ്മുടെ ലോകം ആരും അറിയാന് പോകുന്നില്ല..."

എന്ത് മനോഹരമായാണ് ദീപക് സംസാരിക്കുന്നത്!

അവന്റെ മുഖം പോലെ, പുഞ്ചിരി പോലെ, അവന്റെ ശരീരം പോലെ എന്ത് ഭംഗിയാണ് അവന്റെ ഭാഷയ്ക്കും!

അശ്വതിയുടെ കൈകള് അവന്റെ വിരലുകളുടെ നേരെ നീണ്ടു.

"നമ്മുടെ ഫ്രണ്ട്ഷിപ്പ് രഹസ്യമായി നീ സൂക്ഷിക്കുമെങ്കില് ...നിന്റെ കൂട്ടുകാരിയാകാം ഞാന്,"

അവള് അവന്റെ കൈയില് മുറുകെ പിടിച്ചു.

ദീപക്കിന്റെ മനോഹരമായ കണ്ണുകള് വിടര്ന്നു.

അവനില് നിന്ന് ഒരു ദീര്ഘ നിശ്വാസം അവള് കേട്ടു.

"മതി ...മതി ...എനിക്കത് കേട്ടാല് മതി,"

അന്ന് ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണു കഴിക്കുമ്പോള് അശ്വതി ഷിനിയോട് ആ രഹസ്യം പറഞ്ഞു.

"എന്തേലും ആകട്ടെ ചേച്ചി,"

അശ്വതി പറഞ്ഞു.

"അവന്റെ വര്ത്താനം കേട്ടിട്ട് ഞാന് ഇനീം പോസിറ്റീവ് ആയി റെസ്പോണ്ട് ചെയ്തില്ലേല് ഐ സിയുവിലല്ല മോര്ച്ചറി തുറന്നിടേണ്ടി വരും. എന്റെ പേരില് ഒരാള് ചാകുക എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞാല് ...ഈശ്വരാ ഓാര്ക്കാന് കൂടി വയ്യ..."

"നിനക്കും ഇപ്പോള് ഇങ്ങനെ ഒരു ബന്ധം നല്ലതാ മോളെ,"

തന്റെ മോരുകറി അവളുടെ ചോറിലേക്ക് ഒഴിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ഷിനി പറഞ്ഞു.

"അല്ലേല് ഇമോഷണല് സ്ട്രെസ് കാരണം നീ ചത്തുപോകും. ഇതിപ്പോ ഇന്നത്തെ പിള്ളേരെപ്പോലെ ഷോ കാണിക്കാനോന്നും അല്ലല്ലോ,"

അശ്വതി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ആട്ടെ പൂച്ചക്കണ്ണന് നിന്നെ ശരിക്ക് നോക്കിയോ?"

"ങേ? എന്ന് വെച്ചാ?"

"ങേ ങീ ങോ എന്നൊന്നും പറയണ്ട. നിന്നെ പ്രേമിക്കുന്ന പൂച്ചക്കണ്ണന് നിന്റെ മാറത്ത് നോക്കിയോ എന്ന്?"

"ഇയ്യേ..ഈ ചേച്ചി! ഒന്ന് പോകുന്നുണ്ടോ? ചോറിന്റെ മുമ്പി വെച്ചാണോ...ഇതൊക്കെ പറയുന്നെ,"

"ഒന്ന് പോ മോളെ,"

ഷിനി വിട്ടില്ല.

"ചോറിന്റെ മുമ്പി വെച്ച് പൂ ....അല്ലേല് വേണ്ട...പറ നോക്കിയോ പെണ്ണേ?"

"ശ്യെ, ചേച്ചി പിന്നേം! ചേച്ചി അവന് നല്ല ഒരു കൂട്ടുകാരിയാ ഞാന്. അത് അവനും സമ്മതിച്ചു. അല്ലാതെ..."

"ഈ പെണ്ണിന്റെ ഒരു കാര്യം,"

ഊണു കഴിഞ്ഞ് പാത്രവുമായി വാഷ് ബേസിനരികിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ട് ഷിനി പറഞ്ഞു.

"നീ കണ്ണുംപൂട്ടി അവനെ അങ്ങ് പ്രേമിക്ക് പെണ്ണേ...എന്നിട്ട് നിന്റെ കടിയങ്ങ് തീര്ക്ക്. ഇത്രേം വലിയ ചക്ക മൊലേം ആനക്കുണ്ടീം പിന്നെ എപ്പഴും ഒലിക്കുന്ന ആ കുഞ്ഞ് തേന്കൂടും ഒക്കെ കൊടുക്ക് അവന്...നിനക്കും ഖുശി അവനും ഖുശി എല്ലാര്ക്കും ഖുശി..."

"ഇങ്ങനെ ഒരു സാധനം!"

പാത്രം കഴുകിക്കഴിഞ്ഞ് അശ്വതി കൈവിരലുകള് ഷിനിയുടെ മുഖത്തേക്ക് കുടഞ്ഞു.

"എടീ!"

മുഖത്ത് വീണ വെള്ളത്തുള്ളികള് തുടച്ചുകൊണ്ട് ഷിനി അശ്വതിയുടെ നേരെ കയ്യോങ്ങി.

"മിണ്ടരുത് ഇനി അങ്ങനെ! ങാഹ്! പറഞ്ഞേക്കാം,"

"മിണ്ടുവല്ല, കാണിച്ചു തരാം, മൈരേ,"

അത് പറഞ്ഞ് ടോപ്പിന് പുറത്തുകൂടി ഷിനി അശ്വതിയുടെ ഇരുമുലകളിലും പെട്ടെന്ന് പിടിച്ച് ഒന്ന് ഞെക്കി.

അപ്രതീക്ഷിതമായ ആ പിടിത്തത്തില് അശ്വതിയുടെ ശക്തി മുഴുവന് ചോര്ന്നുപോയി .

അവള് സുഖകരമായ ഭാവത്തോടെ കണ്ണുകള് കൂമ്പിയടച്ചു.

പക്ഷെ പെട്ടെന്ന് തന്നെ കണ്ണുകള് തുറന്ന് ഭയത്തോടെ ചുറ്റും നോക്കി.

ഭാഗ്യം കതക് അടഞ്ഞ് കിടക്കുകയാണ്.

"എന്താടീ പിടുത്തം ഒന്ന് സുഖിച്ചപോലെയുണ്ടല്ലോ. ഒരു ലെസ്ബിയന് മണം വരുന്നുണ്ടല്ലോ,"

ഷിനി അവളെ ചേര്ത്തുപിടിച്ചു.

"ച്ചീ...ലെസ്ബിയന് ഒന്നുവല്ല...പക്ഷെ ചേച്ചി മൊലേല് പിടിച്ചപ്പം പെട്ടെന്ന് ഞാന് മനോജേട്ടനെ ഓര്ത്ത് പോയി...അതാ,"

അശ്വതിയുടെ മിഴികള് നിറഞ്ഞു.

ഷിനിയുടെ വിരലുകള് അവളുടെ മിഴികള് തുടച്ചു.

"എന്റെ മോളേ ....ഞാനും ലെസ്ബിയന് ഒന്നുവല്ല. ഇഷ്ടവുമല്ല. പക്ഷെ നിന്നെക്കണ്ടിട്ട് ഒരു പെണ്ണായ എന്റെ കണ്ട്രോള് വരെ പോയെടീ. അന്നേരം പിന്നെ ദീപക്കിന്റെയും മറ്റു ആണുങ്ങടേം കാര്യം പറയാനുണ്ടോ?"

മനോഹരമായ ലജ്ജയില് കുതിര്ന്ന് അശ്വതി ഷിനിയെ നോക്കി.

"അത് കൊണ്ട് ഞാന് പറയുവാ,"

ഷിനി തുടര്ന്നു.

"നീ ഇതും..."

അവള് അശ്വതിയുടെ അധരം ചൂണ്ടുവിരലിനും തള്ളവിരലിനുമിടയിലെടുത്ത് ഞെരിച്ചു.

"പിന്നെ ഇത് രണ്ടും..."

അവളുടെ കൈകള് വീണ്ടും അശ്വതിയുടെ ഇരുമുലകളേയും വീണ്ടും അമര്ത്തി ഞെരിച്ചു.

അശ്വതി സുഖം കൊണ്ടു ഷിനിയോട് ചേര്ന്നുനിന്നു.

"പിന്നെ ഇതുങ്ങളേം..."

ഷിനി അശ്വതിയുടെ തടിച്ച് വിടര്ന്നുരുണ്ട ഇരു നിതംബങ്ങളെയും അമര്ത്തി ഞെക്കി.

"പിന്നെ ഇതും..."

ടോപ്പിന് പുറത്ത് കൂടി അവള് അശ്വതിയുടെ തുടകള്ക്കിടയില് വിരലുകള് കൊണ്ട് ഞെക്കിത്തിരുമ്മി.

"അവനങ്ങ് കൊടുക്കെടീ..."

അശ്വതി ഷിനിയുടെ വിരല് പ്രയോഗത്തില് സുഖിച്ച് കണ്ണുകളടച്ച് നിന്നു.

"ഏതായാലും നെനക്ക് ഒരു കൊല്ലം കൂടി പിടിച്ച് നിക്കാന് പറ്റൂന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. ആരും അറിയില്ല പെണ്ണേ,"

അശ്വതി ശബ്ദിക്കാതെ ഷിനിയുടെ വിരല് നല്കുന്ന സുഖത്തില് ലയിച്ചു നില്ക്കുകയായിരുന്നു.

"എന്താടീ ബാത്ത്റൂമില് പോണോ?"

ഞെക്കലിന്റെ ആക്കം കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഷിനി ചോദിച്ചു.

അശ്വതി പെട്ടെന്ന് കണ്ണുകള് തുറന്ന് ഷിനിയെ നോക്കി.

ഉടന് തന്നെ അവള് ഷിനിയുടെ കയ്യെടുത്ത് തന്റെ തുടകള്ക്കിടയില് നിന്ന് മാറ്റി.

"വേണ്ട ചേച്ചി..."

അവളുടെ മുഖം വീണ്ടും വിഷാദപൂര്ണ്ണമായി.

"ലൈഫ് എന്നാല് ഇത് മാത്രം ഒന്നുവല്ലല്ലോ...അവിടെ മനോജേട്ടന് ഈ സുഖം ഒന്നും അറിയാതെ കഴിയുവല്ലേ? അന്നേരം ഞാന് ഇവിടെ വേറെ ഒരുത്തന്റെ കൂടെ ആ സുഖം തേടിപ്പോയാല് ഞാന് എന്തൊരു പെണ്ണാ ചേച്ചി? മനോജേട്ടന് തന്നെയല്ലേ അവിടെ? ഇവിടെ എനിക്കെന്റെ മോനെങ്കിലും ഉണ്ടല്ലോ...പിന്നെ എനിക്ക് ചേച്ചിയില്ലേ?"

"പക്ഷെ എനിക്ക് കുണ്ണയില്ലല്ലോ മോളെ,"

"ചേച്ചി പ്ലീസ്!"

അശ്വതി ശക്തിയായി പ്രതിഷേധിച്ചു.

"എനിക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടമല്ല അങ്ങനെ ചീത്തവാക്കൊക്കെ പറയുന്നെ...മനോജേട്ടന് ആ സമയത്ത് അതൊക്കെ പറയുമ്പം പോലും എനിക്കെന്നാ വെറുപ്പാന്നോ! ഇപ്പം ചേച്ചീംകൊടെ..."

"അത് കൊള്ളാം! ആ സമേത്ത് പോലും കേള്ക്കാന് നെനക്ക് ഇഷ്ടമല്ലേ? പിന്നെ ആ സമേത്ത് നിനക്ക് എന്നത് കേള്ക്കാനാ ഇഷ്ടം? ഹല്ലേലൂയാ സ്തോത്രം ഒക്കെയാണോ? ഓ നീയെന്നേപ്പോലെ ക്രിസ്ത്യാനി അല്ലല്ലോ..."

"ഈ ചേച്ചീടെ കാര്യം,"

അശ്വതി ചിരിച്ചു.

ഷിനി ഫാര്മസിയില് നിന്ന് മുകളിലത്തെ ഫ്ലോറിലേക്ക് കടക്കാന് നേരത്താണ് എക്സ്റേ വാര്ഡിന്റെ പിമ്പിലെ ലമ്പര് റൂമിന്റെ വാതില്ക്കല് ഡോക്റ്റര് സുരേഷ് നില്ക്കുന്നത് കണ്ടത്.

“വന്നേ,”

അയാള് കൈകാണിച്ച് അവളെ വിളിച്ചു.

ഷിനി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നോക്കി പുഞ്ചിരിയോടെ അയാളുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

“എന്നാ സാറേ,”

“എമര്‍ജന്‍സീല് ആണോ? ഫ്രീയല്ലേ ഇപ്പം,”

അയാള് അവളുടെ ഇരുമുലകളിലും അമര്‍ത്തിഞെക്കിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“ഫ്രീയാ സാറേ...എന്നാ കളിക്കണോ സാറിന്?”

കൈ താഴ്ത്തി അയാളുടെ പാന്റ്റിസിന് മേലേ വലുതായിക്കൊണ്ടിരുന്ന മുഴയില് ഒന്ന് പിടിച്ച് വിട്ടുകൊണ്ട് ഷിനി ചോദിച്ചു.

“വാടീ,”

അയാള് അവളുടെ കൈ പിടിച്ച് വലിച്ചു അകത്തുകയറ്റി.

“കുറെ നേരമായി കുണ്ണയിങ്ങനെ മുഴുത്ത് മുറുകി നില്ക്കുവാ. നീയെപ്പഴാ ഫ്രീ ആകുന്നേന്ന് നോക്കി ഇരുക്കുവാരുന്നു,”

അത് പറഞ്ഞ് അയാള് അവിടെക്കിടന്ന ടേബിളിനു നേരെ അവളെ നടത്തി.

“ഡ്രെസ് മൊത്തം ഊരാണോ സാറേ?”

ടേബിളിനോട് ചേര്‍ന്ന് നിന്ന് അവള് ചോദിച്ചു.

“പൂറു മാത്രം മതിയോ അതോ മൊലേം എടുക്കുന്നുണ്ടോ?”

"ഇപ്പം പൂറു മാത്രം മതീടീ..ടൈം ഇല്ല ....പൊങ്ങിയ കുണ്ണ ഒന്ന് താഴ്ത്തണം....ശരിക്കൊന്നു അടിച്ചൂക്കിയാ മതി. ഇത് കഴിഞ്ഞ് ഒരു മേയ്ജര്‍ സര്‍ജറി ഒള്ളതാ. റിലക്സായിട്ടു കേറീല്ലേ പണിയാകും മോളെ,”

ഷിനി ചുരിദാറിന്റെ ചരടഴിക്കവേ, പാന്റ്സ് വലിച്ചു താഴ്ത്തി പൊങ്ങിയുയര്‍ന്ന ലിംഗം പിടിച്ച് തഴുകി അയാള് പറഞ്ഞു.

“എന്നാ വെച്ചോ..പൊളിച്ചു പിടിച്ചേക്കുവാ,”

മേശയില് ചാരിനിന്ന് കവച്ചു നിന്ന് അവള് യോനിദലങ്ങള് വിടര്‍ത്തിപ്പിടിച്ചു.

“നീയാ മേശേലെക്ക് കേറി കെടക്കെടീ,”

പായ്ക്കറ്റില് നിന്ന് കോണ്ടം പായ്ക്കറ്റ് എടുത്ത് തുറന്ന് അതിലൊരണ്ണമെടുത്ത് ധരിച്ചുകൊണ്ട് അയാള് പറഞ്ഞു.

അയാള് അവളുടെ യോനിയില് വിരലിട്ട് ഇളക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അവള്ക്ക് അല്പ്പാല്പ്പമായി നനവ് വന്നിരുന്നു.

"അവിടപ്പടീം പൊടിയാ. ഡ്രസ്സ് അഴുക്കാകും. മിനിഞ്ഞാന്ന് സാറ് നിന്നോണ്ട് പൂറ്റി കേറ്റീത് ആണല്ലോ..."

കുലച്ച് പൊങ്ങി നില്ക്കുന്ന അയാളുടെ ലിംഗത്തില് പിടിച്ച് തലോടിത്തഴുകിക്കൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു. മറ്റേ കൈകൊണ്ട് അവള് ദൃഢമാകാന് തുടങ്ങിയ കന്തില് പിടിച്ച് ഞരടി.

"മൈര്!"

കന്തില് വേഗത്തില് ഞെക്കിക്കൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു.

"ഇത് പോലത്തെ ഊക്കന് കുണ്ണയൊരെണ്ണം പെര്മനെന്റ്റായി കിട്ടിയാരുന്നേല്! എന്നാ ഇങ്ങനെ പേടിക്കാതെ, അവിടേം ഇവിടേം ഒക്കെ നോക്കാതെ സമാധാനവായി ഊക്കാരുന്നു,"

"നമുക്ക് പെര്മനെന്റ്റ് ആക്കാന്നെ,"

ഒരു തുണികക്ഷണമെടുത്ത് മേശപ്പുറം തുടച്ചുകൊണ്ട് അയാള് പറഞ്ഞു.

"ഫ്രീ ആകുമ്പം വന്നാ മതി...നിന്റെ പൂറു പൊളിച്ചടുക്കിത്തന്നേക്കാം,"

അയാള് വൃത്തിയായി മേശപ്പുറം രണ്ടാമതും തുടച്ചു.

"മലര്ന്ന് പൊളിച്ച് കെടക്കെടീ. ഇനി ഒരു അഴുക്കും പറ്റില്ല ഡ്രസ്സേല്,"

ഷിനി മേശപ്പുറത്തേക്ക് കയറി.

കാലുകള് അകത്തി വിടര്ത്തിവെച്ചു.

ഡോക്റ്റര് സുരേഷ് ഫ്ലോറില് നിന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ യോനിയിലേക്ക് നീണ്ട് തടിച്ച തന്റെ ലിംഗം തള്ളിക്കയറ്റി.

"എന്നാടീ ഇപ്പം ഈസിയായിട്ടാണല്ലോ കേറിപ്പോകുന്നെ! വിക്രമന് ഡോക്റ്റര് ഇപ്പം നിന്നെ സ്ഥിരവായിട്ടു കേറ്റിത്തരുന്നുണ്ട് അല്ലേ?"

ഡ്രസിന് പുറത്തുകൂടി ഷിനിയുടെ മുലകളില് പിടുത്തമിട്ടുകൊണ്ട് ആഞ്ഞടിച്ചുകൊണ്ട് അയാള് ചോദിച്ചു.

"പോ സാറേ,"

സുഖംകൊണ്ട് അരക്കെട്ടുയര്ത്തിയടിച്ചുകൊണ്ട് ഷിനി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"വിക്രമന് സാറ് എന്നെ ചെയ്തിട്ട് രണ്ടാഴ്ചയെങ്കിലുമായി,"

"അപ്പോപ്പിന്നെ അയാള് ഇന്നലെ ടൈം കഴിഞ്ഞിട്ടും കണ്സള്ട്ടിംഗ് റൂമീന്നു പോകാതെ നിന്നെ വിളിപ്പിച്ചതോ?"

"ഓ..."

ഷിനി നിസ്സാരമട്ടില്പ്പറഞ്ഞു.

"അത് സാറിന് കുണ്ണയോന്ന് ഊമ്പികൊടുക്കാന് വിളിച്ചതാ,"

"പക്ഷെ നിന്റെ ബ്രാ അവിടുന്ന് കിട്ടീല്ലോ,"

"അത് ഞാന് സാറിനെക്കൊണ്ട് മൊല പിടിപ്പിച്ചതാ. എടുക്കാന് മറന്നുപോയി,"

അയാളുടെ തള്ളലിന്റെയും വലിക്കലിന്റെയും വേഗം ദ്യുതഗതിയിലായി. അതനുസരിച്ച് ഷിനിയുടെ അരക്കെട്ടിന്റെയും വേഗം കൂടി. മുറിമുഴുവന് അവരുടെ അട്ടഹാസത്തിന്റെയും സീല്ക്കാരത്തിന്റെയും ശബ്ദംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞു.

അവസാനത്തെ അട്ടഹാസത്തിന് ശേഷം അയാളുടെ അരക്കെട്ട് വിറച്ചുകൊണ്ട് നിന്നു.

പിന്നെ അയാള് സാവധാനം ലിംഗം അവളുടെ യോനിയില് നിന്ന് വലിച്ചൂരിയെടുത്തു.

കോണ്ടം ലിംഗത്തില് നിന്ന് വേര്പെടുത്തി അടുത്ത വെയിസ്റ്റ് ബിന്നിലിട്ടു.

പിന്നെ അയാള് അടുത്ത കസേരയില് ഊരി വെച്ചിരുന്ന പാന്റ്സ് എടുത്ത് അണിയാന് തുടങ്ങി.

"അരമണിക്കൂര് ഒന്ന് മയങ്ങട്ടെ. സര്ജറിടെ ടൈം ആകുമ്പം വന്ന് വിളിക്കണേ,"

"വിളിക്കാം,"

മേശമേല് നിന്ന് സാവധാനം എഴുന്നേറ്റ് അവള് പറഞ്ഞു.

"ഇന്നാ..."

പോക്കറ്റില് നിന്ന് കുറെ നോട്ടുകള് എടുത്ത് അയാള് അവള്ക്ക് കൊടുത്തു.

"നമ്മള് സമ്മതിച്ചത്രയും ഉണ്ട്. നീ തന്ന സുഖം വെച്ച് ഈ പൈസാ മതിയാകുവേലെ,"

"എന്നാ അടുത്ത പ്രാവശ്യം ഇന്ക്രിമെന്റ് തന്നേരെ,"

ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു.

"അയ്യോ തന്നെക്കാവേ...യൂണിയനുവായി വന്ന് സമരം ചെയ്തെക്കല്ല്,"

"യൂണിയനോ?"

പണം അവള് ബ്രായ്ക്കിടയില് വെച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"കുറെപ്പെരില്ലേ,"

തിരികെ കസേരയില് ഇരുന്നുകൊണ്ട് അയാള് പറഞ്ഞു.

"യൂണിയന് മെമ്പേഴ്സ്. രണ്ട് മൊലക്കുട്ടപ്പന്മാര്...മുഴുത്ത ചന്തിപ്പെണ്ണുങ്ങള്...നല്ല സൂപ്പര് കൂതി. പിന്നെ യൂണിയന് ലീഡര് നിന്റെ കറുത്ത പൂറ്!"

"ഓ ..അങ്ങനെ!"

ഷിനിയും ചിരിച്ചു.

"ഇങ്ക്രിമെന്റ് തന്നില്ലേ യൂണിയന് സമരം ചെയ്തിരിക്കും. ഇന്നി സമരം സൂചന മാത്രം! നാളെ സമരം ആളിപ്പടരും!!"

അവര് ഇരുവരും ചിരിച്ചു.

പിന്നെ ഷിനി കതക് തുറന്ന് പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

അവള് ഞെട്ടിപ്പോയി.

പുറത്ത് നിന്ന് അശ്വതി അവളെ രൂക്ഷമായി നോക്കി.

"മോളേ..."

ഷിനി പറയാന് ശ്രമിച്ചു.

"ചേച്ചിക്ക് ഇങ്ങനെ ഒരു മുഖം കൂടിയുണ്ട്; അല്ലേ?"

"എനിക്ക്..മോളെ നിനക്ക് എന്റെ ചുറ്റുപാടുകള് അറിയാവുന്നതല്ലേ?...ഞാന് സോറി..."

"എന്തിനാ സോറി? ഞാന് അറിഞ്ഞെന്ന് വെച്ച് ചേച്ചി നിര്ത്താനൊന്നും പോകുന്നില്ലല്ലോ,"

അശ്വതി അവളെ വീണ്ടും രൂക്ഷമായി നോക്കി.

പക്ഷെ പതിയെപ്പതിയെ അവളുടെ ഭാവം മാറി.

അവസാനം അത് ഒരു പുഞ്ചിരിയായി.

"ഹാവൂ!"

ഷിനി ആശ്വാസത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"നിനക്ക് ദേഷ്യം ഇല്ലല്ലോ,"

"എങ്ങനെ ദെഷ്യപ്പെടും? ചേച്ചിന്ന് വിളിച്ചുപോയില്ലേ? ഉം...സാരമില്ല..ഓരോരുത്തര്ക്കും അവരവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം...നടക്കട്ടെ,"

"ഹഹ...മതി ...ഇങ്ങനെ നിന്റെ വായീന്ന് വഴക്ക് കേള്ക്കുമ്പോള് ഒരു സുഖമുണ്ട്,"

"വിക്രമന് ഡോക്റ്റര് ശരിക്കും പുന്നാരിച്ചപോലെയുണ്ടല്ലോ,"

അശ്വതി ചോദിച്ചു.

"വിക്രമന് സാറല്ല മോളെ,"

"പിന്നെ?"

അശ്വതി അദ്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"സുരേഷ് ഡോക്റ്റര്!"

"എന്റെ ഈശ്വരാ അപ്പം ഈ ഹോസ്പിറ്റലിലെ സകല ഡോക്റ്റര്മ്മാരും കണക്കാണോ?"

"എയ്, അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല മോളെ. ആ ജെയിംസ് ഡോക്റ്ററും പിന്നെ രാംകുമാര് സാറുമൊന്നും ആ ടൈപ്പ് അല്ല,"

"എന്നാലും ഇങ്ങനെ മിസ്‌യൂസ് ആകുന്നത്..."

അശ്വതി അവളെ ദയനീയമായി നോക്കി.

"പോടീ എന്ത് മിസ്യൂസ്?"

അവള് ബ്രായ്ക്കുള്ളില് നിന്ന് പണമെടുത്ത് അശ്വതിയെ കാണിച്ചു.

"ഒരു മിസ്യൂസുമില്ല. ഗിവ് ആന്ഡ് ടേക്. ഇതിന് ഒരുപാട് വിലയുണ്ട്...എന്റെ ചുറ്റുപാടില്. പിന്നെ നമുക്ക് ഇവരുടെ കയ്യീന്നല്ലേ ഈ സുഖവൊക്കെ കിട്ടൂ. നമ്മളെ ഫീല്ഡില് നിലനിര്ത്താന് മാക്സിമം സുഖിപ്പിച്ചുതരും..."

അശ്വതി അദ്ഭുതംകൊണ്ട് വായ് പൊളിച്ചു.

"ആ ഉണ്ടക്കണ്ണ് രണ്ടും മിഴിച്ചുപുറത്ത് ചാടിക്കണ്ട. കാശിന് കൊടുക്കുന്നോര് വെടികള് ആണ് എന്നറിയാം. വെടിയെങ്കില് വെടി...ഇനിയിപ്പം മദര് തെരേസ ആകാനൊന്നും പറ്റില്ല. നേഴ്ശ്യാവൃത്തിയാ ചെയ്യുന്നേന്ന് പറഞ്ഞാലും കൊഴപ്പവില്ല,"

അശ്വതി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഓ ..എന്നെ തല്ലികൊല്ലാന് വന്ന പെണ്ണാ,"

ഷിനി അവളുടെ കവിളില് അമര്ത്തി.

"ഇപ്പം കണ്ടോ! എന്താ മോളെ ..ഇതെല്ലാം കേട്ട് നനഞ്ഞോ?"

"എന്ത് നനഞ്ഞോന്ന്?"

"നിന്റെ പൂറ്. എന്നാ ഒന്ന് വിരലിടാന് തോന്നുന്നുണ്ടോ? പൊക്കോ ബാത്ത്റൂമിലേക്ക്,"

"ച്ചി..പോ ചേച്ചി!! ചേച്ചിയെന്തിനാ ഇങ്ങനത്തെ ചീത്തവാക്കൊക്കെ പറയുന്നെ?"

"ഏത് വാക്ക്? പൂറോ? അതൊന്നും ചീത്തവാക്കല്ല! സെക്സ് കുര്ബ്ബാനയര്പ്പിക്കുമ്പോള് വികാരിയച്ചന് ഭക്തിപൂര്വ്വം പറയുന്ന വാക്കുകളാ. അല്ലേല് ഹോമം നടത്തുമ്പോള് തന്ത്രി ഉരുവിടുന്ന മന്ത്രങ്ങളാ,"

അവരിരുവരും ചിരിച്ചു.

അരമണിക്കൂര് കഴിഞ്ഞ് ഡോക്റ്റര് സുരേഷ് അശ്വതിയെ വിളിപ്പിച്ചു. ദീപക്കിനെ വാര്ഡിലേറ്റ് മാറ്റുന്ന കാര്യം അയാള് അവളോട് പറഞ്ഞു. ശക്തമായ ആത്മഹത്യ ടെന്ഡന്സിയുള്ള പ്രകൃതമാണ്. അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും അവനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം പറയണം. നോര്മ്മലായിക്കഴിഞ്ഞാല് കുഴപ്പമില്ല.

"അവന് ഏതോ ഒരു പെണ്ണിനെ പ്രേമിക്കുന്നു പോലും,"

ഡോക്റ്റര് പുച്ഛത്തോടെ പറഞ്ഞു.

അശ്വതി ഒന്ന് ഞെട്ടി.

ദൈവമേ, അവന് എന്റെ പേരെങ്ങാനും പറഞ്ഞോ?

"അവളാണേല് അവനെ മൈന്ഡ് ചെയ്യുന്നില്ല,"

"കോളേജിലൊക്കെ പഠിക്കുന്ന ചെറുക്കനല്ലേ. വല്ല പണക്കാരീം പെണ്ണിനെ ആരിക്കും സാറേ,"

അവള് ആകാംക്ഷയോടെ പറഞ്ഞു.

"ആളാരാ പേരെന്നാ നാളെന്നാ അതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല അശ്വതി. അതൊക്കെ നമ്മള് എന്നെത്തിനാ അറിയുന്നെ?"

ഡോക്റ്റര് പറഞ്ഞു.

അപ്പോഴാണ് അശ്വതിയുടെ ശ്വാസം നേരെ വീണത്.

അവനെ ഈ കോലത്തിലാക്കിയത് താനാണ് എന്ന് അവന് പറഞ്ഞില്ലല്ലോ.

വാര്ഡില് ചെല്ലുമ്പോള് സമപ്രായക്കാരായ മൂന്ന് നാല് ചെറുപ്പക്കാര് ദീപക്കിന്റെ ബെഡ്ഡില് ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"അച്ഛനും അമ്മയും ഒന്നും വന്നില്ലേ?"

അവള് അവനോടു ചോദിച്ചു.

അശ്വതി വരുന്നത് കണ്ടു ബെഡ്ഡില് ഇരുന്നവര് എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു.

"എന്റെ പപ്പേം മമ്മീം ദുബായിലാ. ഞാനിവിടെ ഒരു ആന്റീടെ കൂടെയാ നിക്കുന്നെ. അവര് വന്നിട്ട് പോയി. ഇനി വൈകുന്നേരം വരും,"

വന്നവര് എഴുന്നേറ്റു.

"ദീപക്കേ, എന്നാ ഞങ്ങള് ഇറങ്ങുവാ ..നിനക്കിപ്പോ അത്യാവശ്യം നടക്കുവേം ഒക്കെ ചെയ്യാല്ലോ...ആരും നിന്നില്ലേലും പ്രോബ്ലം ഇല്ലല്ലോ,"

"ഇല്ലടാ നിങ്ങള് വിട്ടോ,"

ദീപക്ക് അവരോട് പറഞ്ഞു.

വാര്ഡില് അധികം രോഗികള് ഇല്ല.

ഒരു കാരണവര് നല്ല ഉറക്കമാണ്.

മറ്റൊരു മധ്യവയസ്ക്കന് വള ഗൌരവത്തില് പത്രം വായിക്കുന്നു.

പിന്നെ രണ്ടു പേര് അവരവരുടെ ബെഡ്ഡില് മുഖാമുഖം ഇരുന്നു രാഷ്ട്രീയം സംസാരിക്കുന്നു.

"എങ്ങനുണ്ട്?"

അവള് ചോദിച്ചു.

"ഇപ്പം സുഖം തോന്നുന്നു,"

അവന് പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

"കാരണം ഇപ്പഴാ എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നത്,"

"സാഹിത്യം ഇച്ചിരെ ഓവര് ആകുന്നുണ്ട്,"

അവള് പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

"അതെന്താ?"

"എനിക്ക് സാധാരണക്കാരെപ്പോലെ സാധാരണ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നതാ ഇഷ്ടം,"

"ഡോക്റ്റര് എന്തേലും പറഞ്ഞോ?"

"നാളെ ഡിസ്ചാര്ജ് ആണ്,"

"ങേ? നാളെയോ? ഐ സി യുവില് നിന്ന് ഇന്ന് വാര്ഡിലേക്ക് മാറ്റീതെ ഒള്ളു. എന്നിട്ട് നാളെത്തന്നെ ഡിസ്ചാര്ജ്?"

അത് തന്നെയാണ് അശ്വതിയും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്.

നാളെത്തന്നെ ഡിസ്ചാര്ജ് ആകേണ്ട രോഗിയായിരുന്നെങ്കില് ഐ സി യുവില് പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നോ?

"എന്താ വീട്ടില് പോകണ്ടേ? ലൈഫ് മൊത്തം ഇവിടെ കെടക്കാനാ?"

"ഇവിടെ എന്റെ പെണ്ണുണ്ടല്ലോ,"

അത് പറഞ്ഞു അവന് അവളെ നോക്കി.

അവള് നാണിക്കുന്നത് ദീപക് കണ്ടു.

അന്ന് രാത്രി അശ്വതി ആദിത്യന് വിക്രം വേതാള് കഥപറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു.

അപ്പോള് അവളുടെ മൊബൈല് ശബ്ദിച്ചു.

"അയ്യോ ദീപക്കാണല്ലോ,"

അവള് ഫോണെടുത്തു.

"അമ്മേ എനിക്കൊറക്കം വരുന്നു. ഞാന് പൂവ്വാ,"

ആദിത്യന് കിടക്കയിലേക്ക് നീങ്ങി.

"ആ, മോന് ഉറങ്ങിക്കോ,"

മൊബൈല് ചെവിയോട് ചേര്ത്ത് അശ്വതി പറഞ്ഞു.

"മോന് ഒറങ്ങിക്കോന്നോ?"

ദീപക്കിന്റെ ശബ്ദം അവള് കേട്ടു.

"നിന്നോട് പറഞ്ഞതല്ല,"

അശ്വതി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ഞാന് മോനോട് പറഞ്ഞതാ,"

"ചേച്ചി എന്നാ എടുക്കുവാ,"

"കെടക്കാന് തൊടങ്ങുവാരുന്നു. എപ്പഴാ നീ നാളെ ഡിസ്ചാര്ജ് ആകുന്നെ?"

"പത്ത് മണിയാകുമ്പം. ചേച്ചി എപ്പഴാ വരുന്നെ?"

"നാളെ സണ്ടേ അല്ലേ? ഞാന് വരില്ല,"

"അയ്യോ,"

ദീപക്കിന്റെ വിഷാദം നിറഞ്ഞ സ്വരം അവള് കേട്ടു.

"പ്ലീസ് വാ ചേച്ചി...അല്ലേല് ഞാന് അങ്ങോട്ട് വരും,"

"ഇങ്ങോട്ടോ വേണ്ട വേണ്ട..ഹോസ്പിറ്റലില് വെച്ച് കണ്ടാല് മതി,"

അവള് കിടക്കയിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

"എന്നെ ഓര്ത്താരുന്നോ?"

"ഇല്ലേയില്ല,"

അവള് ചിരിച്ചു.

"ഹോ ഇങ്ങനെ ചിരിക്കല്ലേ എന്റെ ചേച്ചി. ഭ്രാന്ത് പിടിക്കും,"

അശ്വതിയുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു.

മനോജേട്ടന് എപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു.

"അച്ചൂ നിന്റെ ചിരിയാണ് എന്നെ ആദ്യം കീഴടക്കിയത്...ചിരിയില് ചിലങ്ക കെട്ടിയ പെണ്ണേ എന്ന പാട്ടുകേട്ടിട്ടില്ലേ...അത്പോലെ,"

ഇപ്പോള് ഇതാ താന് ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടുള്ളതില് വെച്ച് ഏറ്റവും സുന്ദരനായ ചെറുപ്പക്കാരന്, ദീപക്കും അത് തന്നെ പറയുന്നു.

"പിന്നേ..ചുമ്മാ സുഖിപ്പിക്കല്ലേ..."

അവള് പറഞ്ഞു.

“നീയെന്നാ കണ്ടിട്ടാ ചെക്കാ ഇങ്ങനെ എന്റെ പൊറകെ വന്നേ? ചിരികണ്ടിട്ടാ?”

അവള് ചോദിച്ചു.

“അതിനു എപ്പഴാ ചേച്ചി എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചിട്ടുള്ളത്...ഇപ്പം നോക്കിയാലും വേദം കണ്ട വെട്ടുപോത്തിനെപ്പോലെ യല്ലാരുന്നോ എന്റെ അടുത്ത്...”

അശ്വതിക്ക് ചിരി വന്നു.

“പിന്നെ എന്നാ കണ്ടിട്ടാന്നു ചോദിച്ചാ....പറയട്ടെ?”

“പറ..ഏതായാലും നീ എന്റെ ഉറക്കം കളഞ്ഞു,”

അശ്വതി അവന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശ്വാസം കേട്ടു.

“ചേച്ചീടെ കണ്ണ്...ആ ചുവന്ന നനഞ്ഞ ചുണ്ട്...”

അവന് പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

അശ്വതിയുടെ ശ്വാസഗതിയുയര്ന്നു.

“ആ കവിള് ...മുത്തമിടാന് തോന്നുന്ന ആ ഭംഗിയുള്ള നീണ്ട വിരലുകള്...”

അശ്വതി വിരലുകള് വിടര്ത്തി നോക്കി.

“എന്താ അരക്കെട്ടാ ..രവി വര്മ്മ പെയിന്റിംഗ് പോലെ...അത് ..പിന്നെ...”

“.....”

“അശ്വതി ചേച്ചി...”

“ഉം,”

“എന്താ മിണ്ടാത്തെ?”

“ഒന്നൂല്ല,”

“പിന്നെ...”

അവന് തുടര്ന്ന് പറയാന് പോകുന്ന വാക്കുകള്ക്കായി അവന് കാതോര്ത്തു.

“പിന്നെ...ആ മാന്കുട്ടികള്...രണ്ടെണ്ണം...കൊഴുത്ത മിനുത്ത...”

അശ്വതിയുടെ കൈകള് സ്വയമറിയാതെ മാറിടത്തെ സ്പര്ശിച്ചു.

“അശ്വതി കേള്ക്കുന്നുണ്ടോ?”

അവന് പേര് എന്ന് വിളിച്ചപ്പോള് അവളുടെ ഉള്ളില് ഒരാന്തലുണ്ടായി. പുരുഷന്റെ അധികാരം സ്ഫുരിക്കുന്ന വാക്ക്. സുഖകരമായി ഏറ്റവും ലോലമായ ശരീരഭാഗത്ത് തൂവല്പോലെ സ്പര്ശിക്കുന്ന വാക്കുകള്.

"വിഷമമായോ?"

"എന്തിന്?"

താരള്യം കലര്ന്ന ശബ്ദത്തില് അവള് ചോദിച്ചു.

"ഞാന് മാറത്തെ ആ രണ്ട് മുഴുത്ത മാന്കുട്ടികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. പിന്നെ പേര് വിളിച്ചു,"

അവളുടെ ശ്വാസഗതി വര്ദ്ധിച്ചു.

അവള്ക്ക് തിരിച്ച് ഒന്നും പറയാന് തോന്നിയില്ല.

"അശ്വതി,"

അവന് വീണ്ടും വിളിച്ചു.

"ഉം,'

"എന്നാ മിണ്ടാത്തെ? ഇഷ്ടമായില്ലേ അങ്ങനെ ഒക്കെ പറഞ്ഞത്?"

"നീ എന്തിനാ എന്നെ പേര് വിളിച്ചേ?"

"എന്റെ കാമുകിയല്ലേ അശ്വതി? ഞാന് നിന്റെ കാമുകനല്ലേ? അപ്പോള് എനിക്ക് പേര് ...എനിക്കിഷ്ടമുള്ളത് ഒക്കെ വിളിച്ചുകൂടെ?"

അശ്വതിയ്ക്ക് വിളിച്ചുകൂവാന് തോന്നി.

നിനക്കിഷ്ടമുള്ളത് വിളിക്കൂ...പൂച്ചക്കണ്ണന് കള്ളക്കാമുകന്...

"എന്താ മിണ്ടാത്തെ?"

"വിളിച്ചോ,"

വികാരം കത്തുന്ന സ്വരത്തില് അവള് സാവധാനം പറഞ്ഞു.

"ഇഷ്ടമാണോ?"

"ഉം,"

"എനിക്കിഷ്ടമുള്ളത് പോലെ ഞാന് അശ്വതിയെ വിളിച്ചോട്ടെ?"

"ഉം,"

“മാന്കുട്ടികള് എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇഷ്ടമായോ?”

“ഉം,”

“എനിക്ക് ആ മാന്കുട്ടികളെ വളര്ത്താന് തരുമോ?”

അശ്വതിയുടെ കൈകള് മുലകളെ ഞെരിച്ചു.

ശ്വാസഗതി വല്ലാതെ ഉയര്ന്നത്കൊണ്ട് അവള്ക്ക് ഒന്നും പറയാന് കഴിഞ്ഞില്ല.

“ഞാന് ശരിക്ക് വളര്ത്തിക്കോളാം...തീറ്റേം വെള്ളോം ഒക്കെ കൊടുത്ത്,”

പിന്നെയും അവള്ക്ക് ഒന്നും പറയാന് കഴിഞ്ഞില്ല.

“കൊഞ്ചിച്ച് ..ഉമ്മവെച്ച്...എപ്പോഴും...”

അശ്വതിയുടെ കൈ താഴേക്ക് നീങ്ങി.

നൈറ്റി സാവധാനം അവള് മേല്പ്പോട്ടുയര്ത്തി.

രാത്രിയില് പാന്റ്റീസിടാത്തതിനാല് വിടര്ന്നകന്ന രോമങ്ങള് നിറഞ്ഞ തുടയിടുക്കിലേക്ക് വിരലുകള് പുളഞ്ഞുകയറി.

“അശ്വതീ...”

“ഞാന് നാളെ വരട്ടെ?”

“എന്തിന്?”

മാന് കുട്ടികളെ കൊഞ്ചിക്കാന്?

അവള് മിണ്ടിയില്ല. നനഞ്ഞു കുതിര്ന്ന പിളര്പ്പില് കൈകളുടെ വേഗം കൂടി.

“അശ്വതീ”

“ഉം,”

“ഒരു ശബ്ദം കേള്ക്കുന്നു,”

“എന്ത് ശബ്ദം?”

“ഇതുപോലെ ഒരു ശബ്ദം,”

അശ്വതി പെട്ടെന്ന് താളക്രമത്തില് കൈകള് പശയില് കുതിരുമ്പോഴുള്ള ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു.

എന്തിന്റെ ശബ്ദമാണത്?

പെട്ടെന്ന് അവള്ക്ക് അത് മനസ്സിലായി.

അവളുടെ ഹൃദയമിടിപ്പും ശ്വാസക്രമവും വര്ദ്ധിച്ചു.

ദീപക്ക് നല്ല വേഗതയില് സ്വയംഭോഗം ചെയുകയാണ്.

മനോജേട്ടന്റെ മറ്റൊരു കുസൃതിയായിരുന്നു അത്.

താന് തിരക്കിട്ട് അടുക്കളയിലോ മറ്റോ പണിയിലായിരിക്കുമ്പോള് വിളിക്കും.

"അശ്വതീ വേഗം ഓടി വാ."

താന് ഓടിച്ചെല്ലുമ്പോള് കാണുന്ന കാഴ്ച!

കിടക്കയില് മലര്ന്ന് കിടന്ന് ലിംഗത്തില് പിടിച്ച് മുകളിലേക്കും താഴേക്കും പിടിച്ചുയര്ത്തുന്നു.

"ഇത് കാണ് മോളെ...ഹോ ..ഹോ...ഹോ...."

അപ്പോള് മുകളിലേക്ക് ശുക്ലം ചീറ്റിത്തെറിക്കും

ആദ്യമൊക്കെ ഓക്കാനം വരുമായിരുന്നു മനോജേട്ടന് അത് കാണിക്കാന് വിളിക്കുമ്പോള്.

പിന്നെ താനും അത് ഇഷ്ടപ്പെടാന് തുടങ്ങി.

അപ്പോള് ആണ് ആദ്യമായി താന് ആ ശബ്ദം കേള്ക്കുന്നത്.

കൊഴുത്ത വെള്ളത്തില് കൈയോട്ടിപ്പിടിച്ച് സ്വയംഭോഗം ചെയ്യുമ്പോഴുണ്ടാവുന്ന ശബ്ദം.

ആ ശബ്ദമാണ് ഇപ്പോള് ഫോണിലൂടെ താന് ഇപ്പോള് കേള്ക്കുന്നത്.

"അശ്വതീ,"

"ഉം,"

"അശ്വതിക്ക് ഇഷ്ടമായോ ഈ ശബ്ദം,"

"ഉം,"

വിരലുകള് വേഗത്തില് ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു. വിരലുകള്ക്കടിയില് കന്ത് പൊട്ടിത്തരിക്കാന് വെമ്പുകയാണ്.

എത് നിമിഷവും വസന്തത്തിന്റെ ആ സ്ഫോടനം സംഭവിക്കാം.

"നിന്റെ വിരല് ഇപ്പോള് എവിടെയാടീ?"

അടുത്ത വാക്കുകള് അശ്വതിയെ തരിപ്പിച്ചു.

ഉച്ചത്തില് ശ്വാസം കഴിച്ചതല്ലാതെ അവള് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"പൂറിലാണോ?"

അവള്ക്ക് ചുറ്റും വര്ണ്ണക്കുടകള് കറങ്ങാന് തുടങ്ങി.

“പറ..നിന്റെ വിരല് ഇപ്പം പൂറിലാണോ?”

“ഉം,”

“ഞാന് പൂറ് എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലേ?”

അവള് മിണ്ടിയില്ല.

ഇഷ്ടമാണ് കള്ളക്കാമുകാ..നീ പറയുന്നതെന്തും...

അവള്ക്ക് ഉച്ചത്തില് വിളിച്ചുപറയാന് തോന്നി.

“ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലേല് ഇനി ഞാന് പറയില്ല,”

“ഇഷ്ടമായില്ല ...എന്ന്..ഇഷ്ടായില്ല എന്ന് ഞാന് പറഞ്ഞില്ലല്ലോ...എനിക്ക് ..ദീപൂ ....ആഹ്....”

വര്ണ്ണക്കുടകളുടെ ദ്രുതചലനം മൂര്ച്ഛിച്ചു.

വസന്തപുഷ്പ്പങ്ങള് രഹസ്യോദ്യാനത്തില് നിന്ന് ചിതറിത്തെറിച്ചു.

പിറ്റേന്ന് ഞായറാഴ്ച്ച അശ്വതി തുണികള് കഴുകുകയായിരുന്നു.

റ്റി വിയുടെ മുമ്പിലിരുന്ന് കാര്ട്ടൂണ് നെറ്റ്വര്ക്കില് ടോം ആന്ഡ് ജെറി കാണുകയായിരുന്ന ആദിത്യന് ഉറങ്ങിപോയത് അവള് കണ്ടു.

ഇനി എന്തായാലും മൂന്ന് നാല് മണിക്കൂര് കഴിയാതെ അവന് എഴുന്നെല്ക്കില്ല.

തുണികള് വേഗം കുടഞ്ഞ് അയയില് വിരിച്ചിട്ടുകഴിഞ്ഞ് അവള് അടുക്കളയിലേക്ക് പോയി.

മുരിങ്ങാക്കോല് പിളര്ത്തി അകത്തുള്ള നാരുകള് സ്പൂണ് കൊണ്ട് ഇളക്കിച്ചുരണ്ടിയെടുത്തു.

പിന്നെ തേങ്ങ പൊട്ടിച്ച് മിക്സിയില് അരച്ചെടുത്തു.

ഫ്രിഡ്ജ് തുറക്കാന് തിരിയുമ്പോള് ഞെട്ടിപ്പോയി.

മുമ്പില് ദീപക് നില്ക്കുന്നു.

"ഹോ!"

അശ്വതി നെഞ്ചില് കൈ വെച്ചു.

"ഒറ്റയടി തന്നാലുണ്ടല്ലോ. പേടിച്ചുപോയി,"

"തന്നേരെ,"

അവന് അവളുടെ നേരെ മുഖം കാണിച്ചു.

"ഒന്നോ രണ്ടോ തന്നേരെ,"

"നീ പോടാ,"

അവള് അവന്റെ നെഞ്ചില് പിടിച്ചു പിമ്പോട്ടു തള്ളി.

പെട്ടെന്നാണ് അവള് ഒരു കാര്യമോര്ത്തത്.

"ഈശ്വരാ...കണ്ടോ ആരേലും. എന്നാല് തീര്ന്നൂല്ലോ എന്റെ ദേവീ,"

"വെറുതെ ദേവനേം ദേവീനേം ഒന്നും വിളിച്ചു കൂവണ്ട. ഒരു മനുഷ്യനും കണ്ടില്ല,"

പെട്ടെന്ന് ദീപക് അശ്വതിയെ വട്ടം പിടിച്ചു വരിഞ്ഞുകെട്ടി.

അവളുടെ തുടുത്ത ചുവന്ന അധരം അമര്ത്തി കടിച്ചു ചുംബിച്ചു.

അങ്ങനെ ഒരു നീക്കം അപ്രതക്ഷ്യമായിരുന്നത് കൊണ്ട് ആദ്യം അവളൊന്ന് അന്ധാളിച്ചു.

പക്ഷെ അവന്റെ സുഗന്ധമുള്ള ചുണ്ടുകളും പല്ലുകളും തന്റെ അധരത്തില് നല്കിയ സുഖമോര്ത്തപ്പോള് അവള് വികാരതരളിതയായി.

ദേഹം മുഴുവന് വലിഞ്ഞ്മുറുകിയിളകി.

മാറത്തെ മുല്ലമൊട്ടുകള് വിതുമ്പി വിറച്ചു.

കാലുകള്ക്കിടയില് തീ ചിതറി.

"ഹോ! എന്തായീ കാണിച്ചത് നീ ദീപക്കേ?"

പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവള് ചോദിച്ചു.

"ഹോ...!"

അവനും വികാരലോലനായത് അവള് കണ്ടു.

“ഒന്ന് ഉമ്മവെക്കുമ്പോള് ഇത്രേം മധുരം ഒണ്ടെന്ന് ഞാന് അറിഞ്ഞില്ല,”

“ഡ്രാമ വേണ്ട,”

കൈത്തലം കൊണ്ട് ചുംബനത്താല് നനഞ്ഞ തന്റെ അധരം അമര്ത്തിക്കൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു.

“നീ വേറെ ഒരു പെണ്ണിനേം ഉമ്മ വെച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ഇന്ഡയറക്റ്റായി പറയാനല്ലേ?”

“ആരുപറഞ്ഞു ഞാന് വേറെ പെണ്ണിനെ ഉമ്മ വെച്ചിട്ടില്ലന്നു?”

ദീപക് ചോദിച്ചു.

അശ്വതിയുടെ മുഖപ്രസാദം മങ്ങുന്നതും അവന് കണ്ടു.

‘എത്രയോ പെണ്ണുങ്ങളെ!”

“ഓഹോ? ആണോ?”

പരഹാസ സ്വരത്തില് അവള് പറഞ്ഞു.

“പിന്നല്ലേ, മൂന്നാഴ്ച മുമ്പ് ആണ് ആദ്യമായി ആണ് അവളെ കാണുന്നെ. അന്ന് തുടങ്ങി എല്ലാ ദിവസോം ഞാന് അവളെ ചുംബിക്കാറുണ്ട്,”

അശ്വതിക്ക് അവന്റെ വാക്കുകള് കേട്ടിട്ട് ചിരിയടക്കാന് കഴിഞ്ഞില്ല.

കള്ളന് ചെറുക്കന്.

തന്നെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അവള് തുണികള് വിരിച്ചിടാന് മുറ്റത്തുള്ള അയ കെട്ടിയ ഭാഗത്തേക്ക് നടന്നു.

പിന്നാലെ അവനും.

“അവള്ടെ ചുണ്ടത്തും കവിളെലും ചുണ്ടത്തും കഴുത്തേലും കൈയ്യേലും കാലെലും തൊടേലും പിന്നെ ദേണ്ടെ അവിടേം...”

അവന് അവളുടെ മാറിലേക്ക് കണ്ണുകള് കാണിച്ചു.

“ച്ചി..പോടാ അസത്തേ...”

“അത് എന്റെയല്ലേ...?”

മാറില് നിന്നും നോട്ടം മാറ്റാതെ അവന് ചോദിച്ചു.

“ദീപക് വേറെ എന്തെങ്കിലും പറയൂ,”

തന്റെ സ്വരം വിറയ്ക്കുന്നത് ആശ്വതിയറിഞ്ഞു.

“വേറെ എന്ത് പറയാനാ?”

പെട്ടെന്നവന് സ്വന്തം അരക്കെട്ടിലേക്ക് നോക്കി.

“ഈശ്വരാ!”

പെട്ടന്നവന് അരക്കെട്ട് കൈത്തലം കൊണ്ട് മറച്ചു.

“എന്താ?”

കാര്യമറിയാതെ അശ്വതി കൈത്തലംകൊണ്ട് മറഞ്ഞ അവന്റെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് നോക്കി.

‘ഒന്നുമില്ല,’

ദീപക് പാന്റ്റിസിനകത്ത് നിന്ന് ഇന്സര്ട്ട് ചെയ്ത ഷര്ട്ട് പുറത്തേക്ക് വലിച്ചെടുത്ത് പുറത്തിട്ടു.

“എന്ത് പറ്റി?”

അശ്വതി വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

“നിന്നെ ഉമ്മ വെച്ചപ്പോള്...പിന്നെ അത് കണ്ടപ്പോള് ....ഇവന് വല്ലാതെയങ്ങ് പൂണ്ടുവിളയാടാന് തുടങ്ങി, നീ അത് കാണാതിരിക്കാനാ കൈ കൊണ്ടു പൊത്തിപ്പിടിച്ചേ,”

അരക്കെട്ടില് കൈകൊണ്ട് അമര്ത്തിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു ദീപക് പറഞ്ഞു.

“അയ്യേ...ശരിക്കും?”

വിരല് കടിച്ചു പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അശ്വതി ചോദിച്ചു.

“ഒന്ന് ഉമ്മ വെച്ചപ്പോഴേക്കും അങ്ങനെ ആയോ?”

അവള് അവന്റെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് നോക്കി ചോദിച്ചു.

“പിന്നില്ലേ...ഉമ്മ വെച്ചത് കൊണ്ട് മാത്രമല്ല ആ മുഴുത്ത മുയല്ക്കുഞ്ഞുങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടും,”

അവന്റെ കുസൃതിക്കണ്ണുകള് വീണ്ടും അവളുടെ മാറിടം തേടിയെത്തി.

“മാന് പെട്ടെന്ന് മുയലായല്ലോ,”

അവള് പറഞ്ഞു.

“ഇത് കണ്ടോ. നോക്കിക്കേ,”

അവന് അരക്കെട്ടിനെ മറച്ചിരുന്ന ഷര്ട്ട് ഉയര്ത്തി.

പാന്റ്സിന്റെ മുമ്പില് കൂടാരംപോലെ മുഴച്ച് ഉന്തിനിന്ന ഭാഗം അവന് അവളെ കാണിച്ചു.

അവളുടെ തൊണ്ട വരണ്ടു.

ഈശ്വരാ! എന്തൊരു മുഴുപ്പ്!

ഈ ചെറുക്കന് നിസ്സാരക്കാരനല്ലല്ലോ.

ഒരു ഒത്തയാളുടെ സാധനമാണ് അവന്റെ പാന്റ്സിനകത്ത് കിടക്കുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു.

എന്നാലും ഇവനെപ്പോലൊരു സുന്ദരന്റെ സാധനത്തെ വലുതാക്കാന് പോന്ന സൌന്ദര്യവും മാദകത്വവുമൊക്കെ തനിക്കുണ്ട്.

കുളിര്കോരിയിടുന്നത്പോലെ അശ്വതിക്ക് തോന്നി.

അവന് പതിയെ അവളെ സമീപിച്ചു. അശ്വതി മുറ്റത്തിനടുത്ത് വളര്ന്നു നിന്ന വാഴത്തോട്ടത്തിന്റെ അരിക് പറ്റി മാറി നിന്നു.

വാഴക്കൂമ്പിന്റെ തേന് കുടിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ ഒരു വണ്ണാത്തിപ്പുള്ള് വാലനക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നു.

ഇളവെയില് നിറഞ്ഞ വേനല് തണുപ്പും നേര്ത്ത ഇരുട്ടുമൊരുക്കി അശ്വതിയെ പൊതിഞ്ഞു.

“എടീ,”

അവന് വിളിച്ചു.

“ഉം,”

അവള് വിറയ്ക്കുന്ന അധരത്തോടെ വിളി കേട്ടു.

“നിന്നെ ഞാന് എടുത്തോട്ടെ?”

“നീ അതിനല്ലേ ഇങ്ങോട്ട് വന്നേ?”

“നിനക്കിഷ്ടമല്ലേ അത്?”

“നിനക്കെന്ത് തോന്നുന്നു,”

അവന്റെ കൈ അവളുടെ വിരലുകളെ തെരുപ്പിടിക്കവേ അവള് ചോദിച്ചു.

അവന് അവളുടെ കയ്യെടുത്ത് അവന്റെ മഴയില് വെച്ചു.

“ഞെക്കെടീ,”

അവന് പറഞ്ഞു.

അതെ നിമിഷം തന്നെ അവന്റെ കൈ ചുരിദാറിനു പുറത്ത്കൂടി അവളുടെ ശ്വാസഗതിയാല് ഉയര്ന്നു താഴുന്ന മാറില് അമര്ന്നു.

ദീപക്കിന്റെ പാന്റ്സിന്റെ മുമ്പിലെ മുഴയില് കൈതൊട്ട നിമിഷം അശ്വതിയുടെ ദേഹം നിറയെ രോമങ്ങള് എഴുന്നുനിന്നു. ജീവിതത്തില് അത്രയും ദൃഢമായ ഒരു വസ്തുവില് താന് തൊട്ടിട്ടില്ല എന്ന് അവള്ക്ക് തോന്നി. അവളുടെ കൈയുടെ മുകളില് അവന്റെ കൈയുണ്ടായിരുന്നു. അവന് കൈ അവളുടെ കൈ മുഴയില് വെച്ച് ശരിക്ക് അമര്ത്തി.

“എന്നാ ഒരു വലിപ്പവാടീ,”

ചുരിദാറിന്റെ മീതെ മുലകളില് ശരിക്ക് ഞെക്കിക്കൊണ്ട് അവന് പറഞ്ഞു.

“അത് തന്നെയാ എനിക്കും പറയാനുള്ളേ. എന്നാ വലിപ്പവാടാ,”

അവന്റെ മുഴയില് നന്നായി അമര്ത്തിക്കൊണ്ട് അവളും പറഞ്ഞു.

“അതിന് നീ ശരിക്കത് കണ്ടില്ലല്ലോ,”

മുലകള് ഞെക്കിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അവന് പറഞ്ഞു.

“നീയും കണ്ടില്ലല്ലോ,”

“കാണിച്ചേ...”

“നീ തന്നെ പുറത്തെടുത്ത് കണ്ടോ,”

ദീപക്കിന്റെ വിരലുകള് പിമ്പിലേക്ക് പോയി.

ചുരിദാറിന്റെ സിബ്ബ് താഴേക്ക് താഴ്ത്തി.

അവളുടെ ശില്പ്പതുല്യമായ അവളുടെ ശരീരവടിവ് അവന്റെ മുമ്പില് പതിയെ അനാവൃതമായി. ഭംഗിയുള്ള തോള്. കഴുത്തിന് താഴെ മുലകള് തുടങ്ങുന്നിടത്ത് ഒരു നൂലിന് പോലും കടക്കുവാനാകാത്ത വിധത്തില് ചുവന്ന ബ്രായില് കൊഴുത്തുരുണ്ട പോര്മുലകള് ഉയര്ന്നു താഴ്ന്ന് ചേര്ന്നമര്ന്നു കിടന്നു.

അവന്റെ നോട്ടത്തിന്റെ തോരാത്തേന്മഴയില് അവളുടെ മാറിടം പുളകമണിഞ്ഞു.

അതിനിടയില് അവള് അവന്റെ സിബ്ബ് താഴേക്ക് വലിച്ചിരുന്നു.

"അകത്ത് കയ്യിട്ട് പുറത്തേക്ക് എടുക്കെടീ,"

പാന്റ്റിസിന്റെ തുറന്നു വന്ന വിടവിനകത്ത്കൂടി അവള് കൈ കടത്തി. അവന്റെ ഷഡ്ഢി വലിച്ചുമാറ്റി അകത്ത് കൈയിട്ടു.

"ഓഹ്...!"

അവളുടെ ചുണ്ടുകള് പിളര്ന്നു.

"എന്താടീ?"

"എന്തൊരു ചൂടാ അതിന്!"

"തണുപ്പിക്ക്,"

"തണുക്കണ്ട. ചൂടായി ഇരിക്കട്ടെ,"

"എന്നാ ചൂട് കൂട്ട്,"

"എങ്ങനെ?"

"ആദ്യം ഇങ്ങനെ ചെയ്യ്,"

അവന് ഇടത് കൈവിരലുകള് വൃത്താകാരത്തില് കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് ചലിപ്പിച്ചു കാണിച്ചു.

അശ്വതി കൈവിരലുകള് മുഴുവന് അകത്തുകടത്തി അവന്റെ ലിംഗം പുറത്തെടുത്തു.

"ഈശ്വരാ...!"

മുകളിലേക്ക് ഉയര്ന്ന് വെട്ടി വിറയ്ക്കുന്ന ലിംഗത്തില് നിന്ന് കണ്ണുകള് മാറ്റാതെ, കൈ കൊണ്ട് മുഖം മറച്ച് അവള് മന്ത്രിച്ചു.

"എന്താടീ?"

"എന്താടാ ഇത്? മൂര്ക്കന് പാമ്പോ?"

“അതെ. ഒരു കുഞ്ഞ് മൂര്ക്കന്. ഇവന് താമസിക്കാന് ഒരു പൊത്ത് വേണം. നല്ല വെള്ളമുള്ള ഒരു പൊത്ത്. കാണിച്ചു തരാമോ?”

“ഇവിടെ ഒരു കുഞ്ഞ് പൊത്തുണ്ട്,”

ചുരിദാര് പാന്റ്റ്സിന് മേല്, തുടകള്ക്കിടയില് തൊട്ടുകൊണ്ട് അശ്വത് പറഞ്ഞു.

“പക്ഷെ ഇത്രേം വലിപ്പമുള്ള മൂര്ക്കന് ആ കുഞ്ഞ്പൊത്തില് കടന്നിട്ട് വേണ്ടേ അതിനാത്ത് താമസിക്കാന്?”

“അതെന്താ? അതിനാത്ത് ഇതുവരെ വേറെ മൂര്ക്കന് ഒന്നും ഇതുവരേം കടന്നിട്ടില്ലേ?”

“ഒന്നൊന്നരക്കൊല്ലവായിട്ടില്ല,”

“കാണട്ടെ,”

“തന്നെ തൊറന്നു കണ്ടോ,”

ദീപക്ക് അവളുടെ പാന്റ്റ്സിന്റെ ചരടില് കൈ വെച്ചു.

“നല്ല എക്സ്പീരിയന്സൊള്ളപോലെയാണല്ലോ അഴിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട്...”

അവള് ചിരിച്ചു.

“പിന്നേ, എക്സ്പീരിയന്സ്! എന്റെ ആക്രാന്തം കണ്ടിട്ട് വള്ളിക്ക് ദയ തോന്നി സ്വയം അഴിഞ്ഞ് തന്നതാ,”

“ഡ്രാമേലേപ്പോലെ ഡയലോഗ് അടിക്കാന് ശരിക്കറിയാം നെനക്ക്,”

പാന്റ്സ് താഴേക്കൂര്ന്നു. മനോഹരമായ പൊക്കിള്ക്കൊടിയും താഴെ ചുവന്ന പാന്റ്റീസും അതിന് താഴെ ചെത്തിയൊതുക്കിയൊരുക്കിയെടുത്തതുപോലെ മനോഹരമായ തുടകള്.

“വൌ!!”

അവന് ആശ്ചര്യശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ച്.

“നല്ല തടിച്ച പൂറാണല്ലോടീ,”

“ആണോ?”

അവള് കുനിഞ്ഞ് തുടകള്ക്കിടയിലേക്ക് നോക്കി.

“പിന്നല്ലേ...ഷഡ്ഢിയ്ക്ക് മുമ്പില് അതങ്ങിനെ തള്ളിമുഴച്ച് നിക്കുവാണല്ലോ,”

“ശരിക്കും?”

അവളുടെ കൈകള് സ്വയമറിയാതെ അവന്റെ മുഴുത്ത് വീര്ത്ത ലിംഗത്തില് ചലിക്കാന് തുടങ്ങി.

“ശരിക്ക് നനഞ്ഞല്ലോടീ...ഷഡ്ഢീ മൊത്തം നനഞ്ഞല്ലോ...”

“ഇതിന്‌റെ വലിപ്പം കണ്ടിട്ടാടാ,”

അവന്‌റെ ലിംഗത്തില്‍ അവളുടെ കൈ അതിദ്രുതം ചലിച്ചു.

അവന്‌റെ കൈ അവളുടെ പാന്‌റീസ് വലിച്ചുതാഴ്ത്തി. രോമങ്ങള്‍ നിറഞ്ഞ യോനിത്തടം അവന്‌റെ മുമ്പില്‍ ഒരു അദ്ഭുതംപോലെ വിടര്‍ന്നു.

“ഹോ...!!”

അവന്‍ ആശ്ചര്യ ശബ്ദം കേള്‍പ്പിച്ചു.

“അപ്പോള്‍ ഇതാണ് പെണ്ണിന്‌റെ പൂറ്...”

“അതെന്തിനാ പെണ്ണിന്‌റെ എന്ന് പറയുന്നേ? ആണുങ്ങക്കും ഉണ്ടോ ഇത്?”

അവന്‍ ആ വാക്കുകള്‍ കേട്ടില്ല. അവളുടെ മുമ്പില്‍ മുട്ടുകുത്തി. മുഖം അവളുടെ യോനിത്തടത്തിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു. മൂക്ക് വിടര്‍ത്തി മണത്തു.

“ഹാവൂ...”

ദീര്‍ഘമായി മണത്തുകൊണ്ട് അവന്‍ പറഞ്ഞു.

“എന്താ ഒരു മണം!”

“എന്ത് മണം?”

“നിന്‌റെ ചുണ്ടിന്‌റെ മണം. നിന്‌റെ തലമുടിയുടെ മണം. അല്‍പ്പം, സുഖമുള്ള മൂത്രത്തിന്‌റെ മണം...”

അടുത്ത നിമിഷം അവന്‌റെ ചുണ്ടുകള്‍ അവളുടെ രോമങ്ങളെ തൊട്ടു.

“അമ്മേ...”

വികാരവിവശയായി അശ്വതി കണ്ണുകളടച്ചു. ചുണ്ടുകള്‍ അമര്‍ത്തിക്കടിച്ചു. ദീപക്കിന്‌റെ ചുണ്ടുകള്‍ യോനിത്തടത്തില്‍ ഭ്രാന്തമായി അമര്‍ന്നമര്‍ന്ന് പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോള്‍ അവള്‍ തുടകള്‍ വിടര്‍ത്തിയകത്തി.

“എന്‌റെ മോനേ....ശരിക്ക് ഒന്നുകൂടി അമര്‍ത്തി ഉമ്മവെക്കടാ...”

അരക്കെട്ട് അവന്‌റെ മുഖത്തേക്ക് അമര്‍ത്തിത്തള്ളികൊടുത്ത് അവള്‍ മുരണ്ടു.

ദീപക്കിന്‌റെ നനഞ്ഞ ചുണ്ടുകള്‍ അവളുടെ നേര്‍ത്ത മൂത്രഗന്ധമുള്ള, ജമന്തിപ്പൂക്കള്‍ ചൂടിയ മുടിയുടെ ഗന്ധമുള്ള, യോനിപ്പിളര്‍പ്പില്‍ അമര്‍ന്നു. ഓരോ അമര്‍ത്തലിലും അവന്‌റെ ചുണ്ടുകള്‍ കൂടുതല്‍ നനഞ്ഞു. അവന്‌റെ ചുണ്ടുകള്‍ അവളുടെ യോനിത്തേനില്‍ വീണ്ടും വീണ്ടും നനഞ്ഞു കുതിര്‍ന്നു. അവളുടെ പിളര്‍പ്പിലേക്ക് അവന്‌റെ ഉമിനീരൊഴുകി. കൂടുതല്‍ക്കൂടുതല്‍ ഭ്രാന്തമായ ആസക്തിയോടെ അവര്‍ പരസ്പ്പരം അരക്കെട്ടും ചുണ്ടുകളും

ഞെരിച്ചു. അടക്കാനാവാത്ത കാമക്കൊടുങ്കാറ്റില് അശ്വതി രണ്ടുകൈകളും അവന്റെ തലക്ക് പിമ്പില് അമര്ത്തി തന്റെ യോനിയിലേക്ക് ചേര്ത്തു.

അശ്വതി കാലുകള് അല്പ്പം കൂടിയകത്തി ശരിക്ക് കവച്ചുനിന്നു. അവള് താളത്തില് അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് ശക്തിയായി അരക്കെട്ട് അടിച്ചുകൊടുത്തു.

റോസപ്പൂവിന്റെ മടക്കുകള് പോലെ പുറത്തേക്ക് മൃദുലമായിക്കിടന്ന കന്തില് അവന്റെ ചുണ്ടുകള് പൂവില് ചിത്രശലഭം എന്നപോലെ ചേര്ന്നുരഞ്ഞു. അവന്റെ ചുവന്ന ചുണ്ടുകളോട് ഒട്ടിപ്പിടിക്കാനെന്നപോലെ വിറച്ചുതരിക്കുന്ന അവളുടെ കന്ത് വെമ്പി. ഓരോ തവണയും അവന്റെ ചൂടും നനവുമുള്ള ചുണ്ടുകള് അവളുടെ കന്തില് മര്ദനനൃത്തം നടത്തുമ്പോള് ചിറക് വിരിച്ച് സുഖത്തിന്റെ ആകാശ സഞ്ചാരം നടത്തുകയായിരുന്നു അവള്.

"മോനേ...എനിക്ക്...."

അവളുടെ അരക്കെട്ട് അതിദ്രുതം വിറച്ചു.

അടുത്തനിമിഷം ചൂടുള്ള മൂത്രവും മദജലവും അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് പ്രവഹിച്ചു.

"ആഹ് ....ആഹ്...."

സുഖമൂര്ച്ഛയില് അവള് ഉച്ചത്തില് ഉച്ചത്തില് ശബ്ദമിട്ടു.

സുഖത്തിന്റെ ആയിരം തിരമാലകളേറ്റ് അവളുടെ മൃദുപുഷ്പ്പദേഹം തളര്ന്നു.

നിലത്ത് മുട്ടിന്മേല് നില്ക്കുകയായിരുന്ന ദീപക്കിന്റെ മേലേക്ക് അവള് സാവധാനം വീണു.

അവന് അവളെ താങ്ങി.

കുറെ നേരം അവളുടെ ദേഹത്ത് അരുമയോടെ തലോടി. സാവധാനം അവളുടെ നനഞ്ഞ ചുണ്ടുകള് പതിയെ, തീരെപ്പതിയെ കടിച്ച് ചുംബിച്ചു. കണ്ണിലും ചുണ്ടിലും മുലകളിലും അമര്ത്തിയമര്ത്തി ചുംബിച്ചു.

അവള് പതിയെ കണ്ണുകള് തുറന്നു.

അവളുടെ നീലമിഴിയിതളുകള് അല്പ്പംമുമ്പ് തന്റെ ദേഹത്തിന്റെ വിഹ്വലതകളെ തഴുകിയകറ്റിയ ദീപക്കിനോടുള്ള നന്ദികൊണ്ട് തിളങ്ങി.

അവന്റെ തിളക്കമുള്ള മാലാഖയുടെ നിറമുള്ള കണ്ണുകളിലേക്ക് അമ്പല വിളക്കിന്റെ നിറവോടെ നോക്കി.

"എന്റെ മോനേ,"

അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാരിക്കൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു.

"ചങ്കില് നിന്ന് എന്തോ വിഷം..ഭാരം ഒക്കെ നീങ്ങിപ്പോയി. നീ എന്തൊക്കെയാ എന്നെ ചെയ്തെ കുട്ടാ?"

കാമത്തിന്റെ ലയലഹരിയിറ്റുന്ന ശബ്ദം അവന് കേട്ടു.

"എനിക്ക് നിന്നെ സ്നേഹിക്കണം. എന്റെ ഈ പ്രായത്തിന്റെ ചാപല്യമൊന്നുമല്ല ഞാന് മുമ്പേ കാണിച്ചതൊന്നും.നീ അങ്ങനെ കാണാതിരുന്നാല് മതി..."

ബാക്കിപറയാന് സമ്മതിക്കാതെ അവള് അവന്റെ ചുണ്ടുകളില് വിരല് ചേര്ത്തു.

വീടിന്റെ കിഴക്കേവശത്താണ് കൃഷ്ണക്കല്ക്കുന്ന്.

പണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകള്ക്കപ്പുറം ശ്രീകൃഷണ ഭക്തനായ കൃഷ്ണനാശാരി ആ കുന്നിന് പുറത്ത് തപസ്സ് ചെയ്തു.

തപസ്സിന്നവസാനം കൃഷ്ണഭഗവാന് പ്രത്യക്ഷനായി.

"എന്താണ് വേണ്ടത് വിശ്വകര്മ്മാവേ?"

ഭഗവാന് ചോദിച്ചു.

"എനിക്ക് എന്നും അങ്ങയെ കാണണം,"

"അങ്ങനെയാകട്ടെ,"

മുരളിമോഹനന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം ഭഗവാന് ശിലയായി മാറുന്നത് കൃഷ്ണനാശരി കണ്ടു.

"എന്നെയും ശിലയാക്കൂ,"

അയാള് വിലപിച്ചു.

"അങ്ങനെയാകട്ടെ,"

ശിലയായി മാറിയ ഭഗവാന് പ്രതിവചിച്ചു.

പാര്ത്ഥസാരഥിയുടെ ശിലയുടെ മുമ്പില് ആശാരിയും മറ്റൊരു ശിലയായി.

ഇന്നും കുന്നിന് പുറത്തെ ദേവപ്പാലയുടെ കീഴില് ആ രണ്ടു കല് വിഗ്രഹങ്ങളുണ്ട്.

"ഇവിടെ, ഈ ഭഗവാന്റെ മുമ്പില് വിശ്വാസത്തോടെ നില്ക്കുന്ന ആണും പെണ്ണും എന്നും പിരിയില്ല എന്നാണ് വിശ്വാസം,"

നിലാവില്, പാതിരയുടെ കാറ്റില് കുന്നിന്പുറം മുഴുവനുമുലയുമ്പോള്, ദേവപ്പാലയുടെ മുമ്പില് നിന്ന് അശ്വതിയില് നിന്ന് പുരാവൃത്തത്തിന്റെ ഭംഗിയറിഞ്ഞു.

"മനോജേട്ടന് ഭയങ്കര യുക്തിവാദിയാ. ഇതിലൊന്നും ഒരു വിശ്വാസവില്ല. അതാ ഇങ്ങനെ...അവിടേം ഇല്ല എവിടേം ഇല്ല...അതുകൊണ്ടല്ലേ..."

ബാക്കിപറയാന് അനുവദിക്കാതെ അവന് അവളുടെ ചുണ്ടുകള് അമര്ത്തിയെടുത്തു.

“അത് കൊണ്ടല്ലേ എനിക്കീ നക്ഷത്രപ്പെണ്ണിനെ കിട്ടീത്,”

മാറും അരക്കെട്ടും അവളുടെ ദേഹത്തേക്ക് അമര്‍ത്തി അവന് പറഞ്ഞു.

“ഒരു പെണ്ണുണ്ടാരുന്നു,”

അവന്‍റെ ചുംബനമേറ്റുവാങ്ങുന്നതിനിടയില് അവള് പുരാവൃത്തം തുടര്‍ന്നു.

“ശ്യാമള. അവള്ക്ക് ഒരു ചെക്കനുണ്ടാരുന്നു. ഗോപന്. ചെണ്ടക്കാരനാരുന്നു. അമ്പലത്തിലും പള്ളീലും ഒക്കെ. രണ്ടാളും പ്രേമം വല്ലാതെ മൂത്ത ഒരു സമയത്ത് ഇവിടെ വന്നു. ഗോപന് അവളോട് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കാന് പറഞ്ഞു.കൃഷ്ണക്കല്ലിനോട് പ്രാര്‍ഥിച്ചാല് ഒരുമിക്കാത്രെ. അത്ര ശക്തിയാ ഈ യക്ഷിപ്പാലേല് പള്ളികൊള്ളുന്ന ഭഗവാന്. അവന് പ്രാര്‍ഥിച്ചു. അവള് കള്ളത്തരം പ്രാര്‍ഥിച്ചു. അവള്ക്ക് വേറെ രഹസ്യക്കാരുണ്ടാരുന്നു. എട്ടാം പക്കം മറ്റൊരു കാമുകനുമായി വഴക്കിട്ട് അവള്. അയാള്ക്ക് അരിശം കയറി അവളെ വാക്കത്തിക്കൊണ്ട് വെട്ടിക്കൊന്നു,”

അതിനിടെ ദീപക്കിന്‍റെ കൈകള് അവളുടെ ചുരിദാറിനുള്ളില് കയറിയിരുന്നു. അശ്വതിയുടെ ഇരുമുലകളും അവന് ആര്‍ത്തിയോടെ ഞെക്കിയുടച്ചു.

“നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതൊക്കെ ചെയ്തോ...പക്ഷെ നമുക്ക് അല്പ്പം മറി നില്ക്കാം. ഭഗവാന്‍റെ മുമ്പി വെച്ച് ഇങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്തുകൂടാ,”

അവള് പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ചുരിദാറിനുള്ളില് നിന്ന് അവന്‍റെ കൈയെടുത്ത് മാറ്റി.

“എന്നാല് വാ. നമുക്കാ പുല്പ്പുറത്ത് പോകാം,”

പാലയുടെയടുത്ത് ഒരു വലിയ പാറയുടെ കീഴില് വളര്‍ന്നുനിന്ന പുല്പ്പുറം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അവന് പറഞ്ഞു.

“വരാം, ഒരുമിനിറ്റ്. ഒന്ന് പ്രാര്‍ഥിക്കട്ടെ. ദീപക്കും പ്രാര്‍ഥിക്കൂ,”

അവള് ശിലാവിഗ്രഹത്തിലേക്ക് നോക്കി കണ്ണുകളടച്ച് കൈകള് കൂപ്പി.

അല്പ്പം കഴിഞ്ഞ് കണ്ണുതുറക്കുമ്പോള് ദീപക്ക് ധ്യാനലീനനായി നില്ക്കുന്നതാണ് അവള് കണ്ടത്.

“എന്താ പ്രാര്‍ഥിച്ചെ?”

അവള് ചോദിച്ചു.

“ഈ നക്ഷത്രപ്പെണ്ണിനെ എനിക്ക് മാത്രമായി തരണേ എന്ന്,”

ചന്ദ്രിക നീരാടിനില്ക്കുന്ന ആ കുന്നിന്പുറത്ത്, താഴെ ഗ്രാമം വീര്‍പ്പടക്കിനില്ക്കുമ്പോള് അവന്‍റെ വാക്കുകള് അവള് സംഗീതം പോലെ കേട്ടു.

അതിന്‍റെ വികാരത്തള്ളലില് അവള് അവനെ ഇറുകെപ്പുണര്‍ന്നു.

“കൊണ്ടു പോ...എന്നെ എടുക്ക്....ആ പുല്ലിന്‍റെ അടുത്തേക്ക്...”

അവന്റെ അധരം കടിച്ച് വലിച്ച് ചുംബിച്ചതിന് ശേഷം അവള് അക്ഷമയോടെ പറഞ്ഞു.

ദീപക് അവളെ അനായാസം എടുത്തുയര്ത്തി.

ആ അനായാസത അവളെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തി. ഒരു കുഞ്ഞിനെ എടുക്കുന്നത്ര ലാഘവത്തോടെയാണ് ദീപക്ക് തന്നെ എടുത്ത്കൊണ്ടുപോകുന്നത് എന്നവള് കണ്ടു.

പുല്പ്പരപ്പില് അവന് അവളെ ചായിച്ച് കിടത്തി.

"നോക്ക് ദീപക്ക് എന്ത് ഭംഗിയാ,"

പുല്പ്പുറത്ത് ചരിഞ്ഞ് കിടന്ന് താഴ്‌വാരത്തിലേക്ക്, ഗ്രാമത്തിലേക്ക് നോക്കി അവള് പറഞ്ഞു.

മുകളില് ചന്ദ്രബിംബവും മേഘങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും ഗാന്ധര്വ്വമായ അന്തരീക്ഷവിസ്മയം തീര്ക്കുമ്പോള്, പ്രേമഗഗനത്തിലേക്ക് പറന്നുയരാന് രക്തകോശങ്ങള് വരെ തയ്യാറെടുക്കുന്നത് ആശ്വതിയറിഞ്ഞു. അശ്വതിക്ക് അഭിമുഖമായി അവന് കിടന്നു.

അരക്കെട്ട് ചേര്ത്തമര്ത്തി അവള് അവനെ പുണര്ന്നു.

"ഈ നിലാവില്, കാറ്റ് ഇങ്ങനെ നമുക്ക് ചുറ്റും ട്രാന്സ്പരന്റ്റായി ഒരു കൂടാരം തീര്ക്കുമ്പോള് എനിക്ക് നിന്നെ ദാഹം തീരുവോളം പ്രേമിക്കണം. നക്ഷത്രങ്ങള് സാക്ഷിനില്ക്കേ...മേഘങ്ങളും ചന്ദ്രനും സാക്ഷിനില്ക്കേ..."

അവളുടെ കണ്ണുകളില് നോക്കി അവന് പറഞ്ഞു.

"ഇത് സാഹിത്യമാണ്, ഡ്രാമയാണ് എന്നൊക്കെ തോന്നുന്നുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞേക്കരുത്,"

"ഇപ്പം ഇഷ്ടമാ ഈ സാഹിത്യം പറയുന്നവനെ. ഈ നാടകക്കാരനെ..."

അവന്റെ പല്ലുകള്ക്കിടയില് അധരം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവള് പറഞ്ഞു.

ഭ്രാന്തമായ ആവേശത്തോടെ ദീപക്ക് അവളുടെ അധരം കടിച്ച് ചുംബിച്ചു. തിരിച്ച് അതെ ആവേശത്തോടെ, ഒരു പക്ഷെ അതിനെക്കാള് ഭ്രാന്തമായി അവള് അവനെ തിരിച്ചു ചുംബിച്ചു.

താഴെ ഗ്രാമത്തില് നിന്ന് ഒരു ക്ലാര്നെറ്റ് സംഗീതം കാറ്റിലൂടെ അവിടേയ്ക്ക് ഒഴുകിയെത്തി.

അധരത്തില്നിന്ന് ചുണ്ടുകള് തന്റെ കഴുത്തിലും പിന്നെ മാറിലും അമരുന്നത് അവള് അറിഞ്ഞു. ദീപക്കിന്റെ കൈ വിരലുകള് അവളുടെ ചുരിദാര് താഴെനിന്ന് മുകളിലേക്ക് ഉയര്ത്തി.

"ഹൌ!! തണുക്കുന്നു മോനേ,"

അപ്പോള് കാറ്റടിച്ചപ്പോള് അവള് പറഞ്ഞു.

"ഞാന് നിന്നെ പുതപ്പിക്കാം,"

ചുരിദാര് ഊരിമാറ്റി പുല്ലിലെക്കിട്ടുകൊണ്ട് അവന് പറഞ്ഞു.

അവളുടെ പൂര്ണ്ണഗോളരൂപിയായ മാംസകുംഭങ്ങളില് അവന്റെ ചുണ്ടുകള് അമര്ന്നു.

“കുടിക്ക്…വലിച്ച് കുടിക്ക്….ഞാന് ഞെക്കിത്തരാം,”

അവന്റെ ചുണ്ടുകള് അവളുടെ മുലകളുടെ ദാഹം തീര്ക്കുമ്പോള് അവള് രണ്ടുകൈകള് കൊണ്ടും മുലകള് ഞെക്കിപ്പിടിച്ച് അവന്റെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് വെച്ച്കൊടുത്തു.

“മൊലേല് കടിക്ക് മോനേ..കടിച്ച് വേദനിപ്പിക്ക്…ആ അങ്ങനെ…അങ്ങനെ…ആഅഹ്…ശരിക്ക് കടിക്ക്….മോന് മൊല ശരിക്ക് കടിച്ച് കുടിക്കാനാ ഞാന് രണ്ടുമൊലേം ഞെക്കിപ്പിടിച്ച് തരുന്നേ…”

അവന്റെ നാവു അവളുടെ മുലക്കണ്ണിനു ചുറ്റും നാഗത്തെപ്പോലെ ഇഴഞ്ഞു.

“ആഹ്ആഹ്…”

അവളുടെ സീല്ക്കാരം ഉച്ചത്തിലായി.

“പേടിക്കേണ്ട…ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്തോ…മൊല ഒരുപാടുണ്ട്…നിനക്ക് ആവശ്യത്തിനുള്ള മുഴുപ്പുണ്ട്. അത്കൊണ്ട് ഒട്ടും പിശുക്ക് കാണിക്കാതെ ധൈര്യമായി എന്തും ചെയ്തോ….ആഹ്…”

ദീപക്ക് താഴെ കൈയെത്തിച്ച് ജീന്സിന് പുറത്ത്കൂടി ലിംഗത്തില് പിടിച്ച് ഞെരിക്കുന്നത് അവള് കണ്ടു.

“അത് വേണ്ട,”

അവള് പറഞ്ഞു.

“അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. അത് എന്റെയല്ലേ? അതിനെ എന്ത് ചെയ്യണന്ന് ഞാനല്ലേ തീരുമാനിക്കുന്നെ?’

അവള് പുല്പ്പുറത്ത് നിന്നും എഴുന്നേറ്റു. അവനെ മലര്ത്തിക്കിടത്തി. അവന് ധരിച്ചിരുന്ന ജീന്സിന്റെ ബട്ടനുകള് ഓരോന്നായി അഴിച്ചു. പിന്നെ ജീന്സ് വലിച്ച് താഴ്ത്തി. ഷഡ്ഢിയും. ഭീകരരൂപം പ്രാപിച്ച് അവന്റെ ലിംഗം ആകാശം നോക്കിനിന്നു.

“ശരിക്ക് അടിച്ച് തരട്ടെ; ആദ്യം?’

അവള് ചോദിച്ചു.

“എന്താടി?”

“നിന്റെ…അല്ല എന്റെ സ്വന്തം ഈ കുണ്ണ,”

അവന് തലകുലുക്കി.

ആദ്യം അവള് അതിനെ കൈയെത്തിച്ചു തഴുകി. പ്രീകം ഒഴുകി അത് മുഴുവന് നനഞ്ഞിരുന്നു. അവള് അതില് പിടിച്ചപ്പോള് കൈ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു. അടിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോള് ശരിക്ക് താളത്തില് ശബ്ദം കേള്ക്കാന് തുടങ്ങി.

“ഇന്നലെ രാവിലെ നീ എനിക്ക് നല്ല സുഖം തന്നു…ഞാന് ദുഷ്ട തിരിച്ചൊന്നും തന്നില്ല. മോനപ്പോള് ഉറക്കത്തീന്ന് ഉണരൂന്ന് ഞാന് കരുതീല്ല…”

അപ്പോള് താഴവാരത്ത്, നിന്ന് അശ്വതിയുടെ വീട്ടില് നിന്ന്, അഞ്ചുവയസ്സുകാരന് ആദിത്യ ഉറക്കത്തില് പേടിസ്വപ്നം കണ്ട് കരയുന്നശബ്ദം കുന്നിന്പുറത്തേക്ക് കാറ്റ് കൊണ്ടുവന്നെങ്കിലും ദീപക്കിന്റെ പ്രണയമൊഴികള്ക്ക് കരളും മനസ്സുംകൊടുത്തിരുന്നഅശ്വതി അത് കേട്ടില്ല.

"ഈ കുണ്ണയ്ക്ക് ഞാനെന്താ മോനേ തരണ്ടേ?"

അടിയുടെ വേഗം കൂട്ടി അവള് ചോദിച്ചു.

"നീ വായില് എടുത്തിട്ടുണ്ടോ?"

"ഇല്ലടാ. പക്ഷെ ഇതുപോലെ ഒരുത്തന് ഇങ്ങനെ പൊങ്ങിച്ചീര്ത്ത് നിക്കുമ്പം ആദ്യമായിട്ടാണേലും ഞാന് വായിലെടുക്കാം. അത്രയ്ക്കുണ്ട് ഇനിക്കീ സുന്ദരന് കുണ്ണയോടുള്ള ഇഷ്ടം,"

അവളുടെ നീണ്ട വെളുത്ത വിരലുകള്ക്കിടയില് തടിച്ച് നീണ്ട ലിംഗം വീണ്ടും കൊഴുത്ത വെള്ളം ചുരത്തി.

"വായിലേക്ക് ചുമ്മാ വെച്ചാ മതിയോ?"

"ഐസ്ക്രീമാണെന്ന് കരുതുക. എന്ത് ചെയ്യും അപ്പോള്? അത് പോലെ ചെയ്യുക,"

"എന്റെ പൂറില് ഇന്നലെ രാവിലെ നക്കീപ്പം നീ അത് എന്ത് ചെയ്യുവാന്നാ കരുതിയെ?"

"കിണ്ണത്തില് കാച്ചിയ പാല് ഇരിക്കുന്നു എന്ന് കരുതി. ഞാന് ഒരു പൂച്ചയാണ് എന്നും കരുതി. എന്തും ചെയ്യും പൂച്ച അപ്പോള്? അത് തന്നെ ചെയ്തു,"

അവള് നല്ല വേഗത്തില് അടിച്ചു.

"അല്ലാതെ എന്ത് ചെയ്യും, ഒരു പെണ്ണിന്റെ പൂര് ആദ്യമായി നക്കുമ്പോള്?"

അശ്വതി മുഖം താഴ്ത്തി. വായ തുറന്നു. അവളുടെ ചൂടുള്ള അധരത്തില് കട്ടിയുള്ള, വെട്ടിവിറയ്ക്കുന്ന ലിംഗം തൊട്ടു.

"എന്ത് കാട്ടിയാ! കല്ല് പോലെ ഇരിക്കുന്നു! എന്നിട്ടും ചുണ്ടേല് മുട്ടീപ്പം വെണ്ണപോലെ സോഫ്റ്റ്!"

അവള് പറഞ്ഞു.

"വെണ്ണതിന്നുന്നപോലെ തിന്നോ,"

"വെണ്ണയും കുണ്ണയും പെണ്ണിന് തിന്നാനുള്ളതാണ് അല്ലേ?"

അതിനുത്തരമായി ദീപക് അരക്കെട്ടുയര്ത്തി ലിംഗം അവളുടെ വായിലേക്ക് തള്ളി. അവളുടെ ചുവന്ന അധരം അവന്റെ ലിംഗത്തിന് ചുറ്റും വൃത്താകാരത്തില് അവന് കണ്ടു. അവളുടെ ചൂടുള്ള നാവും മോണയും ലിംഗത്തെ സ്പര്ശിച്ചപ്പോള് ദീപക് സുഖംകൊണ്ട് പുളഞ്ഞു.

തന്റെ നാവില്, വായില് അപ്പോള് അറിഞ്ഞ പുതിയ സുഖത്തില് അശ്വതിയും ലയിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദം പോലെ അവള് വായിലിരുന്നു വീണ്ടും ചീര്ത്ത് വീര്ക്കുന്ന ലിംഗത്തെ കണ്ടു.

അതിരില്ലാത്ത പ്രേമത്തോടെ, ആസക്തിയോടെ അവള് പതിയെ താഴെനിന്നും അതിനെ മുകളിലേക്ക് വലിചീമ്പി. ആദ്യമായാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും ദീപക്കിനോടുള്ള പ്രണയം അവളില് അത്ര തീഷ്ണമായതിനാല് മടി കൂടാതെ, അറപ്പ് കൂടാതെ അവള് പൂര്ണ്ണമായ ഇഷ്ടത്തോടെ ചെയ്തു.

അവളുടെ ഓരോ ഊമ്പലിലും ദീപക്കിന്റെ ലിംഗം വീണ്ടും വീണ്ടും കട്ടികൂടി ദൃഢമായി. പുരുഷലിംഗം പെണ്ണുങ്ങള് വായില് വെച്ചുസുഖിപ്പിക്കുന്നത് മനോജ് മൊബൈല് ഇന്റര്നെറ്റില് അവള്ക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇത്രമേല് ആസ്വാദ്യമാണ് അത് എന്ന് അവള്ക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് തടഞ്ഞുനിര്ത്താനാവാത്ത വീര്യത്തോടെ ദീപക് അവളുടെ വായ് ലിംഗത്തില് നിന്ന് വിടുവിച്ചു. ആദ്യം ഒന്നമ്പരന്നുപോയെങ്കിലും അവന്റെ അടുത്ത നീക്കം മനസിലാക്കിയപ്പോള് അവളുടെ മനസ്സില് കുളിരുകോരി.

ദീപക് അവളെ ബലമായി പുല്പ്പുറത്ത് മലര്ത്തിക്കിടത്തി. അവള് ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി. പുഞ്ചിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ, ഒഴുകുന്ന മേഘങ്ങളേ, മന്ത്രിക്കുന്ന ചന്ദ്രബിംബത്തെ നോക്കി. രാപ്പക്ഷികളുടെ പാട്ട് കേട്ടു. കാറ്റിന്റെ തലോടല് അറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ കിടക്കുമ്പോള് ദീപക്കിന്റെ പല്ലുകള് ചുരിദാറിന്റെ ചരടിനെ തൊടുന്നത് അവള് അറിഞ്ഞു. അവ താഴേക്കൂര്ന്നുപോകുന്നു. രോമങ്ങള് വിറയ്ക്കുന്ന,തടിച്ച യോനിത്തടത്തിനുമേല് ചൂടുകൊണ്ട് നനഞ്ഞ നാവിന്റെ സ്പര്ശം. അവള് അറിയാതെ കവകള് വിടര്ത്തിയകത്തി.

"ഞാന് കുണ്ണ കേറ്റുവാ,"

അവന് മന്ത്രിച്ചു.

"എന്നാ മോനേ ഞാന് പൂറു ശരിക്ക് വിടര്ത്തിവെക്കാം. എന്നാലെ കേറൂ,"

"ഉം...നീ പൂര് ഫുള്ളായി പൊളിച്ച് പിടിക്ക്....എത്രനാളായി ഇതില് മനോജേട്ടന്റെ കുണ്ണ കേറീട്ട്?"

"മനോജേട്ടന്റെ കുണ്ണ എന്റെ പൂറില് കേറീട്ട് ഒന്നര വര്ഷവായി...എന്നാലും പൂര് ഫുള്ളായില് പൊളിച്ചു പിടിക്കണ്ട മോനേ...മോന് കുണ്ണ ശരിക്ക് അടിച്ച് തള്ളിക്കേറ്റിക്കോ. നന്നായി ഉരഞ്ഞു വേദനിച്ച് കുണ്ണ പൂറിലൂടെ കേറിപ്പോകുമ്പം നല്ല ഒരു ഫീലാ. ശരിക്ക് വേദനിക്കുന്നത് ഇഷ്ടമാ..."

അവന്റെ ലിംഗം തന്റെ വിടര്ത്തിയകത്തിവെച്ച യോനിപ്പിര്പ്പിലേക്ക് പതിയെ വരുന്നത് നിലാവിലൂടെ അവള് കണ്ടു.

എത്ര ദിവസങ്ങളായി ഇങ്ങനെ ഒരു അനുഭവമുണ്ടായിട്ടെന്ന് അവള് കോരിത്തരിപ്പോടെ ഓര്ത്തു. ആ ഓര്മ്മയില് കന്ത് ഒന്നുകൂടി തരിച്ചുപൊട്ടുന്നത് അവള് അറിഞ്ഞു. യോനിയില് നിന്ന് വീണ്ടും അനിയന്ത്രിതമായ അളവില് മദജലം പ്രവഹിച്ചു. മുലകണ്ണുകള് വീണ്ടും ദൃഢമായി കൂര്ത്ത് തുറിക്കുന്നു.

"ഞാന് കുത്താന് പോകുവാ,"

അവന് മന്ത്രിച്ചു.

"കുത്ത്..ശരിക്ക് കുത്ത്...കുത്തിക്കേറ്റ്...നിന്റെ കഴപ്പ് മൊത്തം തീര്ക്ക്....എന്റേം കഴപ്പ് തീര്ക്ക്..."

അവള് സുഖലഹരിയില്, ഉന്മാദത്തോടെ പുലമ്പി.

അടുത്ത നിമിഷം വിടര്ന്ന് തുറന്ന പിളര്പ്പില് അവന്റെ കല്ലിച്ച, എങ്കിലും മൃദുവായ മാംസത്തൂണ് തൊട്ടു.

"ആഅഹ്,"

അസഹ്യമായ സുഖത്തിന്റെ അഗ്നിപര്വ്വതത്തില്പ്പെട്ട് അവള് സീല്ക്കാരമിട്ടു. ആ നിമിഷം തന്നെ അവളറിയാതെ അരക്കെട്ട് അരയടിപൊങ്ങി. അരക്കെട്ട് പൊങ്ങിയതിന്റെ ശീഘ്രതയില് ദീപക്കിന്റെ ലിംഗമകുടം അശ്വതിയുടെ പിളര്പ്പില് ഇറങ്ങി.

".....അമ്മേ!!!"

അശ്വതി അലറിക്കരഞ്ഞു.

"മിണ്ടരുത്!!"

അവന് ആക്രോശിച്ചു.

അവന് അവളുടെ പിളര്പ്പില് നിന്ന് ലിംഗം വലിച്ചൂരിയെടുത്തു.

"നിന്നോട് ഞാന് പറഞ്ഞതല്ലേ പൂറു മൊത്തം പൊളത്തി തൊറന്നു വെക്കാന്..."

"അതിന് നെയെന്തിനാ ഊരിയെ? പതുക്കെ തള്ളാന് മേലാരുന്നോ?"

"ഉം!! പതുക്കെത്തള്ളാന്!! നിന്റെ കാറിച്ച താഴെ മൊത്തം കേട്ടുകാണും!"

"എന്നാ ചെയ്യാനാടാ? ഒന്നരക്കൊല്ലവായിട്ടു വിരലും വഴുതിനങ്ങേം ഓക്കെയല്ലേ പൂറു കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. അതിനൊന്നും ഈ കുണ്ണേടെ കട്ടി ഇല്ലല്ലോ,"

അശ്വതി അല്പ്പം കൂടി കവകള് വിടര്ത്തിയകത്തിവെച്ചു.

"കേറ്റ് ...ഞാന് അലറിക്കൂവിവിളിക്കുന്നതോന്നും കാര്യമാക്കണ്ട,"

അവള് ഇരുകൈകള് കൊണ്ടും യോനിദളങ്ങള് പിടിച്ചകത്തി പിളര്പ്പ് വലുതാക്കി.

"നടക്കില്ല,"

അവന് കുനിഞ്ഞ് അവിടെയൊന്ന് നക്കിയെടുതത്തിനു ശേഷം പറഞ്ഞു.

"വേറെ ഒരു വഴിയുണ്ട്,"

അവന് കൈകൊണ്ട് അവളുടെ തുടകള് ഉയര്ത്തിവെച്ചു. അവളുടെ കാലുകള് അന്തരീക്ഷത്തില് ഉയര്ന്നു.

"ഇപ്പം കുറെക്കൂടി പൊളിഞ്ഞത്പോലെ തോന്നുന്നു,"

താഴേക്ക് നോക്കി അവള് പറഞ്ഞു.

ദീപക് അവളുടെ മുമ്പില് മുട്ടില് ഇരുന്നു. അരയടുപ്പിച്ചു. മകുടം പിള്പ്പിലെ ചൂടുറവയെ തൊട്ടു.

"ഹായ് ...വൌ!!"

"ഇത്രപെട്ടെന്ന് നീ പോണ്ഹബ്ബിലേം ബ്രാസേഴ്സിലേം നടിയായോ?"

ലിംഗം പതിയെ യോനിഭിത്തിയെ ഉരച്ചു നീങ്ങിപ്പോകവേ അവന് ചോദിച്ചു.

"അതെന്നതാ? ഇപ്പം ഇറങ്ങിയ സിനിമയാണോ?"

അരക്കെട്ട് സാവധാനമുയര്ത്തി, അവള് ചോദിച്ചു.

"ഉം ..ഇന്നലെ റിലീസ് ആയതേ ഒള്ളൂ,"

കയറിയ ലിംഗം ഊരിയെടുത്ത് വീണ്ടും ഞെക്കിയുരച്ച് കയറ്റിക്കൊണ്ട് അവന് പറഞ്ഞു.

"ആണോ? ആരാ അഭിനയിക്കുന്നേ?"

"ഒന്നിലെ ഹീറോ അമിതാബ് ബച്ചന്. മറ്റേതില് സല്മാന്ഖാന്,"

"ഓ..ഹിന്ദിക്കാരാണോ? എനിക്കിഷ്ടവല്ല...."

അവന് വീണ്ടും തള്ളി.

"ഹഹാഹ്,"

അവള് സുഖലഹരിയില് ശബ്ദമിട്ടു.

"എന്റെ മോനേ പൂറു നെറച്ചും എന്തോ വലിയ മരക്കഷണം കയറിക്കടന്നുപോകുന്നപോലെയാ...ഹാവൂ...."

"ഊരണോ?"

ഒന്നുകൂടി തള്ളിയമര്ത്തിക്കൊണ്ട് ദീപക് ചോദിച്ചു.

"ഊരിയാ നിന്നെ ഞാന് കൊല്ലും," അരക്കെട്ടിയര്ത്തിയടിച്ചുകൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു.

"ഊരിയൂരിയടിച്ചോ....എന്തോരെ വേണേലും..ഊരിക്കൊണ്ട് പോയേക്കരുത്,"

അരക്കെട്ടിന്റെ ഭ്രാന്തമായ ചലനം അവളുടെ മുലകളെ ഇളക്കിക്കുഴച്ചു.

"നീയെ ഊരിപ്പോകുവൊള്ളൂ....കുണ്ണ എന്റെ പൂറില് ഇറുകിപ്പിടിച്ച് അങ്ങനെയിരിക്കും..."

"വേണ്ട...ഊരുന്നില്ല..."

ആഞ്ഞാഞ്ഞടിച്ച് അവന് പറഞ്ഞു.

"അതാ നല്ലത്...കാലിന്റെ എടേല് മാനം നോക്കിപൊങ്ങി നിക്കാന് ഒരു കുണ്ണയില്ലാതെ നിന്നെക്കാണാന് ഒരു രസോമില്ല..."

അവന്റെ അടിയുടെ വേഗതയ്ക്ക് തുല്യമായി അരക്കെട്ടുയര്ത്തിയടിച്ചുകൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു.

"എടാ ..."

കാമക്കലിപ്പില് ഞെളിപിരികൊണ്ട് വായ് തുറന്ന് അശ്ലീതി പറഞ്ഞു.

"എന്നും വരണം ...പകലും രാത്രീലും..."

"എന്നിട്ട്,"

"എന്നിട്ട് എന്നെ ഇത്പോലെ ഊക്കിത്തരണം...ഇങ്ങനെ പൂറു നിറച്ച്..."

"പകല് നിനക്ക് ഡ്യൂട്ടി അല്ലേ?"

ദീപക്ക് വീണ്ടും അടിയുടെ വേഗത കൂട്ടി.

"സാരമില്ല ...ഹോസ്പിറ്റലില് വരണം....ചുമ്മാതേ വരണം....അവിടെ വെച്ച് ആരും കാണാതെ എന്റെ മൊലേലും ചന്തിയേലും പിടിച്ച് ഞെക്കണം....ചാന്സ് ഒത്തുവന്നാല് നെനക്ക് ഞാന് പിടിച്ചു തരാം..."

"അവിടെ നീ നല്ല ഒരു മുറി കണ്ടു വെക്ക്. നിനക്ക് ഞാന് ഇപ്പം ചെയ്യുന്നപോലെ ശരിക്ക് പൂറില് അടിച്ചു കളിച്ചു തരാം..."

"ആആഹഹഹാഹഹഹ ....വൊഹ് ...മോനേ ..നല്ല സുഖം ..സൂപ്പര് സുഖം...അമ്മേ....പറ്റില്ലടാ....അവിടെ ...അങ്ങനെ കളിക്കാന് ചാന്സ് കിട്ടില്ല..."

"അപ്പം അവിടെ ഡോക്റ്റര്മാരൊക്കെ നേഴ്സ്മാരെ....അല്ല .ഒന്നുവില്ല..."

"നീ നിര്ത്തണ്ട..."

പെട്ടെന്ന് അശ്വതി ദീപക്കിനെ പുല്പ്പുറത്ത് മലര്ത്തിയിട്ടു. അവന് ഭീകരന് ലിംഗവുമായി മലര്ന്നുകിടന്നു. അവന്റെ ലിംഗത്തെ പൊതിഞ്ഞിരുന്ന മദജലവും പ്രീക്കമ്മും നിലാവില് തിളങ്ങി. അശ്വതി അവനു മീതെ കവച്ചു നിന്നു. പിന്നെ ഇരുകൈകൊണ്ടും യോനിപ്പിളര്പ്പ് പിടിച്ചകത്തിക്കൊണ്ട് പതിയെ കുനിഞ്ഞു.

"എന്തിനാടീ പൂറിങ്ങനെ പൊളിച്ചുപിടിക്കുന്നെ,"

അവനഭിമുഖമായി, അവന്റെ പൊങ്ങിയുയര്ന്നു വിറയ്ക്കുന്ന ലിംഗത്തിന് മേലേ ഇരിക്കാന് തുടങ്ങുകയായിരുന്ന അശ്വതിയോട് ദീപക് ചോദിച്ചു.

"പൂറു ശരിക്കും വിടര്ത്തിപ്പൊളിച്ചില്ലേല് ഇത്രേം മുഴുത്ത കുണ്ണടെ മേല് ഇരിക്കുമ്പം വേദനിക്കൂടാ,"

"എടീ കുണ്ണടെ മേല് ഇരിക്കുന്നേന് മുമ്പ് നീയാ പൂറു പൊളിച്ച് എന്റെ മൊഖത്തിന് നേരെ പിടിച്ച് ഒന്ന് കവച്ച് ഇരുന്നെ...ഒന്ന് നക്കട്ടെ ....ഒത്തിരി കൊഴുത്ത വെള്ളം കാണുമല്ലോ...വാടീ,"

ലിംഗത്തിന് മേല് ഇരിക്കാന് തുടങ്ങിയ അശ്വതി അതുപേക്ഷിച്ച് അവന്റെ മുഖത്തിന് നേരെ നീങ്ങി. അവന്റെ വായുടെ മുകളില് അവള് കവച്ച് ഇരുന്നു.

"മോനേ, ഞാന് പൂറു കൈകൊണ്ട് ശരിക്കും വിടര്ത്തിപ്പൊളിച്ച് തരട്ടെ നെനക്ക് ശരിക്കും നക്കാന്,"

"പൊളിക്കെടീ,"

അശ്വതി ഇരു കൈകള് കൊണ്ടും യോനി ദളങ്ങള് പിടിച്ചകത്തി അവന്റെ മുഖത്ത് ഇരുന്നു. ദീപക് നാവു നീട്ടി പിളര്പ്പില്നിന്ന് കൊഴുത്ത മദജലം നക്കി. നാവു ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയരുന്ന പട്ടം പോലെ

അവളുടെ മദജലപ്രവാഹം അപ്പോഴും തുടര്ന്നുകൊണ്ടിരുന്ന യോനിപ്പിളര്പ്പിലേക്ക് തുളച്ചുകയറി. കന്തിനെ, മൂത്രനാളിയെ യോനിയെ, അവന്റെ നാക്ക് ഞെരിച്ചുമര്ദിച്ചു.

"പൂറു നിറച്ചും എന്റെ കൊഴുത്ത വെള്ളമാ..നിന്റെ കുണ്ണന്ന് വീണകട്ടന്..."

അവന് നക്കിനക്കി അവളെ ത്രസിപ്പിച്ചു.

"ഓഔഹ് ..ഓഓഔഹ്ഹ്ഹ്ഹ,"

അവളുടെ അരക്കെട്ട് വിറച്ചുതുള്ളി. സുഖ ലഹരിയില് അവള് യോനിത്തടം അവന്റെ മുഖത്ത് നിന്ന് ഉയര്ത്തുകയും താഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. നിലാവില് അവന്റെ മുഖത്തേക്കും വായിലേക്കും തുള്ളിതുള്ളിയായി മദജലത്തുള്ളികള് വീണപ്പോള് അതിന് സ്വര്ണ്ണവര്ണ്ണമായിരുന്നു. മദം മുറ്റുന്ന മണം, മൂത്രഗന്ധം, ജമന്തിപ്പൂക്കളുടെ മണം കൃഷ്ണക്കല്ക്കുന്നിലെ പാലമരത്തിന്റെ ഗന്ധത്തോട് മിശ്രിതപ്പെട്ടു. നിയന്ത്രണമേതും നഷ്ടപ്പെട്ട്, ഭയമേതും പൊയ്പ്പോയി, ലജ്ജയേതും കൈവെടിഞ്ഞ് അശ്വതി കാമുകന്റെ മുഖത്തിന് മുകളില് പൂര്ണ്ണനഗ്നയായി കാമപ്പിളര്പ്പില് നാവിന്റെ തഴുകലിന്റെ സുഖമറിയുമ്പോള് ആദിത്യന് പേടിസ്വപ്നതിന്റെ വിഹ്വലതയില് ജ്വരസമാനമായ സന്നിഗ്ദ്ധതയിലേക്ക് കടന്നു.

"ഇനി എന്റെ പിമ്പില് ..."

അവള് തിരിഞ്ഞിരുന്നു.

അശ്വതിയുടെ ഗുദദ്വാരത്തിലേക്ക് ദീപക്കിന്റെ നാവ് കയറി. നിലാവില് ദ്വാരത്തിന് ചുറ്റുമുള്ള നേര്ത്ത മടക്കുകള് അവന് കണ്ടു. ഇത്തവണ അശ്വതിയുടെ അലറിത്തുള്ളല് ആദ്യത്തെക്കാളും വേഗതയേറി. ശ്വാസത്തിനും ശബ്ദത്തിനും തീവ്രതയും. അവളുടെ ചന്തിവിടവുകള് പലതവണ അവന്റെ വായിലും മൂക്കിലും മാറി മാറി ഞെരിഞ്ഞു.

"എന്റെ ചന്തി ഇഷ്ടമായോടാ?"

ഇടയ്ക്ക് അവള് ചോദിച്ചു.

"ഒത്തിരി,"

ഇടയ്ക്ക് വായ് സ്വതന്ത്രമായപ്പോള് അവന് പറഞ്ഞു.

"എന്റെ ചന്തീടെ മുഴുപ്പ് മൊത്തം നീയെടുത്തോ....ഹോസ്പിറ്റലില് കാണാന് വരുമ്പം ആരും കാണാതെ..... പിടിക്കാന് ചാന്സ് കിട്ടുമ്പം ഒക്കെ ശരിക്ക് ഞെക്കിപ്പിടിക്കണം കേട്ടോ...രണ്ടു ചന്തീം മാറി മാറി ഞെക്കിക്കശക്കിപ്പിടിക്കണം ...കേട്ടോ മോനേ..."

അതിനുത്തരമായി കൈയെത്തിച്ച് അവന് അവളുടെ ഇരുചന്തികളും പിടിച്ചു തിരുമ്മിയുടച്ചു.

"അതുപോലെ ....അതെ കുട്ടാ ...അതുപോലെ ....ആഹ് ആഅഹ് ..അടിക്കെടാ ...വലിച്ചു അടിക്ക് ..വേദനിക്കട്ടെ ...അടിച്ച് രണ്ടു ചന്തിയേലും പാട് വരുത്ത്..."

"ഇനി കണ്ട്രോള് ചെയ്യാന് പറ്റില്ല അശ്വതീ..."

അവന് അവളെ എഴുന്നേല്പ്പിച്ചു.

"നാലുകാലില് നില്ക്കെടീ...പട്ടിയോ പശുവോ നിക്കണപോലെ,"

അശ്വതി പുല്ലില് ദൂരെയുള്ള ദൈവപ്പാലയെ നോക്കി മുട്ടുകാലില് കൈകുത്തിനിന്നു.

"പെര്ഫെക്റ്റ്!"

അവളുടെ പിമ്പില് നിന്ന് വിടര്ന്ന് പൊളിഞ്ഞ യോനിയിലേക്കും അതില് നിന്ന് ധാരധാരയായി ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന മദജലത്തിലേക്കും നോക്കി. പിന്നെ മുഖം താഴ്ത്തി വിടര്ന്ന യോനിപ്പിളര്പ്പില് വളരെ നേരം ചുണ്ടുകള് അമര്ത്തി നിരക്കി.

പിന്നെ കാത്തുനില്ക്കാതെ വിജ്രുംഭിച്ച് വിങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ലിംഗം അതിലേക്ക് കടത്തി. ആ നിമിഷം ലിംഗപ്രവേശം സുഗമമാക്കാന് അവള് ചന്തികള് പിമ്പോട്ടു തള്ളി. ദീപക്കിന്റെ ലിംഗം മുഴുവന് അനായാസം അവളുടെ യോനിയില് കയറി.

"ആഹ് ആഅഹഹാഹ്ഹ"

കൈ പിമ്പോട്ടെക്ക് എടുത്ത് ത്രസിച്ചുപൊട്ടുന്ന കന്തില് ഞരടിത്തിരുമ്മി അവള് സുഖാവേശത്താല് അട്ടഹസിച്ചു. ഒരു ലൈംഗിക യന്ത്രംപോലെ ദീപക്കിന്റെ അരക്കെട്ട് അവളുടെ പിമ്പിലേക്ക് ചേര്ന്നുരഞ്ഞു. ഘടികാരത്തിന്റെ കൃത്യമായില് അവള് വേഗത്തില് താളത്തില് അരക്കെട്ട് പിമ്പോട്ടു തള്ളികൊടുത്ത് യോനിയില് കിട്ടുന്ന സുഖം കൂട്ടുമ്പോള് അവന് ഇരുകൈകളും കൊണ്ട് തിരമാലകള് പോലെ ആര്ത്തുപൊങ്ങിത്താഴുന്ന കൂറ്റന് മുലകളില് ഞെരിച്ചുകശക്കി.

കൃഷ്ണക്കല്ക്കുന്നില്, ദൈവപ്പാലയുടെ താഴെ ഗ്രാമം അപ്പോള് പൂര്ണ്ണ സുഷുപ്തിയിലായിരുന്നു.

അശ്വതിയും ദീപക്കും വയനാടന് ഭംഗിയസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് മാനന്തവാടി ചുരം പിന്നിടുകയായിരുന്നു.

"പ്രകൃതിയുടെ ഭംഗി അന്വേഷിച്ച് നമ്മള് മലയാളികള് സ്വിറ്റ്സര്ലന്ഡ്, ഗ്രാന്ഡ് കാന്യന് ഒക്കെ പോകുന്നത് കാണുമ്പോള് പുച്ഛം തോന്നും,"

ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നതിനിടയില് ദീപക് പറഞ്ഞു.

"വയനാട്ടിലും ഇടുക്കിയിലും ആലപ്പുഴയിലുമൊക്കെയുള്ള സൌന്ദര്യ ത്തേക്കാള് എത്ര ഗ്രാം കൂടുതലുണ്ട് ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെ?"

അശ്വതിയുടെ നേരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവന് ചോദിച്ചു.

അശ്വതി അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"എന്താ ഞാന് ചോദിച്ചതിന് ഉത്തരം പറയാത്തെ?"

അവന് വീണ്ടും അവളെ നോക്കി.

കാര് നിറയെ "മേഘം പൂത്തുതുടങ്ങി മോഹം പെയ്തുതുടങ്ങി" എന്ന പാട്ട് ഗന്ധര്വ്വന്റെ മാസ്മരിക ശബ്ദത്തില് പെയ്തിറങ്ങുന്നു അപ്പോള്.

"അശ്വതി..."

അവന് പതിയെ വിളിച്ചു.

"ശല്യപ്പെടുത്തല്ലേ..."

അവളും മന്ത്രിക്കുന്ന സ്വരത്തില് പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് നിന്നെ നോക്കീം കണ്ടും മതിയാകുന്നില്ല ചെക്കാ..."

കാര് കയറ്റം കയറുമ്പോള് ഒരു പഴയ ക്ഷേത്രം കാണായി.

തുളസിച്ചെടികള് തിങ്ങി വളര്ന്ന് നിറഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ കുന്നിന് മുകളിലാണത് നിന്നിരുന്നത്.

മനോഹരമായ ഒരു വര്ണ്ണചിത്രം പോലെ തുളസിപ്പൂക്കുന്നിന് മുകളില് നിന്ന ക്ഷേത്രത്തിന് മേല് മഴമേഘങ്ങള് വീര്പ്പുമുട്ടിക്കിടന്നു.

"എന്താ ആ അമ്പലം ഇങ്ങനെ?"

വിഷാദത്തോടെ അശ്വതി ചോദിച്ചു.

"ഒരു ഒച്ചേം ഇല്ല..അനക്കോം ഇല്ലാതെ...ഉപേക്ഷിച്ചപോലെ..."

അവളുടെ കണ്ണുകള് അതിന്റെ വിദൂര ദൃശ്യസങ്കീര്ണ്ണതയില് അലഞ്ഞു.

"ദീപു..."

അവള് അവന്റെ കൈയില് പിടിച്ചു.

"അതിന്റെ അടുത്ത് നിര്ത്തുവോ? ഒന്നാ അമ്പലത്തിന്റെ മുമ്പി?"

"ഒര് ഉമ്മ തന്നാ..."

അവന് കുസൃതിയോടെ അവളെ നോക്കി.

"എന്നാ നിര്ത്താം,"

"അയ്യോ ..ഇപ്പഴോ....?"

അവള് പിന് സീറ്റിലേക്ക് നോക്കി.

"മോന് ബാക്കില് ഉണ്ട്..അവന് ഒറങ്ങാന്നു വെച്ച് ദുസ്വാതന്ത്ര്യം ഒന്നും കാട്ടിക്കൂടാ..."

അവന് അവളുടെ നേരേ മുഷ്ടിചുരുട്ടി.

"അയ്യോ നേരാവുമ്പോ...തരാം ഞാന് എല്ലാം..."

"എല്ലാം?"

എതിരെ വന്ന ഒരു ട്രക്കിന് കടന്നുപോകാന് ഓരത്തേക്ക് മാറ്റി ഡ്രൈവ് ചെയ്തുകൊണ്ട് അവന് ചോദിച്ചു.

"ഈ ചെറുക്കന്! എപ്പ നോക്കിയാലും ഈയൊരു ചിന്തയേ ഒള്ളൂ..."

അവന് കൃത്രിമമായി അനിഷ്ടം ഭാവിച്ച് അവളെ നോക്കി. അവളും.

അവന് നോട്ടം തുടര്ന്നപ്പോള് മുഖം അവന്റെ നേരെയടുപ്പിച്ച്, അവന്റെ കണ്ണുകളില് നോക്കി അവള് മന്ത്രിച്ചു.

"തരാം....എല്ലാം ..."

പാരിജാതത്തിന്റെ ഗന്ധമുള്ള അവളുടെ മുടിയിഴകള് കാറ്റില് അവന്റെ മുഖത്തെ തൊട്ടു. അവന് അവളില് നിന്ന് മുഖം മാറ്റാതെ കണ്ണുകളടച്ച് ദീര്ഘമായി അവളുടെ ഗന്ധം ഉള്ളിലേക്കെടുത്ത്.

"ദീപു...."

അവള് ഉച്ചത്തില് അലറി, പുറത്തേക്ക് ചൂണ്ടി.

വളവിനപ്പുറത്ത് നിന്ന് ഇറങ്ങിക്കുതിച്ച് വരുന്ന ഒരു ട്രക്ക്!

ദീപക് പെട്ടെന്ന് കാര് വെട്ടിച്ചു.

പിന്സീറ്റില് ഉറങ്ങിക്കിടന്ന മനു എഴുന്നേറ്റ് കരഞ്ഞു.

ഗ്ലാസ്സിനടുത്ത് കുത്തനെ വെച്ചിരുന്ന ദീപക്കിന്റെ മൊബൈല് ഫോണ് താഴെ വീണു.

ട്രക്ക് ഡ്രൈവറുടെ പുലഭ്യത്തിന്റെ അസഹീന ശബ്ദം കാറിനുള്ളിലേക്ക് കടന്നുവന്നു.

"ക്രിക്കറ്റ് ഗ്രൌണ്ടിലൂടെയല്ല ചെക്കാ നമ്മള് ഇപ്പപ്പൊണേ....വയനാടാ സ്ഥലം...ഓര്മ്മവേണട്ടൊ..."

"നീയിങ്ങനെ ഒരു ദേവതയെപ്പോലെ എന്റെ അടുത്ത് ഇരിക്കുമ്പോള് എന്താപത്താ വരിക അശ്വതി?"

അവന് പുഞ്ചിരിയോടെ ചോദിച്ചു.

എന്നിട്ട് മൊബൈല് ഫോണ് വീണ്ടും സ്വസ്ഥാനത്ത് നിവര്ത്തിവെച്ചു.

"മോബൈലെന്തിനാ അങ്ങിനെ കുത്തിച്ചാരി വെക്കുന്നെ? പിന്നെ വീണ്പോകില്ലേ?"

അവള് കയ്യെത്തിച്ച് അത് ശരിക്ക് വെക്കാന് തുടങ്ങി.

"വേണ്ട,"

അവന് വിലക്കി.

"അതിന്റെ സ്ക്രീന് സ്ക്രാച്ച് ആകും. തിരിച്ച് വെച്ചാ അതിന്റെ ക്യാമാറേലും സ്ക്രാച്ച് വീഴും. ക്യാമറ നല്ല സൂപ്പര് ക്വാളിറ്റീല് ഇല്ലേല് ഈ സുന്ദരിക്കുട്ടിനെ എങ്ങനാ പകര്ത്തുക...?"

അത് ശരിയാണ് എന്നവള്ക്ക് തോന്നി.

ആശുപത്രിയിലും വീട്ടില് വന്നപ്പോഴും കൃഷ്ണക്കല്ക്കുന്നിലുമൊക്കെ അവന് മൊബൈല് ഫോണ് അങ്ങനെയാണ് വെച്ചിരുന്നത് എന്ന് അവള് ഓര്ത്തു.

തുളസിപ്പൂക്കള് കാറ്റില് ഉലഞ്ഞ്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോള് വളരെ പുരാതനത്വം തോന്നിച്ച ആ ക്ഷേത്രത്തിനു മുമ്പില് ദീപക് കാര് നിര്ത്തി.

"എന്തോ വല്ല്യ ശക്തിയുണ്ട്, ഈ സ്ഥലത്തിന്..."

ചുറ്റും നോക്കി അവള് മന്ത്രിച്ചു.

ഇടതൂര്ന്ന് വളര്ന്ന തുളസിക്കാട്. അതിരില് കൂവളവും അരളിപ്പൂക്കളും. ഇരുണ്ട പച്ചപ്പിന്റെ നിഗൂഢതയാണ് ചുറ്റും.

ശ്രീകോവിലിനുനെരെകമ്പിസ്റ്റോറീസ്.കോം അവള് നടന്നു. അതടഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. പൂട്ടിയിട്ടില്ല. അശ്വതി പതിയെ ആ കതകില് അമര്ത്തി. കരകരാ ശബ്ദം കേള്പ്പിച്ച് അത് പതിയെ തുറന്നുവന്നു.

അകത്ത് പൊടിപടലങ്ങള് നിറഞ്ഞ മാറാലകള് നിറഞ്ഞ ഒരു കൃഷ്ണവിഗ്രഹം അവള് കണ്ടു.

"ഭഗവാനേ..."

അവള് കണ്ണുകളടച്ച് കൈകള് കൂപ്പി.

അപ്പോഴേക്കും ദീപക്കും അവന്റെ കൈയില് പിടിച്ച് മനുവും അവിടെയെത്തി.

"പറ്റിയ ആളുടെ പ്രതിഷ്ഠയാ..."

ദീപക് ചിരിച്ചു.

"മിണ്ടാതിരി..."

അശ്വതി അനിഷ്ടത്തോടെ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് പ്രതിഷ്ഠയിലേക്ക് നോക്കി കൂപ്പുകൈ അങ്ങോട്ട് ചലിപ്പിച്ച് അവനോടും പ്രാര്ഥിക്കാന് ആംഗ്യത്തിലൂടെ പറഞ്ഞു.

"ഉം...ശരി..ഇനി അതിന്റെ ഒരു കൊറവ് വേണ്ട..."

പെട്ടെന്ന് പിമ്പില് ഒരു ശബ്ദം കേട്ട് അവര് മൂവരും തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

അവര് ഭയപ്പെട്ടുപോയി.

ദൂരെ നിന്ന് ഒരു വൃദ്ധന് അതിവേഗത്തില് ഇരുകൈകളുമുയര്ത്തി ആക്രോശിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ നേരെ ഓടിവരുന്നു!

"അശ്രീകരം! അശ്രീകരം !! പാപം!!"

അയാള് അലറിക്കൂവിയാണ് വരുന്നത്.

അശ്വതി ഭയന്ന് ദീപക്കിന്റെ പിമ്പിലേക്ക് മാറി.

"ആര് പറഞ്ഞു ഇതിനാത്ത് കടക്കാന്?"

അവരുടെ മുമ്പിലെത്തി അയാള് അലറിവിളിച്ചു.

"നിങ്ങള്ക്ക് ശാപം കിട്ടും ശാപം!!"

അയാള്ക്ക് നീണ്ട നരച്ച താടിയും മുടിയുമുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണുകള് കത്തുന്ന കോപത്തിന്റെ തീനാളം. മെല്ലിച്ച ശരീരം. കറുത്ത വസ്ത്രങ്ങള്.

"ഹലോ..."

വിറയ്ക്കുകയായിരുന്ന അയാളുടെ നേരെ ദീപക് ഒരു ചുവട് മുമ്പോട്ട് വെച്ചു.

"ഇത് ഒരമ്പലവല്ലേ? അമ്പലത്തി പിന്നെ പ്രാര്ഥിക്കനല്ലാതെ ഡിസ്കോ കളിക്കാനാണോ?"

"ശാപം!! ശാപം!!"

അത് വകവെയ്ക്കാതെ അയാള് അലറി.

"നിങ്ങക്ക് അറിയില്ല ഇതൊന്നും...ഈ അമ്പലം പൂട്ടിക്കിടക്കാന് തൊടങ്ങീട്ട് എത്ര കൊല്ലവായി എന്നറിയാവോ? ദേവപ്രശ്നം വെച്ച് നോക്കീപ്പം അടുത്ത പൌര്ണ്ണമീല് മാത്രമേ തൊറക്കൂ...അതും പതിനെട്ട് കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ്...നിങ്ങള് ഇതിനെ തീണ്ടി അശുദ്ധവാക്കി...അനുഭവിച്ചോ അനുഭവിച്ചോ..."

അത് പറഞ്ഞ് അയാള് വന്ന വേഗത്തില് തന്നെ തിരിച്ചോടി.

"മോന് ഇന്നാ ഈ ബിസ്ക്കറ്റ് തിന്നോ..."

ദീപക് ആദിത്യന് ഒരു ബിസ്ക്കറ്റ് പാക്കറ്റ് കൊടുത്തു.

"അങ്കിള് അമ്മയോട് കൊറച്ച് വര്ത്താനം പറയട്ടെ..."

ദീപക് അശ്വതിയെ അര്ത്ഥഗര്ഭമായി നോക്കി.

"നിക്ക് അങ്കിളിന്റെ ഫോണ് വേണം..."

അവന് ദീപക്കിന്റെ കൈയ്യിലെ മൊബൈല് ഫോണിന്റെ നേരെ നോക്കി.

"നല്ല ഗെയിമോക്കെയുള്ള വേറെ ഒരു മൊബൈല് തരാം മോന്.."

അവന് പോക്കറ്റില് കയ്യെടുത്ത് മറ്റൊരു ഫോണ് എടുത്തു.

"ഇത് കുറെയുണ്ടല്ലോ..."

അശ്വതി അനിഷ്ടത്തോടെ ദീപക്കിനെ നോക്കി.

"ഉള്ളത് കൊണ്ട് ഇപ്പം ഗുണപ്പെട്ടില്ലേ?"

അവന് ചോദിച്ചു.

ആദിത്യന് അതുമായി കാറിനടുത്തേക്ക് പോയി.

ആദിത്യന് കാറിനകത്തേക്ക് കയറിയ നിമിഷം ദീപക് അശ്വതിയെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു.

"യ്യൊ..ന്തായിത് ദീപു?"

അശ്വതി കുതറി.

"ഒരു അമ്പലത്തിന്റെ മുമ്പിലാ നമ്മള് ഇപ്പൊ..അതോര്മ്മവേണം..."

"അമ്പലം...!!"

അവളെ കൂടുതല് തന്നോടടുപ്പിച്ച് കൊണ്ട് അവന് പറഞ്ഞു.

"മനുഷ്യന് കൊതി കേറി കേറി ഇപ്പം ചാകും...അന്നേരവാ..."

ആ വാക്കുകള് അശ്വതിയെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. കണ്ട് കൊതിക്കാന് മാത്രം സുന്ദരിയാണ് താന്. ദീപക്കിനെപ്പോലെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ ആകര്ഷിക്കാനുള്ള വശ്യതയും മാദകത്വവും തനിക്കുണ്ട്!

"പാടില്ല ദീപക്"

അവള് വീണ്ടും പ്രതിഷേധിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും അരക്കെട്ടില് ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് അവന് അവളെ നെഞ്ചിലേക്കിട്ടിരുന്നു.

"അമ്പലമാണ്...ഇത് ചെയ്താല് അശുദ്ധമാണ്...പാപം...."

"ഒന്ന് പോടീ,"

അവളുടെ ഭാരമുള്ള മുലകള് തന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് അമര്ത്തി അവന് പറഞ്ഞു.

"പ്രണയത്തിന്റെ ദൈവം ആണ് കൃഷ്ണന്. അവന്റെ മുമ്പില് നാമം പ്രണയിച്ചാല് അവനിഷ്ടം. അവന് കാണ്കെ നമ്മള് തുണിയില്ലാതെ കാമിച്ചാല് അവനുള്ള അര്ച്ചന...."

ദീപക് അവളുടെ ചുണ്ടില് അമര്ത്തിയമര്ത്തി ചുംബിച്ചു.

"മാത്രമല്ല..."

ചുംബനം കഴിഞ്ഞ് അവന് പറഞ്ഞു.

"ചുറ്റും നോക്കിക്കേ..മരങ്ങള് ഇങ്ങനെ വളര്ന്ന് പന്തലിച്ച് നിക്കുവാണ്...ആരും കാണില്ല....ആരും ഇങ്ങോട്ട് വരികേം ഇല്ല...ശാപം കിട്ടൂന്ന് പേടിയുള്ളത് കൊണ്ട്.....എനിക്ക് വയ്യടീ....കണ്ട്രോള് പോകുന്നു...."

അതിനിടയില് അവന്റെ കൈകള് ടോപ്പിന് മുകളിലൂടെ അവളുടെ മുലകളില് അമര്ന്നിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും അശ്വതിയുടെ വിവേകവുമസ്തമിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ ബലിഷ്ഠമായ കൈകള്ക്കുള്ളില് ഒരു മാന്പേടയെപ്പോലെവിധേയപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നതിന്റെ, അവന്റെ മാതളനാരകത്തിന്റെ നിറമുള്ള ചുണ്ടുകള് നല്കിയ ചുംബന രസത്തിന്റെ, അവന്റെ നെഞ്ചും അരക്കെട്ടും തന്റെ മാറിനും അരക്കെട്ടിനും നല്കുന്നതിന്റെ സുഖത്തിനു മുമ്പില് ചുറ്റുപാടുകളെ വിസ്മരിക്കാന് അവളുടെ മനസ്സ് പറഞ്ഞു.

"മാത്രമല്ല എനിക്കീ ദൈവങ്ങളോടൊന്നും അങ്ങനെ..അങ്ങനെയെന്നല്ല ഒട്ടും ഇഷ്ടമല്ല....ഇതൊക്കെ ദൈവത്തെ തോല്പ്പിക്കാന് കിട്ടുന്ന ചാന്സാ അശ്വതീ..."

ദൈവനിന്ദയുടെ വാക്കുകള് അശ്വതികേട്ടില്ല. അത്രമേല് അവള് അവന്റെ കൈകളും ചുണ്ടുകളും നല്കുന്ന സുഖത്തിന് കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു.

ദീപക്കിന്റെ കൈകള് ടോപ് മുകളിലേക്ക് ഉയര്ത്തുമ്പോള് അശ്വതിയുടെ കണ്ണുകള് പരിസരങ്ങളിലായിരുന്നു. ശരിയാണ്. വളരെ അകലെനിന്നുപോലും ആരെങ്കിലും

വന്നാല് കാണാം. ദീപക് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യട്ടെ. താന് കണ്ണുകള് തുറന്നുവെച്ചിരുന്നാല് മതി. ആരെങ്കിലും വരുന്നത് കണ്ടാല് അപ്പോള്ത്തന്നെ ഡ്രസ്സ് നേരെയിട്ടു നിന്നാല് മതിയല്ലോ.

അപ്പോഴേക്കും ദീപക് ആവളുടെ ബ്രായും മുകളിലേക്ക് ഉയര്ത്തിയിരുന്നു. പുറത്തേക്ക് തള്ളിക്കുതിച്ചുചാടിയ മുലബലൂണുകളെ അവന് ഉമ്മവെച്ച് അമര്ത്തിയപ്പോള് തനിക്ക് കിടക്കണമെന്ന് അശ്വതിക്ക് തോന്നി. നിഗൂഢമായ പരിസരം. മദഭരമായ അന്തരീക്ഷം. കാറ്റില് തുളസികള് ഉലയുമ്പോള്, മഴമേഘങ്ങള്ക്ക് താഴെ ദേശാടനപ്പക്ഷികള് ആകാശനീലിമയെത്തഴുകിയകലുമ്പോള് ദേഹം മോഹങ്ങളേപ്പുണരുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അണുവിലും കാമം സുഗന്ധം നിറയ്ക്കുന്നു.

എത്രനേരം ദീപക് മുലകളെ ഉമ്മവെച്ച് ചുവപ്പിച്ചു എന്ന് ആശ്വതിയറിഞ്ഞില്ല. കണ്ണുകളടച്ച്, ശ്വാസം നിയന്ത്രിക്കാതെ, ദേഹത്തെ നൃത്തം ചെയ്യാനനുവദിച്ച് അവള് അവന്റെ ചുണ്ടുകള് തന്റെ ഇരുമുലകളിലും നല്കുന്ന സ്വര്ഗ്ഗീയസുഖത്തെ സ്വീകരിച്ച് വിധേയായി നിന്നു. അവന്റെ ചൂടുള്ള ചുണ്ടുകള് തന്റെ മുലക്കണ്ണുകളെ എത്ര മാത്രം ദൃഢമാക്കി എന്നവള് അറിഞ്ഞു. വലിഞ്ഞ് മുറുകിപ്പൊട്ടാന് തുടങ്ങുകയാണ് രണ്ട് കണ്ണുകളും. അതവന് ഒന്ന് കടിച്ച് മുറിച്ചെങ്കില്! അത്രമേല് കഴപ്പെടുക്കുകയാണ് മുലകളില്. അവളുടെ മനസ്സ് വായിച്ചെന്നോണം അവന് ഓരോ മുലയും മാറിമാറി വായിലേക്കെടുത്തു. മൃദുവായി ആദ്യം പിന്നെ വേദനിപ്പിച്ച് കടിച്ചു.

"ആഅഹ്...."

അവളുടെ ശരീരം ഉലഞ്ഞു, വേദനയാല്, സുഖത്താല്. ഇത്രമാത്രം ലൈംഗിക രസമേഖലകള് തന്റെ ശരീരത്ത് ഉണ്ട് എന്ന് താന് അറിയുന്നത് ദീപക് തന്നെ തൊട്ടപ്പോഴാണ്. തന്റെ ദേഹത്തിലെ ഓരോ കോശങ്ങളിലും കുടിയിരിക്കുന്ന കാമാവേശത്തെ താന് തിരിച്ചറിയുന്നത് ഇപ്പോഴാണ്. ഇനിയൊരു പിന്മടക്കം അസാധ്യമാണ് ഈ സുഖത്തില് നിന്ന്. ഇനി ഈ മുലകള് അവന്റെ കൈവിരലുകള്ക്കും ചുണ്ടുകള്ക്കും മര്ദിക്കാനാണ്. ഒരു ദിവസം പോലും തനിക്ക് തള്ളിനീക്കാന് കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല അവന്റെ കൈകളും ചുണ്ടുകളും നാവും അരക്കെട്ടും ഈ മുലകളില് അമര്ന്നില്ലെങ്കില്....

ചുണ്ടുകള് അവളുടെ മുലകളില് മാറിമാറിയമര്ത്തിക്കൊണ്ട് ദീപക്ക് അവളുടെ ചുരിദാര് പാന്റ്റിസിന്റെ ചരടില് കൈവെച്ചപ്പോള് അശ്വതിയുടെ മൊബൈല് ഫോണ് ശബ്ദിച്ചു.

ശ്രീകോവിലിനു മുമ്പിലെ ഭിത്തിയില് വെച്ചിരുന്ന മൊബൈല് സ്ക്രീനില് തെളിഞ്ഞ അക്ഷരങ്ങള് മറ്റൊരവസരത്തില് അവളെ പുളകിതയാക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ ഇപ്പോള് അവള് അതിലേക്ക് വെറുപ്പോടെയാണ് നോക്കിയത്.

മനോജേട്ടന്...

വേണ്ടന്ന് മനസ്സ് പറഞ്ഞെങ്കിലും അവള് ഫോണെടുത്തു.

"ആരാ?"

കാള് അക്സെപ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ദീപക് ചോദിച്ചു.

"ശ്ശ്...ശ്ശ് ...മനോജേട്ടന്,"

ചുണ്ടത്ത് വിരല് ചേര്ത്ത് അവനെ നിശബ്ദയാക്കി അവള് പറഞ്ഞു.

"ആണോ?"

അരക്കെട്ടിലെ വളര്ന്ന്മൂത്ത ദൃഢത അവളുടെ വീര്ത്തുന്തിയ തുടയിടുക്കിലെ കളിച്ചെപ്പില് ഉരുമ്മിയമര്ത്തിക്കൊണ്ട് അവന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

"അത് നന്നായി..."

മുലകള് കശക്കിക്കുഴച്ച് അവന് പറഞ്ഞു.

"സംസാരിക്ക്....കെട്ടിയോനോട് നീ വര്ത്താനം പറയുമ്പം നിന്റെ പൂറ്റില് കളിക്കാന് ഒരു ചാന്സ് തരണേന്ന് കൊതിച്ചിരിക്ക്യാരുന്നു...ഇതാ നല്ല സമയം...ഇതാ പറ്റിയ സ്ഥലോം ...."

അശ്വതി അവനെ കുസൃതിയോടെ നോക്കി. പിന്നെ ഫോണ് അറ്റന്ഡ് ചെയ്തു.

"ങ്ഹാ..മനോജേട്ടാ...ഞാനോ...അമ്പലത്തില്...എവിടാന്നോ...?അത് ...ആ പറശ്ശിനിക്കടവ് മുത്തപ്പന്റെ...ഭയങ്കര ആളാ....ആഅഹാആആഹ്ഹ്ഹ്ഹ....എന്താന്നോ...ആരോ ഒരാള് ..തിരക്കില് ..എന്റെ കാലേല് .....ആങ്ങ് ..കാലേല് ..പോ മനോജേട്ടാ മൊലേല് ഒന്നുവല്ല...ച്ചീ എന്നതാ ഈ പറയുന്നെ....? അമ്മേ ആവൂ ഓഹോഹൊഹ്ഹോഹ്.... "

ദീപക്കിന്റെ കൈവിരലുകള് അപ്പോള് അവളുടെ അരക്കെട്ടില്, മദജലം നിറഞ്ഞുകൊഴുത്ത പിളര്പ്പില് ശബ്ദം കേള്പ്പിച്ച് ഇളകിചലിക്കുകയായിരുന്നു.

"തെരക്കാ മനോജേട്ടാ...അന്നേരം ആളുകള് മുട്ടുകേം ഞെക്കുകേം ഒക്കെ ചെയ്യുകേലെ? മൊലേല് ഞെക്കുവോന്നോ....അത് കൈമുട്ടൊക്കെ കൊള്ളും അറിയാതെ...എന്നതാ...? അന്നേരം എന്നാ തോന്നുന്നേന്നോ? ച്ചീ ..ഒന്ന് പോ അമ്മേ ആഅഹ്ഹ്ഹഹഹാഹ്..."

ദീപക്കിന്റെ നാവ് യോനിപ്പിളര്പ്പിലെ കൊഴുപ്പില് അമര്ന്നപ്പോള് അവള് കൈതാഴ്ത്തി അവന്റെ തലയില് ഞെക്കിയമര്ത്തി അവന്റെ ചുണ്ടുകളെ കൂടുതല് കൂടുതല് തന്റെ അരക്കെട്ടിലെ ചൂടിലേക്കും നനവിലെക്കും ചേര്ത്തു.

"മനോജേട്ടാ...എന്റെ ശബ്ദം എങ്ങനെയാ സെക്സി... ആയെതെന്നോ? മനോജേട്ടന് തന്നെ ചോദിക്കണം...ഇത്രനാളും കാണാതെ ശബ്ദം കേള്ക്കുമ്പോള് ആരാ ഏത് പെണ്ണാ സെക്സി ആകാത്തെ...ഊഹുഹൂ...അമ്മേ...അതെ മനോജേട്ടാ....ഏട്ടന്റെ ശബ്ദം എന്റെ എന്റെ....അമ്മേ ആആഹാഹഹ്....എന്റെ പൂറില് ആഴ്ന്നിറങ്ങുവാ ...എന്താ അമ്പലത്തിന്റെ മുറ്റത്ത് വെച്ച് തെറി പറഞ്ഞാ ആരേലും കേക്കേലെന്നോ....അതൊന്നും എനിക്കറീത്തില്ല ഹ്മം...ഹ്മം...ഹ്മ്മം...."

അതിനിടയില് ദീപക് അവളുടെ തുടകള് അകത്തിവെച്ച് യോനിദ്വാരം പിളര്ത്തിയകത്തി. അവന്റെ ചുണ്ടുകള് അവളുടെ കൊഴുപ്പിലേക്ക് ആഴ്ന്നാഴ്ന്ന് കയറി. ചുണ്ടുകള് മുകളിലേക്ക് നിരങ്ങി വിറയ്ക്കുന്ന കന്തിനെ കടിച്ചീമ്പി വലിച്ചു...

"ഓഹ് ഓഔഹ്ഹ്ഹ..."

അശ്വതിയുടെ ചൂടുള്ള ശബ്ദം പുറത്തേക്ക് വമിച്ചു.

"ആഹ് മനോജേട്ടാ....എന്താ? മനോജേട്ടാ....എന്നെയിങ്ങനെ സംസാരിച്ച് കൊതിപ്പിക്കാതെ എന്നാ വരുന്നെ? എന്താ?...ഉടനെയില്ലന്നോ...കണ്ടോ അതുകൊണ്ടല്ലേ മനോജേട്ടന്റെ ശബ്ദം ഇങ്ങനെ

ഫോണിലൂടെ കേള്ക്കുമ്പോള് എനിക്ക് ഇതുപോലെ കഴപ്പ് കേറുന്നെ? അതെ ഒരു പുരുഷനെ മാത്രം ധ്യാനിച്ചിരിക്കുമ്പം അങ്ങനാ...ഏത് പെണ്ണിനും അല്പ്പം നിയന്ത്രണം ഒക്കെപ്പോകും കെട്ട്യോന്റെ ശബ്ദം കേള്ക്കുമ്പം...ആഅഹ്ഹ.."

പെട്ടെന്ന് തന്റെ വഴുക്കലിലേക്ക് ഉലയില് പഴുപ്പിച്ചെടുത്തതുപോലെയുള്ള ഒരു ഇരുമ്പ്കമ്പി തുളഞ്ഞുകയറുന്നത് അശ്വതിയറിഞ്ഞു. അതോടൊപ്പം അവന്റെ അരക്കെട്ടു തന്റെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് തള്ളിയമര്ന്നടിക്കുകയാണ്. ഈശ്വരാ...നിന്നുകൊണ്ട്....!എന്ത് സുഖമാണ് ഇങ്ങനെ....!

ദീപക്കിന്റെ അരക്കെട്ട് ഭ്രാന്തിളകിയത് പോലെ അശ്വതിയുടെ കാന്തിനെ, യോനിപ്പിളര്പ്പിനെ ഉഴുതുമറിച്ച് നീങ്ങി. പല്ലുകളും ചുണ്ടുകളും മുലകളില് അമര്ന്ന്, അരക്കെട്ടില് കൈകള് താങ്ങി, ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലിന് മുമ്പില്.

തുളസിക്കാടുകള് കാറ്റില് അമര്ന്നുലഞ്ഞു. കൂവളവും അരളികളും നിശ്ചേതനവിട്ടുലഞ്ഞു. മഴമേഘങ്ങളെ കാറ്റെടുത്തു.

അടുത്ത നിമിഷം ദീപക്കിന്റെ അരക്കെട്ട് വിറച്ചു. അതിനു നിമിഷങ്ങള്ക്ക് മുമ്പ് തന്നെ അശ്വതിയില് രതിമൂര്ച്ഛയുടെ സ്ഫോടനം സംഭവിച്ചിരുന്നു.

ആരെങ്കിലും വരുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കാനൊന്നും അവളെക്കൊണ്ടായില്ല. അത്രമേല് സുഖാലസ്യം അവളെ മൂടിയിരുന്നു. അവന്റെ നെഞ്ചില് നഗ്നമായ മുലകള് ചേര്ത്തമര്ത്തി അവള് ഒട്ടിക്കിടന്നു.

തന്നെ ചേര്ത്ത് പിടിച്ച് താപവും കിതപ്പും പങ്കുവെക്കുന്ന ദീപക്ക് പെട്ടെന്നൊരു നിമിഷം ഞെട്ടിയകന്നത് അവള് അറിഞ്ഞു. അവള് പതിയെ കണ്ണുകള് തുറന്നു.

ദീപക്കിന്റെ കണ്ണുകള് ശ്രീകോവിലിനകത്ത് ഭയപ്പെടുത്തുന്ന എന്തോ കണ്ടതുപോലെ വിടര്ന്നിരുന്നു.

"എന്താ?"

അവള് ചോദിച്ചു.

"ആ പെണ്ണ്..."

അവന് ശ്രീകോവിലിലേക്ക് കണ്ണുകള് കാണിച്ചു.

"അവള് നമ്മളെ നോക്കുന്നു..."

"ആര്?"

"നീ കാണുന്നില്ലേ?"

"ഇല്ല..."

"നോക്ക് ചുവന്ന നിറമുള്ള പാവാട...കാലില് പാദസരം വരെ കാണാമല്ലോ,"

"ഒന്ന് പോ ദീപു..മനുഷ്യരെ പേടിപ്പിക്കാതെ..."

പെട്ടെന്ന് തന്റെ യോനിക്കുള്ളില് അപ്പോഴും തറഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്ന ലിംഗം വണ്ണം വെച്ച് ചീര്ക്കുന്നത് അവള് അറിഞ്ഞു.

"എന്താ പിന്നേം...?"

അവള് ചോദിച്ചു.

"ആ പെണ്ണ് നോക്കുന്നത് കൊണ്ട്....എന്റെ കുണ്ണ പിന്നേം കമ്പിയായി....നിക്ക് നേരെ നിക്ക് ..ഒന്ന് കൂടി അടിക്കട്ടെ..അവടെ മൊഖത്ത് നോക്കി എനിക്ക് ഒന്നുകൂടി നിന്റെ പൂറ്റില് അടിക്കണം..."

അവള് ആഞ്ഞു അടിക്കാന് തുടങ്ങി. ആദ്യത്തേതിനേക്കാള് വലിയ ആവേശമായിരുന്നു ദീപക്കിന് ഇത്തവണ. അവളുടെ അരക്കെട്ടില് ആക്രമണം നടത്തുമ്പോഴും അവന്റെ കണ്ണുകള് ശ്രീകോവിലില് തറഞ്ഞിരുന്നു.

"വൌ! വൌ!! നോക്കെടീ..നോക്കി കൊതിക്കെടീ...."

അനുനിമിഷം അവന്റെ ലിംഗത്തിന്റെ ഘനവും ദൃഢതയുമേറുന്നത് അശ്വതി അറിഞ്ഞു.

അവളും ശ്രീകോവിലിലേക്ക് നോക്കി.

"ഈശ്വരാ....!!"

അശ്വതി ഞെട്ടിത്തരിച്ചു. അവള് അവനില് നിന്ന് കുതറിയകലാന് തുടങ്ങി.

"എന്തഢീ..എങ്ങോട്ടാ നീ പൂറും കൊണ്ട് ഓടണെ? നിക്കവിടെ..ഇപ്പം ചീറ്റും പാല്..."

കുതറിമാറാന് തുടങ്ങിയ അശ്വതിയെ അവന് ബാല പ്രയോഗിച്ച് ചേര്ത്ത് നിര്ത്തി.

"ദീപു വേണ്ട...നിര്ത്ത് ...അത് ശ്യാമളയാ....അവളാ നമ്മളെ നോക്കിനിക്കണേ..."

"ശ്യാമളയോ? ഏത് ശ്യാമള? ചിന്താവിഷ്ടയായ ശ്യാമളയാണോ? വിജയന് മാഷടെ ഫാര്യ?"

അടിയുടെ അക്കം കൂട്ടി പരിഹാസ സ്വരത്തില് ദീപക് ചോദിച്ചു.

"അല്ല...ഞാന് മുമ്പ് പറഞ്ഞില്ലേ കൃഷ്ണക്കല്ക്കുന്നില് വെച്ച്? രാത്രീല് ....കാമുകന് വെട്ടികൊന്ന ശ്യാമളയെപ്പറ്റി....അവള്.... അവള് ചാകാന് നേരം ഇട്ടിരുന്ന ചുവന്ന പാവാട...അതെ പാദസരം...നിര്ത്ത് ദീപു ...നിര്...."

ശബ്ദമുയര്ത്തിയപ്പോള് ദീപക് അവളുടെ വായ് പൊത്തിപ്പിടിച്ചു ആഞ്ഞടിക്കാന് തുടങ്ങി. അശ്വതിയുടെ അരക്കെട്ട് നൊന്ത് നുറുങ്ങി. മാരകമായ ആക്രമണത്വരയോടെ ദീപക്കിന്റെ ലിംഗം അവളുടെ യോനിയെ വേദനിപ്പിച്ച് ഉരഞ്ഞുകുത്തി....

"നോക്കടീ ..നോക്കെടീ ശ്യാമളെ...."

ഉറക്കെ അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ട് ഊരിയൂരിയടിച്ചുകൊണ്ട് ദീപക് ശ്രീകോവിലിനുള്ളിലേക്ക് നോക്കി.

"ആഅഹ് ആഹ്...."

അവന്റെ അരക്കെട്ട് വീണ്ടും വിറച്ചു.

അവന്റെ ലിംഗം വീണ്ടും തന്റെ യോനിയില് സ്ഖലിച്ചുരുകുന്നത് അവള് അറിഞ്ഞു.

കുറെ നിമിഷങ്ങള് അവന് അശ്വതിയെ ചേര്ത്തുപിടിച്ചു.

അവന്റെ കിതപ്പടങ്ങി.

വീണ്ടും അവന് ശ്രീകോവിലിലേക്ക് നോക്കി.

അപ്പോള് അവിടം ശൂന്യമായിരിക്കുന്നത് അവന് കണ്ടു.

"വാ..."

ഭിത്തിയില് ചാരി വെച്ചിരുന്ന മൊബൈല് ഫോണ് എടുത്തുകൊണ്ട് ദീപക് വിളിച്ചു.

തിരിച്ചുചെല്ലുമ്പോള് ആദിത്യന് കാറില് ദീര്ഘ നിദ്രയില് ആയിരുന്നു.

****

വയനാടന് യാത്ര കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തിയപ്പോള് അശ്വതിയുടെ മനസ്സ് ആശങ്കയാല് നിറഞ്ഞിരുന്നു.

പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ദീപക്കിനോടുള്ള ബന്ധമല്ല, മറിച്ച് പാവനമായ ക്ഷേത്രത്തിന് മുമ്പില്, ഭഗവാന്റെ രൂപത്തിന് മുമ്പില് അശുദ്ധിയാണ് താന് ചെയ്തത്.

ശ്യാമളയുടെ രൂപം കാണിച്ചു തന്നതുവഴി ഭഗവാന് കോപം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പക്ഷെ ദീപക്കിനെ മറക്കാനും തനിക്കാവില്ല. ഇനി അവനെ വിട്ട് ജീവിക്കാന് തനിക്കാവില്ല. അവന് ഇപ്പോഴും തന്റെ ദേഹത്ത് സ്പര്ശമായി കടന്നുവരാറുണ്ട്. ഇന്നലെയാണ് വയനാട്ടില് നിന്ന് തിരികെയെത്തിയതെങ്കിലും വര്ഷങ്ങള്ക്ക് വര്ഷങ്ങളുടെ പഴക്കം തോന്നിക്കുന്നു ആ യാത്രയ്ക്ക്.

അവന് നാളെ വരാം എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ബാംഗ്ലൂര് പോയതാണ്. അവിടെ സുഖമില്ലാതെ ആശുപത്രിയില് പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അമ്മാവനെ കാണുവാന്. പെട്ടെന്നിങ്ങ് വന്നാല് മതിയായിരുന്നു.

അവനോടൊത്ത് കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങള് എത്രമായികമായിരുന്നു! എത്ര മാന്ത്രികമായിരുന്നു! ഉത്സവം പോലെ. എന്തൊരു അനുഭൂതിയാണ് ആ ഓര്മ്മകള്ക്ക്!

താന് ഇതുവരെ അറിയാത്ത സുഖത്തിന്റെ ഏതൊക്കെ വഴികളിലൂടെയാണ് അവന് തന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോയത്!

എത്രയോ ലഹരി നിറയുന്ന അനുഭവമാണ് കാമം എന്ന് ദീപക് തന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. എത്ര അനുഭവിച്ചാലും മതിവരാത്ത അനുഭവമാണ് കാമം എന്നറിയാന് തനിക്ക് ദീപക്കിന്റെ സഹായം വേണ്ടിവന്നു.

ആ ഓര്മ്മയില് യോനിയ്ക്കകം കൊഴുത്ത് നിറഞ്ഞ് ഉറപൊട്ടി ഒലിക്കുകയാണ്. ആ ഓര്മ്മയില് അശ്വതിയുടെ വിരലുകള് നൈറ്റിയുടെ പുറത്ത്കൂടി യോനിതടം അമര്ത്തി തഴുകി.

"ഓഹ്...!!"

ലഹരി കൂടുകയാണ്!

നിയന്ത്രിക്കാന് പറ്റുന്നില്ല.

അവള് നൈറ്റി മേലേക്ക് ഉയര്ത്തി പാന്റ്റീസിനകത്ത് കോടി വിരലുകള് കടത്തി കവകള് അകത്തി വെച്ചു.

"എന്റെ ദീപു ..എന്റെ ദീപു..."

അവന്റെ സുന്ദരമായ ശരീരം, അവന്റെ ബലിഷ്ഠമായ മാംസപേശികള്, അവന്റെ മോഹനമായ അരക്കെട്ട്, അരക്കെട്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തില് ഗോപുരം പോലെ ഉയര്ന്നു വിറയ്ക്കുന്ന കൂറ്റന് ലിംഗം....

അവളുടെ മനസ്സ് നിറയെ ദീപക്കിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങളുടെ കൊളാഷ് നിറഞ്ഞു. അതോടൊപ്പം വിരല് യോനിയിലെ കൊഴുപ്പില് അതിദ്രുതം ചലിച്ചു. യോനിപ്പിളര്പ്പില്, കന്തില്, ഗുദദ്വാരത്തില്, മുലകണ്ണുകളില് വിരലും നഖവും നൊന്ത്, സുഖിച്ച്, അമര്ന്ന്, ഉരഞ്ഞ് നീങ്ങി...

"ആഅഹ്...എന്റെ പൊന്നേ..ദീപക്...."

അവള് അരക്കെട്ടുയര്ത്തി വളഞ്ഞുകൊണ്ട് വിരലുകള് ആവേശത്തോടെ കന്തിന്മേല് വൃത്തത്തില് കറക്കി.

"കുട്ടാ..മുത്തേ ....ചക്കരേ...വാടാ...വന്ന് എന്നെ...എന്നെ...എന്നെ.....ഊക്ക്....ആഹഹഹ്..."

അരക്കെട്ട് മുകളിലേക്ക് കുതിച്ചുപൊങ്ങി.

വിരലുകള് ഏതാണ്ട് മുഴുവനും യോനിക്കുള്ളില് ഇറങ്ങി. മറ്റേക്കൈകൊണ്ട് തരിച്ചുതുടിക്കുന്ന കന്തില് ഞരടി ഞെക്കി.

"ഓഹോഹോഹ്ഹ്ഹോ..."

അശ്വതിയുടെ ശബ്ദം മുറിയില് നിറഞ്ഞു.

അരക്കെട്ട് വീണ്ടും വീണ്ടും പൊങ്ങിയുയര്ന്നു പോകുന്നു. ദേഹം വിറച്ചു കഴയ്ക്കുന്നു.

"മോനേ ..മുത്തേ ...എടാ ..മൈരേ....ഹാആയ...."

ദേഹത്തിന്റെ വിറയലും കൈകളുടെ വേഗതയും അരക്കെട്ടിന്റെ കുതിപ്പും ക്രമാതീതമായി ഉയര്ന്നു.

അവളില് നിന്ന് വീണ്ടും വസന്തത്തിന്റെ നിറങ്ങള് പുറത്തേക്ക് പ്രവഹിച്ചു.

വളരെ നേരം.

പല തവണ.

കിതപ്പടങ്ങുവോളം അവള് ഇരുകൈകളും അരക്കെട്ടില് നിന്നും മാറ്റിയില്ല.

****

"എന്റെ ഷിനി ചേച്ചി എനിക്ക് വയ്യ..."

ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണു കഴിഞ്ഞ് റസ്റ്റ് റൂമില് ഒരുമിച്ച് ഇരിക്കവേ വിഷാദം തുളുമ്പുന്ന മുഖത്തോടെ അശ്വതി പറഞ്ഞു.

"കാര്യം കാണാതായിട്ട് ഒരു ദിവസമേ ആയുള്ളൂ....പക്ഷെ....പത്തുകൊല്ലം ആയത് പോലെയാ...."

"ഇത്ന്താ മോളെ ഇങ്ങനെ?"

ഷിനി അവളുടെ അവസ്ഥയില് അദ്ഭുതപ്പെട്ട് ചോദിച്ചു.

"മനോജ് ഇല്ലാത്തത്കൊണ്ട് നിന്റെ പിരിമുറുക്കം ഒന്ന് മാറാന്...അതല്ലേ ഞാന് ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളൂ? നീയത് ഒരു ഇമോഷണല് പ്രശ്നം ആക്കി മാറ്റിയോ?

അശ്വതിയെ അവള് മനസ്സിലാകാത്തത് പോലെ നോക്കി.

"ചേച്ചി അതൊന്നും എനിക്കറിയത്തില്ല..എനിക്കിപ്പം ദീപക്കിനെ കാണണം..."

അവളുടെ മിഴികള് നിറഞ്ഞൊഴുകി.

അത് കണ്ടു ഷിനി തലയില് കൈ വെച്ചു.

"അശ്വതീ..."

ഷിനി ശബ്ദമുയര്ത്തി.

"നീ ചുമ്മാ പൊട്ടുകളിക്കല്ലേ...വെറുതെ മനുഷ്യരെ വിഷമിപ്പിക്കരുത്..."

പെട്ടെന്ന് ഡോക്റ്റര് സുരേഷ് അങ്ങോട്ടു വന്നു.

"എന്താ അശ്വതി മുഖം വല്ലാതിരിക്കുന്നെ?"

അയാള് ചോദിച്ചു.

"ഒന്നുല്ല സാര്..."

അവള് മുഖം തുടച്ചു.

"അതോ ഇനി ഹസബന്ഡ് ...എന്താ പേര്...മനോജ് ..അല്ലേ..."

"അതെ സാര്..."

അവള് അല്പ്പം അദ്ഭുതം ഭാവിച്ച് പറഞ്ഞു.

"ആ..മനോജിനെ ഓര്ത്ത് വിഷമിച്ചിരിക്കയാണോ?"

"ഏയ് ..അതൊന്നും അല്ല ..സാര്..."

ചിരിക്കാന് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അശ്വതി പറഞ്ഞു.

"ഓക്കേ..."

അയാള് പെട്ടെന്ന് അവിടെ നിന്നും പോയി.

"മനോജേട്ടന്റെ പേരൊന്നും ഞാന് ഡോക്റ്ററോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ....പിന്നെ..."

അശ്വതി അതിയായ അദ്ഭുതത്തോടെ ഷിനിയോടു പറഞ്ഞു.

"അതേ...സുരേഷ് ഡോക്റ്റര് ഈ ഹോസ്പ്പിറ്റലിന്റെ എം ഡിയാണു മോളെ..അപ്പം അതൊക്കെ ഓട്ടോമാറ്റിക്കലായി അറിയും..."

ഷിനി സാധാരണ മട്ടില് പറഞ്ഞു.

"എന്നാലും..."

അദ്ഭുതം വിടാതെ അശ്വതി സാവധാനം പറഞ്ഞു.

രെജിസ്റ്ററില് അവളുടെ പേര് എം വി അശ്വതി എന്നായിരുന്നു.

"ഞാനേ സുരേഷ് ഡോക്റ്ററുടെ കണ്സല്ട്ടേഷന് റൂമിന് ബാക്കില് ഒരു മുറിയില്ലേ? അങ്ങോട്ടു പോകുവാ. ഇപ്പം വന്നപ്പം എന്നെ കണ്ണ് കാണിച്ചാരുന്നു... എനിക്കും കഴക്കാന് തൊടങ്ങി. ഡോക്ട്ടര്ടെ കഴപ്പ് മൂത്ത കുണ്ണ ശരിക്കും ഒന്ന് പൂറ്റില് കേറ്റി അടിച്ചൂക്കിക്കണം....രണ്ട് ദിവസവായി ശരിക്ക് കടിക്കുവാ..."

ഷിനി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"വരുന്നോ...വേണേ ഈ ചക്ക മൊല രണ്ടും ഡോക്റ്ററെക്കൊണ്ട് ഒന്ന് പിടിപ്പിക്ക്..."

അത് പറഞ്ഞു ഷിനി അവളുടെ ഇരുമുലകളും യൂണിഫോമിനു മുകളിലൂടെ ഞെക്കിക്കശക്കി.

"ഒഹ്..വിട്..."

അശ്വതി ഷിനിയുടെ കൈകള് പിടിച്ചുമാറ്റി.

"വേദനിക്കുന്നു..."

"എങ്ങനെ വേദനിക്കാതിരിക്കും?"

വീണ്ടും പിടിക്കാന് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ഷിനി പറഞ്ഞു.

"ഒരു ദിവസം മൊത്തം ഞെക്കിപ്പഴുപ്പിക്കാന് കൊടുത്തില്ലേ? മൊലയാന്ന് കരുതി അത് കഴപ്പു തീര്ക്കാന് മാത്രവോള്ള സാധനവോന്നുവല്ല..."

"ചേച്ചീം അതോര്ത്താല് നന്ന്..."

അശ്വതിയും ചിരിക്കാന് ശ്രമിച്ചു.

****

ഡോക്റ്റര് വിക്രമന് പിള്ളയുടെ കൂടെയായിരുന്നു അന്ന് അശ്വതിയുടെ റൌണ്ടിംഗ്. വാര്ഡില് നിന്നും വാര്ഡിലേക്ക് നടക്കുമ്പോള് അയാള് അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും തന്നെ മുട്ടാനും ഉരുമ്മാനും ശ്രമിക്കുന്നത് അവള് അറിഞ്ഞു. പരസ്പ്പരം മുട്ടാതെയിരിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങള് പരമാവധി ഒഴിവാക്കാന് ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അല്പ്പം ഗ്യാപ്പ് കിട്ടിയാല് അയാള് പരമാവധി മുതലെടുക്കാന് ശ്രമിക്കുന്നത് അവള് കണ്ടു.

മൂന്ന് മണിവരെ പിടിപ്പത് പണിയുണ്ടായിരുന്നു അശ്വതിക്ക്. ഷിനി ഇനിയും വന്നില്ല എന്ന് അവള് കണ്ടു. ഇന്ന് ശരിക്കും ഷിനിക്ക് നൈറ്റ് ഡ്യൂട്ടിയാണ്. സുരേഷ് ഡോക്റ്ററെ സുഖിപ്പിക്കാന് വേണ്ടി മാത്രം വന്നതാണ് അവള്. കാര്യം കഴിയുമ്പോള് കയ്യിലേക്ക് വരുന്ന ആയിരങ്ങള് അവള്ക്ക് വലിയ പ്രലോഭനം നല്കുന്നുണ്ട്.

തിരികെ റസ്റ്റ് റൂമില് എത്തിക്കഴിഞ്ഞ് മൊബൈല് ഫോണെടുത്ത് ദീപക്കിന്റെ മിസ്സ്ഡ് കോള് ഉണ്ടോയെന്നു ചെക്ക് ചെയ്തു. അന്ന് പലതവണ വിളിച്ചെങ്കിലും പരിധിയ്ക്ക് പുറത്താണ് എന്ന മെസേജ് മാത്രമാണ് അവള്ക്ക് കേള്ക്കാന് കഴിഞ്ഞത്.

അവള് ദീപക്കിന്റെ നമ്പറിലേക്ക് വിളിച്ചു.

"ദ നമ്പര് യൂ ആര് ട്രയിംഗ് റ്റു റീച്ച് ഡസ് നോട്ട് എക്സിസ്റ്റ്...."

"താങ്കള് വിളിക്കാന് ശ്രമിക്കുന്ന നമ്പര് നിലവിലില്ല...."

അശ്വതിക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.

ദീപകിന്റെ ഫോണ് ഇനി എവിടെയെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിക്കാണുമോ?

അല്ലെങ്കില്പ്പിന്നെ എന്ത് കൊണ്ടാണ് അവന് ഇതുവരെ വിളിക്കാതിരുന്നത്?

ഇപ്പോള് ഈ മെസേജും!

ആര്ക്കോ അവന്റെ ഫോണ് കളഞ്ഞുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു!

അല്ലെങ്കില് ആരോ അവന്റെ ഫോണ് മോഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു!

എന്നിട്ട് സിം കാര്ഡ് നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു!

പെട്ടെന്ന് വാട്ട്സ്ആപ്പ് മെസേജ് ടോണ് വന്നു.

അവള് അക്ഷമയോടെ, പ്രതീക്ഷയോടെ വാട്ട്സ്ആപ്പ് തുറന്നു.

അപരിചിതമായ ഒരു നമ്പര്. വീഡിയോ.

അവള് വീഡിയോയില് പ്രസ് ചെയ്തു.

വീഡിയോ ലോഡ് ചെയ്യാന് തുടങ്ങി.

വീണ്ടും പ്രസ് ചെയ്തു.

വീഡിയോ പ്ലേ ചെയ്യാന് തുടങ്ങി.

അശ്വതിയുടെ നെഞ്ചില് ഇടിമിന്നല് പാഞ്ഞു.

അവളുടെ കൈയില് നിന്ന് മൊബൈല് ഫോണ് താഴെവീണു.

പെട്ടെന്ന് ഫോണ് ബെല്ലടിക്കാന് തുടങ്ങി.

തൊട്ടുമുമ്പില് കിടക്കുന്ന ഒരു വിഷപ്പാമ്പിനെയെന്നപോലെ അവള് തന്റെ ഫോണിനെ നോക്കി.

വിറയ്ക്കുന്ന വിരലുകളോടെ അശ്വതി നിലത്ത് നിന്നും ഫോണെടുത്തു.

അപരിചിതമായ നമ്പറില് നിന്നാണ്.

അവള് പച്ച സിഗ്നലില് വിരലമര്ത്തി.

ഫോണ് ചെവിയോട് ചേര്ത്തു.

"ഹലോ..."

മരവിച്ച ഒരു സ്വരം അവളുടെ കാതിനെ പൊള്ളിച്ചു.

"ഹ്...ഹല് ..ഹലോ..."

അവള് ഭയന്ന് അരണ്ട് സാവധാനം പ്രതികരിച്ചു.

"ഹലോ അശ്വതി..."

"അ..അത്..അതേ..അശ്വതി..."

"വീഡിയോ കണ്ടോ?"

അപരിചിതമായ ആ സ്വരം തന്റെ പ്രാണനെക്കുരുക്കിട്ട് മുറുക്കുകയാണ്!

ദേഹം അഗ്നിനാളങ്ങള് നക്കിത്തുവര്ത്തുന്ന അനുഭവം!

"നി..നിങ്ങ്...നിങ്ങള് ആ...ആരാ..."

"റാംജി റാവു സ്പീക്കിംഗ് എന്നാ പറയണ്ടേ...പക്ഷെ പറയുന്നില്ല...ഇന്നസെന്റും ടീമും പിന്നാലെ വന്നാലോ..."

"പ്ലീസ്...നിങ്ങള് ആരാ..."

അശ്വതിയുടെ കരച്ചില് ഫോണിലൂടെ കടന്നുപോയി.

"ഫ! പൂറിമോളെ..."

ഫോണിലൂടെ അസഭ്യത്തിന്റെ ദുര്ഗന്ധം അവളുടെ കാതിനെ പൊള്ളിച്ചു.

"കെട്ട്യോനെ വഞ്ചിച്ചു വ്യഭിചരിച്ച് നടക്കുന്ന നീ ആരെകാണിക്കാനാടീ ഇപ്പം പൂങ്കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നെ? കണ്ടില്ലേ നീ നിന്റെ വീട്ടില് തുണിയില്ലാതെ കാമുകന് പൂറു തിന്നാന് കൊടുക്കുന്നേന്റെ എച്ച് ഡി ക്ലാരിറ്റിയോള്ള വീഡിയോ? കണ്ടില്ലെടീ? എടീ മൈരേ നിന്നെപ്പോലെയോള്ള അറുവാണി കൂത്തിച്ചികള് നാടുനീളെ ഒള്ളത് കൊണ്ടാ ബാക്കിയൊള്ളോമ്മാര് പച്ചരി വാങ്ങി ജീവിച്ച് പോകുന്നെ..."

അശ്വതിയ്ക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

"നിങ്ങളാരാ?"

"എന്റെ പേര് ചന്ദ്രബാബു നായിഡു. താമസം ഹൈദരാബാദ് ജൂബിലി ഹില്സില്. വീട് നെല്ലൂര് ജില്ല. പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് കുപ്പം. ഇനിയെന്നാ മോള്ക്ക് അറിയേണ്ടേ?"

"........"

"നിന്റെ സിനിമ ഡോള്ബി സിസ്റ്റത്തില് ത്രീ ഡി കണ്ണടവെച്ച് ലോകര് മൊത്തം കാണണം എന്ന് നെനക്ക് ആഗ്രഹാവൊണ്ടോ? ചോദിച്ചേന് യെസ് അല്ലേല് നോ എന്നല്ലാതെ മൈരേ കരഞ്ഞെങ്ങാനും കാണിച്ചാ നിന്റെ പൂറ്റില് ഇവിടുന്നു വെക്കും ഞാന് കുഴിബോംബ്..."

"നോ.."

"വെരി ഗുഡ് ..... പണി നേഴ്ശ്യാവൃത്തിയാണേലും ഇപ്പഴും വെളിവൊക്കെ ഒണ്ട്..."

"........"

എങ്കില് നെഴ്ശ്യാവൃത്തിചെയ്യുന്ന അശ്വതി ശ്രദ്ധിച്ച് കേള്ക്ക്..ഇന്ന് രാത്രി നിന്റെ വീട്ടില് ഒരഥിതി വരും അവനെയങ്ങ് സല്ക്കരിച്ച് വിട്ടേരേ..."

"നോ!"

അശ്വതി പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

"നോ! നഹീ! എന്നൊക്കെ ശോഭനേം റാണി മുഖര്ജീം പറയുന്നപോലെ അലറിക്കൂവിയാ മൈരേ...നിന്റെ ഈ സില്മ സൂപ്പര് ഹിറ്റാകും....ഇന്റര്നെറ്റ് ഇമാക്സ് തീയെറ്ററില്.....കാണണോ നിനക്ക്..."

"എന്താ ന്നിങ്ങടെ ഉദ്ദേശം?"

ധൈര്യം സംഭരിച്ച് അശ്വതി ചോദിച്ചു.

"ദുരുദ്ദേശം..."

അയാളുടെ ചിരി അവള് കേട്ടു.

"നിന്നെ ശരിക്ക് വിക്കുക...നിന്നെപ്പോലെ ഒരു സൂപ്പര് ചരക്കിനെ വെച്ച് കോടികള് ഉണ്ടാക്കുക...ഇത് തന്നെ ഉദ്ദേശം. എന്താ പിടിച്ചില്ലേ? എന്റെ ഫോണില് നീയെന്ന നിക്ഷേപം ഒരാളും അറിയാതെ കെടക്കും മോളെ...വേറെ ആര്ക്കെങ്കിലും ഈ വീഡിയോ മൊതല് ലീക്കായി കിട്ടിയാ അവരുണ്ടാക്കൂലെ കാശ്..."

പെട്ടെന്ന് അശ്വതിയ്ക്ക് ബോധക്ഷയം വരുന്നത് പോലെ തോന്നി.

ദീപക്കിന്റെ സ്വരമാണ്! തീര്ച്ച! എന്തോ രീതി ഉപയോഗിച്ച് അവന് സ്വരം മാറ്റി പറയുകയാണ്! ദീപക്കാണ് എങ്കില് തന്നെ പറ്റിക്കാന് പേടിപ്പിക്കാന് പറയുകയാണ്.

"ദീപക്!"

"......"

"ദീപക് പ്ലീസ്!"

"മൈര്! നാശം പിടിക്കാന്! നീയെങ്ങനെയാടീ എന്റെ സ്വരം തിരിച്ചറിഞ്ഞേ? ഈ ചൈനാക്കാരുടെ ആപ്പ്സ് ഒക്കെ ചുമ്മാ പറയുന്നതാ...ശ്യെ!"

"ദീപക്കേ...എന്റെ മുത്തേ നീ എന്നെ പേടിപ്പിച്ച് കളഞ്ഞല്ലോടാ...നീയെവിടുന്നാ വിളിക്കുന്നെ...പ്ലീസ് വാ..."

"എടീ...ഇപ്പം ഞാന് മുത്തും ചക്കരേം ഒന്നും അല്ല...ബിസിനസ്മാന്..യൂ ക്യാന് കാള് മീ ബിസിനെസ് മാന്! ക്യാപ്പിറ്റല് നിന്റെ ബോഡി...ഏകദേശം ഒരു ജി ബി ലെങ്ങ്തുള്ള ഒരു ഫിലിം ഉണ്ട്..നീയും ഞാനും അഭിനയിച്ച അവളുടെ രാവുകള്...പോണ് ഹബ്ബിനോ ബ്രസേഴ്സിനോ സബ്മിറ്റ് ചെയ്താലും കുറച്ച് പണമുണ്ടാക്കാം...അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല..നമ്മുടെ നാട്ടില് ഉണ്ടല്ലോ..നല്ല സൊയമ്പന് അച്ചായന്മാരും പിള്ളേച്ചന്മാരും കോയമാരും....നിന്നെപ്പോലെ ഒരു ചരക്ക് ആകുമ്പോള് എറിഞ്ഞുതരും അവര് കോടികള്....അപ്പം പറഞ്ഞപോലെ....ഞാനീ സിറ്റീല് തന്നെയുണ്ട്...ഒരഭ്യാസോം നടക്കില്ല...നടന്നാല് നിന്റെ ഫാമിലി സ്വാഹാ..."

ദീപക്ക് പറഞ്ഞത് മുഴുവനും മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും ഒരു കാര്യം അശ്വതിക്ക് തീര്ച്ചയായി.

താന് വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

അപ്പോഴാണ് കാഷ്വാലിറ്റിയില് നിന്ന് അവള് ഷിനിയുടെ അലമുറകേള്ക്കുന്നത്.

അശ്വതി കാഷ്വാലിറ്റിയുടെ നേര്ക്ക് കുതിച്ചു.

ഒരു പെണ്കുട്ടിയെ താങ്ങിപ്പിടിച്ച് ചിലര് അകത്തേക്ക് എടുക്കുന്നു. അകത്തു നിന്ന് വന്ന സ്ട്രെക്ച്ചറില് അവളെ കിടത്തുന്നു.

ഷിനിയെ ചിലര് തീര്ന്നു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

"ചേച്ചീ, എന്താ? എന്താ പറ്റീത്? ആരെയാ കൊണ്ടുവന്നെ?"

കാഷ്വാലിറ്റിയിലേക്ക് അതിവേഗം നടക്കുന്നതിനിടയില് അശ്വതി ചോദിച്ചു.

"എന്റെ അനിയത്തിയാ അശ്വതീ അത്..എന്റെ ഈശോയേ...അവള്ക്ക് ഒന്നും വരുത്തല്ലേ....എന്റെ സിനിമോള്ക്ക് ഒന്നും വരുത്തല്ലേ...."

കാഷ്വാലിറ്റിയില് എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ പലരില്നിന്നും അശ്വതി കാര്യങ്ങളുടെ ഗൌരവം പൂര്ണ്ണമായി അറിഞ്ഞു.

സിനി ഒരാളുമായി പ്രണയത്തിലായിരുന്നു.

അവള് അയാളുമായി ശാരീരികമായി ബന്ധപ്പെട്ടു.

അയാള് അവയൊക്കെ രഹസ്യമായി മൊബൈല് ക്യാമറയില് പകര്ത്തിയിരുന്നു.

അവ കാണിച്ച് അയാള് അവളെ ബ്ലാക്ക് മെയില് ചെയ്തു.

താന് നിര്ദേശിക്കുന്നയാളുകളുമായി കിടക്ക പങ്കിടാന് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അവള് ഫ്യൂറഡാന് എന്ന അതീവ മാരകമായ കീടനാശിനി കുടിച്ച് ആത്മഹത്യയ്ക്ക് ശ്രമിച്ചു.

കാഷ്വാലിറ്റിയില്, ശ്വാസം കഴിക്കാന് വിസമ്മതിക്കുന്ന സിനിയോടു അശ്വതി പറഞ്ഞു:

"മോള് വിഷമിക്കണ്ട.....ഒരു കുഴപ്പവും വരില്ല...."

"ചേച്ചീ..."

സിനിയുടെ അസ്പഷ്ടമായ ശബ്ദം അശ്വതി കേട്ടു.

"വിടരുത് അവനെ....അവനെ ...ദീപക്കിനെ..."

അശ്വതി സ്തംഭിച്ചുനിന്നു.

"ദീപക്?"

അവള് ചോദിച്ചു.

"അവന്...."

സിനി വീണ്ടും അസ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞു.

"അവന്.... ദീപക്.....എന്നെ നശിപ്പിച്ചവന്....."

സിനി പിന്നെ ശബ്ദിച്ചില്ല.

അവളുടെ ശ്വാസം നിലച്ചു.

എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി.

****

കരഞ്ഞു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളോടെ അശ്വതിയും ഷിനിയും പരസ്പ്പരം നോക്കിയിരുന്നു.

"അവന്...ഇല്ല... അശ്വതീ..."

പുറത്തേ നിലാവിലേക്ക് നോക്കി ഷിനി പറഞ്ഞു. ശവസംസ്ക്കാരത്തിനു വന്ന ബന്ധുക്കള് അവിടെയും ഇവിടെയുമായി മാറിയിരുന്ന് പലതും സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്.

"ഇതാരുടെയും തെറ്റല്ല...ഞാന് ചെയ്ത തെറ്റുകള്ക്ക് ഈശോ ശിക്ഷിച്ചത് എന്നെ....എന്ത് മാത്രം തെറ്റുകള്...നിന്നെപ്പോലും അവനിലേക്ക് ഞാന് എറിഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ട്...."

ആട്ടിന്കൂടിനടുത്ത് കസേരകളില് അഭിമുഖം ഇരിക്കുകയായിരുന്നു അവര്.

"അവനന്നു ആശുപത്രിയില്...അഡ്മിറ്റ് ആയത് ഡ്രാമ ആയിരുന്നില്ലേ....പോലീസ് കേയ്സ് ഒന്നും ഉണ്ടായില്ലേ?"

ഷിനി അവളെ നോക്കി പരിഹാസരൂപേണ ചിരിച്ചു.

"എന്റെ മോളെ ഒരു റെക്കോഡിലും അവന് അഡ്മിറ്റ് ചെയ്തതായി രേഖകള് ഇല്ല...ഞാന് ഡാറ്റ മൊത്തം ചെക്ക് ചെയ്തു....!"

"എന്ന് വെച്ചാല്? ഹോസ്പ്പിറ്റല് അധികൃതര് അറിയാതെ എങ്ങനെ? അതിനര്ത്ഥം....എന്റെ ഭഗവാനെ ഡോക്റ്റര് സുരേഷ് കൂടി അറിഞ്ഞുള്ള ഡ്രാമയാണോ ...ഇത്...."

"എനിക്കൊന്നും ....മോളെ..... അറിയില്ല...ഞാന് ..."

ഷിനി വീണ്ടും പൊട്ടിക്കരയാന് തുടങ്ങി.

പെട്ടെന്ന് അശ്വതിയുടെ മൊബൈല് ഫോണ് ശബ്ദിച്ചു.

അതെ നമ്പര്.

ഇത്തവണ പക്ഷെ അശ്വതി പരിഭ്രമിക്കാതെ സംസാരിച്ചു.

"ഹലോ..."

"അപ്പൊ ..പറഞ്ഞത് പോലെ ഇന്ന് രാത്രി..."

"ഞാന് റെഡി..."

അശ്വതി പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ ബിസിനസ്കാരാ....ചെറിയ ഒരു വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. പ്രോഗ്രാമില്....അതായത് എനിക്ക് നിന്നെ ഒന്ന് കാണണം. സംസാരിക്കണം...."

"എന്തിനു?"

"എന്തിനെന്നോ?"

അശ്വതി ചിരിച്ചു.

"ബിസിനസ്സിലെ ക്യാപിറ്റല് ഞാനല്ലേ? അപ്പോള് ലാഭവീതം എനിക്കും വേണം. അത് ചര്ച്ച ചെയ്തു തീരുമാനിച്ചിട്ട് മതി കാര്യങ്ങള് ഒക്കെ. ഇതിപ്പോള് ഇത്രേം ലാഭമുള്ള ഒരു ബിസിനെസ്സ് ആണെന്ന് ഞാന് ഇപ്പഴല്ലേ അറിയുന്നെ....അത് കൊണ്ട് രാത്രി പന്ത്രണ്ട് മണിക്ക് നീ വരണം. കൃഷ്ണക്കല്ക്കുന്നില്...."

"ഓഹോ അങ്ങനെയാണോ? എടീ മോളെ എന്റെ കൈയ്യില് ബോംബാ ഇരിക്കുന്നെ. നിന്റെ ലൈഫ് ഭസ്മം ആക്കാനുള്ള ബോംബ്!!"

"ഫ!! കഴ്വര്ടെ മോനേ. അടക്ക് വെക്ക് നിന്റെ നാവ്! പൂറിമോനേ!!!"

അശ്വതിയുടെ ആട്ട്കേട്ടു ഷിനിയും സ്തംഭിച്ചു.

"നെനക്ക് വേണേല് മതി! നീ വന്നില്ലേല് എനിക്ക് പുല്ലാണ്! നിനക്ക് എന്നെ വിറ്റ് തിന്നണേല് മാത്രം ഒണ്ടാക്കിയാ മതി! നീ കഷ്ട്ടപ്പെട്ടു എന്റെ മൊലേം കൊതോം പൂറും നാട്ടുകാരെ കാണിക്കണ്ട! പൂറു എന്റെ ആണേല് ആ രണ്ട് മൊല എന്റെ ആണേല് ഞാന് തന്നെ സെല്ഫി വീഡിയോ എടുത്ത് കാണിച്ചോളാട്ടൊ. നീ വന്നാ നെനക്ക് കൊള്ളാം. അല്ലേല് വേറെ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു ബിസിനസ് പാര്ട്ട്ണറെത്തേടി ഞാന് പോകും...ഓക്കേ...അരമണിക്കൂര് മാക്സിമം ഞാന് കാത്ത് നില്ക്കും....വന്നില്ലേ ഞാന് എന്റെ പാട്ടിന് പോകും...!!"

ആ സംസാരമൊക്കെ കേട്ടിരിക്കയായിരുന്ന ഷിനി കണ്ണുകള് മിഴിച്ചു.

"മോളെ..നീ എന്തോക്കെയാടി പറഞ്ഞെ?"

"ചേച്ചി..."

അവള് സാവധാനം പറഞ്ഞു.

"കഥ തുടങ്ങിയതാണേല് അതിന് ഒരവസാനം വേണ്ടേ?"

****

യക്ഷിപ്പാലയ്ക്ക് കീഴിലെ കൃഷ്ണവിഗ്രഹത്തിനും ശിലയായി മാറിയ വിശ്വകര്മ്മാവിന്റെ രൂപത്തിനും മേലേ പാതിരാക്കാറ്റ് വീശാന് തുടങ്ങി.

നിറനിലാവില് പാലയുടെ സൌന്ദര്യം വിലോഭനീയമായി ഇളകി.

ദീപക് പതിയെ ദൈവപ്പാലക്ക് കീഴിലെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ നേരെ നടന്നു.

പാര്ഥസാരഥിയും വിശ്വകര്മ്മാവും നിലാവില് മൌനസുഗന്ധതിലാണ്.

പെട്ടെന്ന് ദീപക് നിന്നു.

മിനിഞ്ഞാന്ന് വയനാട്ടില് പോയപ്പോള് ക്ഷേത്ര ശ്രീകോവിലിനുള്ളില് നിന്ന് തന്നെ നോക്കിയ പെണ്കുട്ടി തനിക്ക് മുമ്പിലൂടെ നടന്നുപോകുന്നത് കണ്ടതുപോലെ അവനു തോന്നി.

"ഹേയ്..."

അവന് ഉച്ചത്തില് വിളിച്ചു.

അവള് തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ യക്ഷിപ്പാലയുടെ നേര്ക്ക് നടക്കുകയാണ്.

അല്ല..അങ്ങനെയൊരു രൂപം മുമ്പിലില്ല.

തോന്നലാണ്.

അല്പ്പനിമിഷങ്ങള്ക്കുള്ളില് അവന് യക്ഷിപ്പാലയുടെ ചുവട്ടിലെത്തി.

"അശ്വതീ..."

അവന് വിളിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് പാലയുടെ പിമ്പില് നിന്ന് ചുവന്ന ചുരിദാര് ധരിച്ച ഒരു സ്ത്രീരൂപം പ്രത്യക്ഷമായി.

"ആശ്വ...ങ്ഹേ? ആരാ ഇത് ഷിനിയോ?"

അവന് ചിരിച്ചു. പിന്നെ ചുറ്റും നോക്കി.

"ഓ..അപ്പം നല്ല പ്രിപ്പറേഷനോടെ ആണ് ആ പൂറിമോള് വന്നിരിക്കുന്നത്....എവിടെ അവള്....?"

ഷിനി പിമ്പില് കൈകള് പിണച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ചുവടുകൂടി ദീപക്കിന് നേരെ വെച്ചു.

"പറയെടീ എവിടെ ആശ്വ...."

ഷിനിയുടെ കൈകള് മുമ്പോട്ട് ആഞ്ഞു.

വലത് കയ്യില് പിടിച്ചിരുന്ന തേച്ച് മൂര്ച്ച കൂട്ടിയ വാക്കത്തി ദീപക്കിന്റെ കഴുത്തിന് വിലങ്ങനെ വീണു.

ഭയാക്രാന്തമായ നിലവിളിയോടെ ദീപക്ക് നിലത്ത് വീണു.

"അലറ്...അലറി വിളിക്ക്....ശരിക്കുള്ള വേദന അറിഞ്ഞ് കരയ്....എന്റെ സിനി കരഞ്ഞത് പോലെ....."

നിലത്ത് കിടന്ന ദീപക്കിന്റെ നെഞ്ചില് അവള് ചവിട്ടി.

വീണ്ടും അവള് അവന്റെ കഴുത്തിന് കുറുകെ വാക്കത്തി വീശി.

വീണ്ടും വീണ്ടും.

"അശ്വതി വരില്ല..."

അവന്റെ പോക്കറ്റില് നിന്ന് മൊബൈല് ഫോണ് എടുത്ത് വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പില് വെച്ച് വലിയ ഒരു പാറയെടുത്ത് അവള് അതിലേക്ക് ആഞ്ഞെറിഞ്ഞു.

ഫോണ് നുറുങ്ങുകളായി ചിതറി.

"ഞാന് അവള്ക്ക് ഒരു ഗ്ലാസ് പാല് കൊടുത്തു...ഇപ്പം സുഖമായി എന്റെ വീട്ടില് കെടന്ന് ഒറങ്ങുന്നു...അവള്.....ദൈവത്തെ അശുദ്ധമാക്കിയില്ലേ നീ? അവളെ അനുഭവിച്ച്? അതിനു വേണ്ടി പാവം ആദിത്യനെ..അവളുടെ കുഞ്ഞിനെ നീ മരുന്ന്കൊടുത്ത് ഉറക്കിയില്ലേ....ആ ഉറക്കം അല്ല...ഇത് എനിക്ക് ഒരു നന്മ ചെയ്യാന് വേണ്ടി....."

ദീപക്കിന്റെ നിലവിളി താഴ്ന്നു.

ദേഹത്തിന്റെ പിടച്ചില് അതിന്റെ വേഗം കുറച്ചു.

ഷിനി വീണ്ടും വാക്കത്തി വീശി.

ദീപക് നിശ്ചലമായി.

[അവസാനിച്ചു]

Author Smitha

Click here to read Other Stories bY Smitha